

چھاپ غلام محمد نور محمد

۷۸۶

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ

کتابِ ہٰذا موسوم بہ

روضۃ الشہداء کلاں

بزبانِ کشمیری

از ابتدائی حضرتِ آدمؑ لغایتِ سید الشہداؑ شہیدِ کربلا و عقوبتِ قاتلانِ امام حسینؓ

من تصنیف

شاعرِ نامی گرامی پیر عزیز اللہ صاحب حقانی غفر اللہ لہ

مصنفہ { ممتازِ بے نظیر۔ تاریخ عالم۔ چندر بدن۔ جوہر عشق۔ قصہ دشمنان گلدستہ بے نظیر۔ قصہ شہر آشوب۔ نعوت و مناقب وغیرہ وغیرہ

حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجرانِ کتب

مہاراج رنبیر گنج بازار سرینگر کشمیر

{شاخ}

مائسمہ بازار۔ امیرا کدل سرینگر کشمیر

(شیام آفسٹ لیتھو ورکس دہلی)

نذر طبع

قیمت ۱۲

15988

اعلانِ عام

خریداران کتب کشمیری کو عموماً اور تاجران کتب کو خصوصاً اس امر سے مطلع کیا جاتا ہے۔ کہ مصنفِ کتاب ہذا پیر عزیز اللہ صاحب حقانی مرحوم نے اپنے تمام تصنیف کردہ کتابوں کے جملہ حقوق کاپی رائیٹ یعنی وہ کل حقوق جو بحیثیت مصنف اُن کے ساتھ انہیں وابستہ تھے۔ ہمیشہ کیلئے "غلام محمد نور محمد تاجران کتب" کے نام ہمارے روبرو (ممتاز کا قلمی نسخہ چھپوانے کیلئے ہاتھ میں دے کر) نذر فرمائے ہیں۔ تاکہ بغیر ان کے آیندہ کسی کو ان کے تصانیف چھپوانے کا حق حاصل نہ رہے۔ لہٰذا کوئی صاحب بغیر اجازت ان کے قصہ طبع نہ کرے ورنہ بعوضِ نفع نقصان اُٹھائے۔

الراقم:۔ پیر علاء الدین و حسام الدین حقانی از ٹہ وارہ کشمیر

خلف الرشید

حضرت پیر عزیز اللہ صاحب حقانی کبروی کشمیری

مصنف تاریخ عالم۔ براہین حقانی۔ جوہر عشق۔ چندر بدن۔ قصہ ممتاز بےنظیر روضۃ الشہداء۔ قصہ دشنان۔ شہر آشوب وغیرہ

روضة الشهداء بسم الله الرحمن الرحيم کشمیری

شوبہ حمد و ثنا بذاتِ احد
ن چھو در جلوہ ہای گوناگون
رنگنی منز نشانہ بیرنگ
دوستی ذاتہ نہ بغیر از دوست
چیو پیاپی محبتک ہم جام
بر قضا و رضا سزا شب و روز
نقد حالک محک چھو لوتہ غم
نیرہ در کربلا بکرب و بلا
بنُ چھو در ملکِ عاشقی سرور
ہنو غمک بار ہم سٹھاہ دشوار
چھوی باندازۂ محبتِ یار
چھوی سوزِ دن سوِ واوِ گوشن کن
زان پیس آفت و بلا ہر بار
عشقکوی ناو ہن ہُتس معیوب
لمکنہ پیغمبران ہمکو چیو جام
آبِ نوحک اثر چھو آتشِ غم
سوز یعقوب و پریشانی
در بلا صبر محنتِ ایوب
درتہ تیغ حلقۂ یحیی
خستہ یلہ گو ز دستِ آن کفار
شیر صفدر امیر حمزہ جگر
خالِ پُر اختلال آلِ بتول

الذی لم یلد و لم یولد
گنج مخفی بکثرتِ اشیا
بے نشانس نشانہ رنگا رنگ
رمزِ سرِ محبتِ دلدار
پیو ہتس بارِ محنت و آلام
احتراق و فراق و سوز و گداز
آتشِ امتحان زدِ رنج و الم
نقدِ جان قیمتِ محبتِ یار
لولہ تر وارہ دارِ لولک سر
رختِ محبوبیت چھوین دبر
محنتک بار درِ غم دلدار
بہرِ ہر انبیاء بلای عظیم
بہرِ ابرار و صاحبِ اسرار
در رہِ ابتلای آن دلدار
کس بغیر از بلا سپن انجام
نار کوی دار بر خلیل جلیل
سختی چاہِ ماہِ کنعانی
زکریا گرفتارہ لسبر
دم تر زد بر الم ز شرم و حیا
دراو از لعلِ لب چو شہد و شکر
سر دتن در رضای پیغمبر
فرقِ پُر نور آن علیِ ولی

بیچگو نہ سو شاہد بیچون
بجرِ ذخارِ علم الاسماء
دوستو نیر تو زِ پردہ پوست
رُد مخفی ز غیرتِ اغیار
عاشقن ہند غذا اذا شب و روز
طمطراق درون بعجز و نیاز
تجربہ حالِ عاشقان ہم بلا
تت بلامت چھو گرمی بازار
یُس چھو نزدیک تر بحضرتِ یار
چھو بنہ دنیای فانیک نِشِ ڈ
سرّ دُرِ حدیثِ اشدہ
موجبِ قربتِ خدای کریم
یم نہ لبو ضرب و ذوق آن محبوب
دیدہ پُر آب و دل کباب ہزار
نظراہ کر بحضرتِ آدم
ذبح پیو امتحان اسماعیل
بر بلا دراو خواہشِ محبوب
زانو تم آس خواہش دلبر
دُرِ دندان و درج گوہر یار
اہل قومی جواب پیغمبر
وچھنہ آلام اہلبیت رسول
زخم آلودہ کو بتیغ جلی

خونِ فرزندِ سرورِ لولاکؐ
یوُت تراؤک بسرورِ عالمؐ
تیوت کر کینہ ہیو جفا والم
شدّت کربلا بکرب و بلا
زابندا تا نہایت عالم
دُوربنہ دُود عرشکی کنہ دُور
شانزدہ کس نہ اہلبیتِ حسینؑ
چیوک یکبار جامِ محنت و غم
دُدُہہ اکہ زورہ تل نہ ورہ بارو
نقل تحقیق از کتب ہاؤک
خون ہران نہ فلک بلا شک و شین
آن شہید رضا ست سبطِ رسولؐ
بر سر تربت امام حسینؑ
تم وَدن زار زار در غم و سوز
بن بنوی ہاو چھوس نہ اہل سما
اَت عمس منزگلن بہر اطوار
ایسُ وَدی در غمِ امام حسینؑ
چھوی یبندوی میرتن دوی غم

در بلا ہیو بکر بلا بر خاک
رنج گنجا چھو درسرای سپنج
یوُت بر آلِ خواجۂ عالمؐ
ابتلا بڈ بشدّتِ کونین
آسونہ زاہ نہ یوُت ماتم و غم
نقل از یافعی چھو در مرآت
آس تم برگزیدہ در کونین
در مصابیح نقل از احبار
اہلِ دِ دو مدینکیو یا رو
آسہ مشکل ز شدّت ثقلین
در غمِ پور سیّد الثقلینؐ
پیش از ین واقعہ چھوئی مشہور
ین ملک بیشمار بیشک و رین
بر سر قبر آن شہِ ابرار
ماتماہ ہت قرار چھو کنہ دا
در کتب کر محققو تحقیق
تس رضا مند چھو سرور کونینؐ
بیول بنہ ہیو شہا ذ نک برک

تیوت غم ہیو نہ در تمام ہم
رڈو سو گنج عاشقو محنت و رنج
صعب تر و چھنہ بر ملا ببلا
در جہان گو شہادت حسنینؑ
یم غمن عاشقن چھو کر مت سوُر
از چنین واقعہ بنقل ثقات
بے نظیر آہن و رتمام اہم
راوین نقل کر درین اخبار
از وقوعات کربلا باؤک
در جہان کشتن امام حسینؑ
تازہ ریحان بوستان بتولؑ
در کتب از محققان مذکور
تا قیامت ہر شب و ہر روز
ین سنت بار نو نوی ہر بار
مختصر اہل دِ دنی ہند کار
تس تحقیق جنتک توفیق
حب یہند آسہ یس و تس ہمدم
چھو منگان آب اشک دیدہ پاک

داستان در بیان ابتلای حضرت آدم علیہ السّلام

درد و غم آدنہ بآدمؑ آو
گومجمر ز ابتدا در غم
قطرہ کنہ تراوہن آتی بہ سرور
کار ہر انبیا چھو ماتم و غم

خیلِ ملکوت طعنہ تس دِنہ آو
سی دنہ روز ہیو بحکم ودود
اہلِ دل تہ اہ نوی چھ کر مسرور
سوئی دُنیا ز جنت الماوٰ

طینتِ بو البشر بآبِ الم
در بلا محنت و غمک تس دُود
دار فانی برگ ز رنج و ستم
تراو نہ آو آدم و حوّا

آدنہ آس لتس غمکنی نجیر
اشکبار آسو اندرین احوال
دلملول آسو گوس تمی بہ قبول
آن معجبیل کشتن ہابیل
گوس دِ ان پارہ پارہ پیوس غماہ
رحم بجید کری بری اخلاص
بیتہ کلاس چھو مومنن اقرار
اشرف الناس از بنی آدم
دارہ کر تو قیاس بیشک تہ دین
قاتلان حسینی چھو سزا
از عفو نا تہ آن خاکردار
لایہ یس تیغ کین آل بتول
خنجر نازنین بخنجر کین
یی چھو انومت نے راویان کبار
نالکوی عکس بر قفای حسین رض
عرض خدمت کران بطوع اقبال
نمہ دُو ہہ کیاہ چھو حال خاطر یار
یام بوزک خبر ز قتل حسین رض

قرب لبوتم ز صبر از تدبیر
اش ہران دِ آرہ دارہ بادل زار
پاس اخلاص اہلبیت رسول ص
خاک بر سر لدن وِ دن لبیا
آی در گریہ ساکنان سما
بہ قابیل دِ وزخک بحجاب
سانو سردار احمد مختار ص
قاتل ابن آدمس بعتاب
کیاہ چھو احوال قاتلان حسین رض
دست وِ پا بستہ آسہ پا زنجیر
اہل دوزخ منگن پناہ زینکار
تیغ کین لاگہ یس بحلقہ پاک
خستہ کرہ آن جبین نور مبین
دو ہہ اکہ بر قفای شہزادہ
گو نہ بی خوش لسرور کونین ص
کای نہ انبیاء شہ کونین ص
عکسی چھا یہ لاینک یلہ شراک
گو نہ اش ہارہ سرور عالم ص

از جیا سر تلمن نہ نہصد سال
روز و شب کاروبار استغفار
پیو غماہ بتہ ز فتنہ قابیل
زار زار از فراق آن دلدار
امر حق آس صبر کوی کر پاک
بتہ مقرر گمت چھو نصف عذاب
صدر افلاک و مفخر عالم
دوزخک نہا و منہ چھو نصف عذاب
در صحیفہ چھو از امام رضا
گیر اندر مقام ویل سعیر
کو نہ تنہ آسہ تہو سزا معقول
بوسہ گاہ شہنشہ لولاک ص
در کتاب الغرایب این اخبار
آسو آخاہ گمت سنت نے یادہ
آ و جبریل اندرین احوال
گو نہ خوش عکس زخم جیب حسین رض
آی در گریہ سرور کونین ص
استماع وقوع این ہا تم

مرثیهٔ رضا بر قضا

ڈیو ٹمت چھا کینہ زاہ یہو ابتلا اندر جہان
آبہ رستوی گوگل باغ نبی ینہ برگ ربر
چشم گردون ہارہ نااش ماتمک بے اختیار
ابتلای ہر نبی دو ہرہ لی یدوے چھو کرتو

بوز مت چھا تہو رضای با قضا اندر جہان
باغ دین تنہ ہرنو اگو بینوا اندر جہان
گو بلای کربلا کرب و بلا اندر جہان
لگ کرزاہ بون سر مت ابتلا اندر جہان

رسم ماتم در بلا در دوسرا گو آشکار — پُر بلا در کربلا ماتمسرا اند جہان
سوز حقانی پرت ہر سو کران جنّ و بشر — شکوہ ہائی پُر بلائی کربلا اند جہان

داستان در بیان ابتلائی حضرت نوح علیہ السلام

بوز تو ابتلائی نوحک ـ از
گندہ راون میان ظلم و ستم
گرد عالم ہر طرف ہمراد
برملا نوح در مناجات آ و
ناوئیت جایہ کیا چھو در عالم
ناوئیت جایہ کربلای نوح
نت سفینس در ین زمین بستم
از مشائخ زراویان کبار
دختر خورد آن شہ ابرار
بکفالت ہمس دتن اقرار
نزد ہر کس برشہان آس خبر
روز عیشس غمک سلین شب نام
واوزن کاو آو درپرواز
والتو در صحن پاک خیر انامؐ
واحسینا کرن لبوز جگر
ہاونک توزہ کاوہ سند پر بال
شور بلہ بیونجاندان بتولؓ
چھوم ہمشس خاک کربلا موجود
ہمہ خاکک رچھن چھوئی مضمون
مالک ابر و مالک اشجار

کوت غم ہیونس لبوز و گداز
آس کشتی کران طواف زمین
آس فیران بزور گردش باد
یا الٰہی چھوکیاہ یہ راز نہان
آبہ منزہ کیا زہ در آوانش غم
اہل بیت حسینی ہندنا و
غرق کرہ بحر خون برنج و الم
شاہزادہ حسینؓ مدینہ نبر
آس رنجور تنز سٹاہ بیمار
الغرض آس مدتھاہ رنجور
سینہ پُرخون ز اشتیاق پدر
آد کاواہ باضطراب تمام
سوئی طیبہ ڈو کرن آغاز
بیوٹھ در باغ امّ سلمہ بفور
درابہ اُمہات مومنینہ نبر
کاودپونک چھو از زمانہ نوح
از وقوعات اہلبیت رسولؐ
بوزمت چھوم ز سرور کونینؐ
تمہ دو ہیہ نیرہ زنگ خاکس جعن
آودر نزد سید الثقلینؐ

ساڈ نوشت ورہ بسختی و غم
تیز در سیر از بیا رومین
بستہ در جای کربلا گیہ ناو
بستہ کوہ روز ناو در طوفان
از خدا نتس ندا سپن لفتوح
آد ہنہ چانہ ناوہ ہندوی نا و
راوین نقل کرد رین اخبار
دراو بلہ سوی کربلا بسفر
امّ سلمہ نمس سپز غمخوار
از حضور پدر بگرز ہیجور
چیو امامن شہاد نک بلہ جام
بال و پر تر کرن بخون امام
رفتہ رفتہ مدینی منز یا م
دختر نیک اخترن تل شور
تن بتر ہوک باعث حقیقت حال
کشتنیہ منز خبروتن بوضوح
امّ سلمن دپوک اہلو مقصود
بلہ شہادت لیم امام حسینؓ
از انسؓ نقل نی پچھو دا اخبار
دُن ہمی داستان قتل حسینؓ

مُشت خاکے ذکر بلا ناؤن
بھر تحقیق رنگ خون تراب
آشکارا کرن ہِتھ کو مضمون
وارہ گیہ بر شہادتش آگاہ
باوہ کس زخم سینہ صد چاک

اُمِ سلمس اما نتھاہ تھاوُن
خاکی رنگ خون وچھُن براق
اہل درد ن دلک اچھو پکو خون
باک تراون کہ ای امام حسینؓ

الغرض اُمِ سلمہ گیہ بشتاب
در اس اُتش جو یہ آس یو ی فراق
دختر نیک اختر آن شاہ
پور منظور سرور کونینؑ
ناوہ کس پر الم دل غمناک

مرثیہ حال اہل بیت

آہ کر طوفان غم بنیاد عالم گو خراب
پیو زپا سرو روان بوستان لا فتیٰ
ذرّہ ذرس ترام زر از یاد نام کربلا
شش جہت گو مبتلا از ابتلائی اہلبیت
یتہ رخ نازس کران آسو بوسہ سلطان رسلؐ
تراو حقانی ذرد سینہ آواز فراق

گریہ در گردون ہیون سال آل بوترابؓ
نجم برج ہل اتیٰ پوشید گو اندر سحاب
بر ملا گو کربلا بیت الحزن وال آفتاب
عاشقن گو سینہ پرخون دید جیحون دل کباب
تت سپُن بر ابتلا در کربلا خونی خضاب
باو باآہ و فغان افسانہ ہائی انقلاب

داستان دربیان ابتلائی حضرت ابراہیم علیہ السلام

بوز تو ابتلائی ابراہیمؑ
چون طلائس جلا سپُن حاصل
کارگاہ محبّتک بیت شور
از بلا آیس قبا در بر
اہل درد و بکل رنج و محن
ن وچھوک ہر طرف ہر اطوار

یس موحّد پوک بقلب سلیم
دوستس دوستی سپز یلہ دوست کے
آسہ آثار محنتک تت زور
عارفن آسینس جلا بلا

تس شہاہ ابتلا کرک نازل
دوستیہ مغز ن سپُن از پوست
یس چھو تاج خصوصیت بر سر
تم چھہ آیئنہ دار نور ولا
چشم عرفان ہین کرک روشن
جلوہ یار از در و دیوار

رباعی

راہ درہم عشق جانان جز بلا ہر گز چھو نہ
دست دلبر از کمان غم گران باران تیر

عاشقس غیر از بلا روزن لو ہا ہر گز چھو نہ
شستہ تہندی آسہ یدی کانہ خطا ہر گز چھو نہ

مختصر ابتلای ابراہیمؑ

بقیہ قصہ حضرت ابراہیمؑ

پھر در قہر و شادی اندر ہیم

آسو اک ابتلامتن از نار
کانه وسیلاه ڈن نه جز الله
ملک و ملکوت حبله وحش و طیور
زلزله پیو یه ولوله تا عرش
دنه فرمان کروس مددگاری
تن خبر و اسو ید چهوبی پر و بال
تن سلام کرن بعجز و نیاز
توره دپوتن بحکم ایزد پاک
توره دپوتن منگنتی نا مطلق
تراوه باران سرد تر گرته نار
کوهنی هند ملایکن دپوتن
چهو منه کانه تن سوا معتز و یار
دپوتن ای برگزید خلقت
چهوم ولیکن ته تن لبمنه مراد
چهنه محتاجی نه بان سوال
کرد و اچهوم ز لکن ته آتش درد
چهو اراده امتحان مترندی
بدلاو طبع خویش هاگلزار
دربلا بس جلاسین حاصل

دشمنو کهارُ یام برسر دار
کافرونزاو نوی سوهنو دزار
گی پریشان وچهت نات دکو
التجا کر ملایکو بایار
نته در خوف جان گلو ساری
مختصر بڈ ملایکهاه بخلیل
درجواب سلام پرتر هوتن از
چهوس ملایک مه واو نا یع چهوم
کینه یاری سوای حضرت حق
تن دپُن بیانه کامه هندی کار
بهر اعدا چهو کوه بابل بس
نار بالاسین لیا رومین
کرته اظهار زی چهو کیا حاجت
تم دپوس منگته تن میں نتح چهوی
کیاه کرمیں کهٹ چهو تمنا سنهال
حاجت نفس کیا کرس اظهار
هر کم و هر زیاده متوندی
گلخنس گلشن کسین لے دلنواز

منجنیقس لاک خلیل الله
یار بر حال یار تر هوشیار
ساکنان سماو حملهٔ عرش
چهوی کنوی نه نو کرت کنس اقرار
حکم حق آکتن پرتر هو حوال
آد نزدیک تس بحکم جلیل
بیکسس عاجزس لشته کنه آسی آگ
چانه حکمه کرک بو اعداگم
مالک ابرنی دیس ای یار
زانه یانی سو حضرت داد ار
تن تر تی دپو خلیل ای سردار
آس نزدیک جبرئیل امین
توره دپوتن که ای امین و داد
توره دپوتن بحال واقف سوی
دوستن نه النوی چهو ید منظور
شکوه مژده سند ته سوز تن نار
الغرض حکم حق هین یا نار
آسو در ابتلاسو خواهش حق
چون طلاء دراو بر ملا کامل

رباعی

یس کهاه از خنجر جانانه قربان گو بجان
از سر صدق و صفا درنار تراون اک قدم
بے کدو تنهای تاسر گو سو علین نو جان
آتش سوزان سین ماند جنت گلستان

داستان در بیان ابتلای حضرت اسمٰعیل علیه السلام

دارو داد پر جلا طلای خلیل
روبه پیوس امتحان اسمٰعیل

دوہمہ اکہ ہاجرہ کرئی بہ پیر
ځکښ خو اچیں تلوک سر پوش
خرقہ ہت خوابہ نیش تلون بیہ
سرمہ لاگس مسیح چشم با تعجیل
لالہ سائس ہن لحضرت یار

زیادہ زاندازہ گوس مہر پدر
خوابہ منزہ حکم حق ہین تخلیل
امر کرتم بزود با ہا جر
دست و پادن لس حنا با ناز

آ و دریای کبریا در جوش
زود قربان کرن تہ اسماعیل
خلعتہا ہ خاص ق ل با اسماعیل
شانہ زلفن کرس بوی راز
تی چھوبہ بالوی ضارہ کرا قرار

غزل موافق حال مینگوید

لالہ روئیں تازہ گی کرہ کالہ مویں شانہ تہ
مہوشس گیسوی دلکشس کر معطر از عبیر
تاج سر بازی سرس شوبں بناز دلبری
سرمہ اخلاص لاگس خاص در چشم شہود
بر ملا پیرس قبا گلگون بخط کہ بلا
گم شو اندر سوز دل حقانیا کم گو سخن

عنبر لرزالسنی کرہ زلفنی پیچانہ تہ
تراو در برگلعذارس خلعت شاہانہ تہ
سروری لبہ در حضوری حضرت جانانہ تہ
زود پیراوس تہ خاصہ سایہ بد سامانہ تہ
در دلای آم ناگہ یارہ سند فرمانہ تہ
چھوم بعشق یار سودا در دل دیوانہ تہ

ہاجرن بوزداز حکم خلیل
سورہ سامانہ لس کرن پیراو
دیوس ای راحت دل ہا در
چھوی زگیسو و نہان لوی فراق

بقیہ قصہ

سیت چھوی بابہ تہ خدا یاور
از جہاں روں کیاب دلم

ولہ لاون بناز اسماعیل
جہان جانانسی برن کیا چاو
مویہ تلہ در الوں رخ براق
گو بچون ہا بہ آب و تاب گلم

غزل از زبان ہاجرہ

جان جانان چھین یوحیران دیدہ
گریان کتو گرشہک
عزم رفتن چالو از تن چھوم توان صبر و قرار
تار گیسویں و نہان چھوی کاروپت نار فراق
گوہر یکتا بنوتکے گرہک بنو خانہ زاد
مہوشان عالم از ہر سو تہ کن پروانہ وار
سوز دل ہتہ وزہر دم تازہ دم حقانیا

اوج حسنک شمع رخشان ماہ
تابان کتو گرشہک
دور موتل بو کرمی سور سامان کتو گرشہک
تازہ دل کرہ ہم لوی ہا نار ہجران کتو گرشہک
شانہ بڈ شاہانہ چھوک باتو کت و شان کتو گرشہ
گت کران ات شمع وین انہ دل و جان کتو گرشہک
جز غم دلدار دادن چھوینہ درمان کتو گرشہک

مختصر حضرت خلیل اللہؑ
دیدہ نمناک دراو با دل پاک
ہاجرس رخصتہاہ ہنتوک با منت
ہر تلبیس پیدہ گو ناگاہ
شیطنت ہا دہ تراوہ کانہ علت
بدٹسنتری تشکلہ ہا رنی لگو خون
قصد چہوس ہا رہ خون اسماعیلؑ
کیا کرم چالو مکرتہ تلبیس
گو لعین ناامید از ہا جرہ
شو بہ عالم فدائی اسماعیلؑ
خاندان نبوتنک چہو سراج
چھار روا مارہ ہن تہ اسماعیلؑ
کرخلیلن جواب ملعونس
زاہ تہ فیر بنہ امر بیچونس
امر کن خنجرس تقلب سلیم
مار توی بیگناہ کیاہ چہ دلیل
دپوش ای راندۂ در شاہی
از توکل آتی قلم گلز ار
دراو بے نیل از خلیل جلیل
چانہ قتلک خلیلہ سند چہو خیال
خوابہ منزہ تس سین فرمان
اسہ کرامر ذات حق منظور
سی خلیلس چہو امر ذات جلیل
دیو سنگسار گو باخر کار

بقیۂ قصہ میگوید

با سلامت قدم ذتوک تا منت
با دل خود کرن ہوی تدبیر
رختہ پا وک بخانہ خلت
ہاجرس کن دین کہ ای غمناک
خوابہ منزہ آس امر ذات جلیل
بد خلیلس چہو امر ذات جلیل
آو نز تہ خلیل پیغمبر
چھا منا سب کرتہ تہو کارہ
تہو شان زمانہ ہیس محتاج
گو ہراہ عالموک چہولا ثانی
زاہ تہ فیر بنہ امر بیچونس
مرسلن فی ور خواب شیطانی
گو نہ دارس بو خنجر تسلیم
آودر خشم وارہ ابراہیمؑ
کیاہ کرم مکرچالو گمراہی
دوستس پوستک چہو کیا پروا
گو بہ تعجیل پیش اسماعیلؑ
چہو کنہ پڑھ لانہ تس نتوی مطلب
پو منظور خود کرن قربان
بعفدائی خدا زدست خلیلؑ
تی چہو منظور تر باسماعیلؑ
کرخلیلن بیان حکم جلیل

دراو از خانہ با ذبیح اللہؑ
سیت پا نس تو جن رسن تہ شراک
با مر ابلیس گو سرس آگاہ
تراوہ کانہ وسوسا ہ ذکر شریر
آو گوڈہ پیش ہا جرہ لعفون
نبہ خلیلن اوے رسن تہ شراک
ہاجرن فی پوتس تہ چہوک ابلیس
تت فدا ہیس ہزار اسماعیلؑ
تن دین کای خلیل رب جلیل
مارہ کرہ ہن تہ ماہر خیارہ
خواب وحی تی مہ کرتہ تہو تعجیل
قتل ناحق کرکت پیہا نی
کرخلیلن جواب ملعونس
تم چہ منظور لو ر رحمانی
تو رہ دپوش کہ ای خلیل جلیل
رد کرن گفتگوی دیو رجیم
نارہ منزہ چمنہ پوشمت اغیار
فیرن از امر دوست کر چہو دا
تن دین کای ہمای اوج کمال
خوابہ منزہ امر حق سین مشب
تم دپس کای لعین مہ کذب دور
مال فی جان ہزار اسماعیلؑ
الغرض گفتگو کرک بسیار
باو تم خواب شب با سماعیلؑ

دیو نن ای احت دوان پدر
زود قربان کرن زه اسماعیل
لیک حاکم چو حکمت سره قدیم
کیاه وصیت زه چی ته کر خلیل ع
آخرانه محبتاه بر زم
دست لبسته مه اوّلا کرزم
آسته اختیار دیار یمن
مژه پٹ تہو نه میا نو دوی نیاز
والده ڈیشته مه زی همراه
تس رسوا سوزش دو ون ته کس
واتنا وس سلام اسماعیل ع
زخمه کی وقته روزه یا تسکین
ہمنی کر سوال این مهجور
در بلا ابتلای رنج و محن
العرض هر دو صنتیش تسلیم
شراک من دی رایه از غلاف نیام
سایه قدس و زایه ملکوت
آو در گریه قبّه مینا
که در اندیشه رضای پدر
لاج تا منت س بحلقه پاک
لگ سنت نه ور شراکه بی درپی
کونه پوران چهک بحلقه پاک

پور منظور ما و نور بصر
کانه بلای عشق چھ ما ہمسر
چهوم رضا بر قضا ته کر تسلیم
تم کرس تری وصیتز ازنه دل
دست لبسته مه اوّلا کرزم
وقت ذبح از هجوم جانکندی
ییهونه بلاه خونه میانه چالو دامن
با تقیّد تریم بهوتی تکلیف
تراده بی اختیار ناله و آه
با مدار الخلق دلداری
با وزس ده زه خوش بامر جلیل
دوستن مشفقن ته ہمدرس
محفلن منز لو قت عیش و سرور
میا لو یاداه کرن باخر کار
تس کران آسو پانه ابرهیم ع
زلزله گو ز جانب اعلیٰ
گریه دہو از منابه جبروت
بہر نظاره قدسیان برپا
گاه در گریه بر قضای پسر
لیک از حکمت حکیم خبیر
کارد کار زور خالی گی
شراکه دیو توبه یا خلیل جلیل

آو فرمان کردگار جلیل
قتل فرزند خود ز دست پدر
پیو بسمع قبول اسماعیل علیہ السلام
بند فرزندیم ز خود بگسل
آخرانک محبتاه بر زم
جزو اعضا مه پٹ کرن تنهدی
چهوم دویم راز وقت ذبح مجاز
بله درخانه پانه بک تشریف
خشم کرزسته زخم سینه بتن
واره کرزس بلطف و غمخواری
صبر کوی واره کرزیس تلقین
همدمن یاره فی خدا ترسن
ییهونه آسک شان غریب وطن
یادگار آخرانه یارس یار
دست و پا بسته یام کرزتام
ولوله گو لعالم بالا
شور و غوغا ز گنبد خضرا
پی بحیرت و چهت یه صبر و رضا
مختصر حضرت خلیلن شراک
سر بسین خ گونه تس تاثیر
کنه لاین بخشمنا کی شراک
چهو منه طاقت بذبح اسماعیل ع

تن دتن بر رضا بامر جلیل
العرض هر دو یکدل و یکجان

خنجره زیر خنجر فرمان
محو در امر ایزد منّان

رنی مه رمان نی سین فرمان
دیو خلیلن لبوئی اسماعیل ع

جبرئیل آو اندرین احوال
پور گو چالو دعوی خلّت
گوسفند بهشتیک فرمان
گوسفند از بهشت بامر جلیل
آیه در جای خویش رای خلیل
لبه قرب باده بیش جلیل
عرض کرس که ای خدای کتام
تمچه اولاد سرور کونین
عرض کر تم تی مه چهیم محبوب
پور منظور سید الثقلین
بوزهی ود خلیلن ازدل و جان
تیوت کر چهوی بخون اسماعیل

وحی اونس ز ایزد متعال
زود آزاد کر بامر جلیل
عوض فدیه چهوی کرن قربان
ذبح کر حضرت خلیلن زود
دایه کمه لگ فدای اسماعیل
وحی نازل سپین تس از عق
تاهو چهوم حضرت رسول کریم
نور چشمان آنشر جواد
عالمک شو بسا رنی مرغوب
چیه شربت شهادتچی مبلا
توره آس امر ایزد منان
ماتمک قطره های اشک روان

کای خلیل جلیل بی علت
از رسن دست و پای اسماعیل
آو پهر فدای اسماعیل
گوسفندس بامر ذات ودود
ید مه قربان که یاو اسماعیل
تاهوکس ورجهان چهوی مطلق
توره دیو بس حسن امام حسین
تاته چهیه تم کنه پتن اولاد
ذات پاکن دیس امام حسین
وانه یله کربلا بکرب بلا
انت اس یعرت فیتماه زجلیل
لولوی شاهوار بحر امان

داستان در بیان ابتلای یعقوب یوسف علیهما السلام

عاشقن شکوه در بلا معیوب
سوره یوسفس اندر مذکور
بهر تفسیر سرور کونین
یله بوزک وقوعه حسنین
جلوه ده در کنار شاه رسل
بحر لطفک نه گوهر شهوار
آو روح الامین بامر خدا
دربلا راز ابتلاها ون
بوزهی گی مکدر آن سرور
بلکه کنهه ز اهل بیتن یاد کم

بوز احوال یوسف و یعقوب
اهل تفسیر وی نزولک شان
بله بوزک وقوعه حسنین
آسس اندر کنار فخر زمن
زی گل از گلشن حقیقت گل
بوسه کاهی کران بر حسن
باونک آن وقوعه شهداء
داستان جفای اهل عراق
لس دپن کم کران که رتبر
حضرتن کر تعجب اندر حال

قصه تهند وچهی درجهان اشهور
تت چهو امت تو پهوی برمان
بهر تسکین سرور کونین
سروران جهان حسین و حسن
درکنار نبی زه گلعذار
گه بروی حسین فخر زمن
برملا حال کربلا باون
کوفین هند فریب و مکر و نفاق
توره باون جماعتاه ز امم
از شفاعت تمی کرن نه سوال

میانہ پیغمبری ہند وی ایمان
کیا زہ مارن ہین چھو کیٔ مضمون
آمتنک کیاہ چھو جای رنج و ملال
ہر دفع ملال حالِ رسولؐ
سر بسر داستان رنج و محن
مختصر بوز قصّہ یعقوبؑ
سُوی کڈتن نیوہس اوره بالو یام
تیر تقدیر بر ہدف یلہ بیو
از درخت وداع یا امت درای
یوسفس سیٹھا گندک کمر بضرر
یکناوک برہنہ پا بر خاک
مہ جبین نازنین سو گلرخسار
نالہ زاری سٹھاہ کرن بہ نفیر
کرہ ناوک سو العطش بے آب
چون طلا ز ابتلا جلانن دراو
تشنہ تشنہ کربلا ز آبِ فرات
نالہ زاری کرن بسوز جگر
در تب و تاب چھو منہ تا بمقال
ییتھو بزاری سو مبتلا مجبور

باد آسک امید با ایقان
جبرئیل امینی کرہ آسو
حضرت یوسفن یہ چھو احوال
نامِ این سورہ چھوی توی احسن
گریہ و سوز و آہ و درد و حزن
قصّہ شُنند چھو دِ جہان مشہور
نامِ تس گو برز روشن شام
وقت رخصت ز حضرت یعقوبؑ
جانبِ دشت و کوہ و صحرای
کرہ تو نیوت دستِ ظلم دراز
مہ جبین نازنین سو گلرخسار
لایوہس نیوت خستہ کرہ ہس تن
گونہ ہرگز تمن دِلس تاثیر
آب لوشید ترمنس تھاوک
بر ملا شاہ کربلا زن دراو
برہ گو نازنین سو گلرخسار
وقت رمانگی بسوی پدر
گیر گو مُت اسیر تر لاچار
تشنہ تشنہ کربلا ونان از دور
ئی کران آسو آن رسول اللہؐ

کمہ تقصیرہ ما رنک تم خون
مارہ نک خون بغیر جرم و گناہ
سورہ یوسفک چھو تن تنزال
در تسلی چھو از حسین و حسن
حال سوز و گداز و جوش قلوب
آسو یوسف بتس اچھن ہند نور
رشک پید امتن ز یوسف گو
سارنی گو اثر ز سوز قلوب
درای یلہ دور از نگاہ پدر
پی ملک تنہ فلک بسوز و گداز
یکناوک برہنہ پا بر خار
تس گلاب رویی کرک سوسن
تر تشنہ تر تشنہ کران تن تاب
یام منگو نک تنہ تر مین تر اک
ییتھو سو لبِ تشنہ آسو تر تشنہ و
ذدہ روز تشنہ طاقت رفتار
یا بہ یکہنا وچھکتے میانوی حال
تیر زن جسم سنان خنجر خار
التجا سوی آتشہ دوسرا

التجائی اہلبیت بجناب رسول اللہؐ

یا رسول اللہ کرو ناسوی مضطر اک نظر
یا نہ زانیو حال احوال عیال اہلبیت

یا نہ وچھتو حال از کشتگان کربلا
دانہ دانہ زانہ کیاہ باوت بیان کربلا

نغمه

چه د شکین حسین شو آغشته گو با خاک و خون
تشنه لب د مانده بی آب و وان کربلا

قصه

الغرض با مشقت دشوار
جامه ڪڍهن نهن زر سيمين تن
بوزوم اک لضيخناه چهم خاص
خوف ڇهوم قهرسي گڙهيو پامال
تو هه بڌ آسو طاقت اين ڪار
خواب خرگوشي ڪرڪ خرگوش
زود بر پرڊ ٿن مه الوڙ
سدره پيٺه جبريلني ڏرنهاه
بهر تسڪين قلب تعجيلا
نبي مجيا با آش سحرزن ڏ ار
پکنا وڏس بر ادر و برخا ر
آمڪ در پيش انجام نيش
جعد مشڪين بخاڪ و خون آلود
از بن چاه دراو ناله وآه
عرش تا فرش لو ود بهت غمه
غم مبر چهوس بو جبرئيل امين
تزان دوهن لو ود يوسف همراه
رود شب باختس گينه در ڪنعان
ڪريڪ لاين بيوسف از لب چاه
چهوس لو بيڪس غريب بي پر و بال
اي برادر وصيتاه با و ى
عهد با حق ڪرت بجا انه سي

واتنا وک بچاه آخر ڪار
ماه طلعت بچاه تراوک بام
برنه در خدمت پدر اخلاص
در خطا توه رضا مه پٹه پنزا
خشم تو هه ڪنو چهو بابه سندد شوار
اڈ و تی رزنگ بخشم و بکین
تيهو و انتس اثر زجور و ضرر
آسو يوسف بخوف جان بهو سرنج
تکل يعقوب لا گو جبريلين
بابه دپونس مه گوسٹهه بيداد
از طبانچه مه رنجه گو خار
پا برهنس برخم نشتر خار
تن گلاب گو برنگ ڪبود
آو در گريه جبرئيل امين
آی در گریه سا کنان سما
نبیس کر چهو برشتہ حق
هم جلبين و انیس شام و پگاه
اک برادرس بهو دانا و
حال و احوال و ننه چانوی کبا
تشنه لب تن برهنه خسته جگر
اک تهنا سی اماتهاه تهاوی
دیونس ئی چهوم مراد دل بسیخ در

دست و پا بستنه نس ڪر ڪرسن
اوزه بابن دپن شفقت تام
ونده نه نس مولی یه کروم حال
براذ اچهوم رضا با مرقضا
از برادر براد رو ڪر گوش
آو فرمان بجبرئيل امين
يوسف بام زهن سن در چاه
جبرئيلين منزل ڪرسن آغوش
يام يوسف بجو دپين بيدار
غير حق ڪبينه ڪرمه بوزم داد
تن بچوب و شلاق ڪرهيم ريش
پاره پادن خناي خون گلنا
حال غم دباو يوسف در چاه
شور ملڪوت دريا زو مين
الغرض يوسف ڪرن تسکين
شکوه برابتلا دو امطلق
نمه تشبه اوده بای در میدان
بر لب چاه سوئی يوسف آو
نم برادری وس بين احوال
بی انیس و رفیق بی یاور
نم دیس و ننه کیاه وصیت چهی
یله فیرت گزهو بخانه خویش

باضیافت کهیو غذا مُراد
میان عریان تنی تهو و در وطن
کرتر زهی هش و صیتهاه ز ولا
ڑُود اند معابله یکجان
کای غریب و طن یتیم پدر
دا انتا دک سلام این مضطر
لعد تسلیم ئی چهو میا لو مُراد
میان غربت سنجویش کرزه قریب
مختصر در اثر یهود ا پیهو
هتو جهس پیٹ کیناه تمو سرلو تش
درای القصه لعد گفت و شنود
در غم و فکر ماه کنعانی
دات تم یام تس ٹهاز دیک
پیر روشن ضمیر گو بیهوش
مختصر تیوت پیوس در دو غم ؟
مَنه کرتن امس نشه سو جدا
وَدِ و دِی زاه زدل ته هنس امید

تمه وزه بوچه میان یاد و یاد
یادهیزه وقت هرتن آسانی
شاهزادن نه از صدم مبلا
پُو ر منظور خو د رٹُن بکنار
هو شه کن گوش یت کلاس کر
دهیزه یارن رفیق و غمخواران
وقت درماندگی مه کرزم یاد
آب شیرین چیو شیر و شکر
باین اندر یه راز روشن گو
جامهٔ یوسفی برگ ده رخون
گی روانه بسوی کنعان ز دُد
یله فرزندگیس زیر نظر
روز روشن بلین ٹهام تاریک
لعد مدت سو یام هو شس آ و
آی درگریه سا کنان سما
آه حسرت کڈان لبو ز فراق
چشمه گیه تس لبو زگریه سفید
آی درگریه سا کنان سما

یله صبح و لو کیاس بتن
میان تنهای و پریشانی
یله تنها سو شاه در میدان
تس وصیت کرن باین تکرار
جمله برامتان آنحضرو ر
اهل دردن مد بیکن یارن
یدکرو یاد کاته شهید غریب
میان لب خشکی ابزه زیر نظر
تس ملامت کرک بجوش و خروش
در جواب پدر کرک مضمون
آسو یعقوب در پریشانی
جمع اختر و چهن بغیر قمر
دوره یله آس تم بجوش و خروش
یوسفن بر زبان هتن بیه نام
التجا کر ملایکو بجدا
شو ر افلاک و زور سبع طباق
مختصر تیوت پیوس در دو غم ؟

سبب گریه پرسیدن یاران از امام زین العابدین رضؑ و جواب او

نقل کر راوین دین اخبار
زار زار آسو گریه تهنده کار
توده فرما وکس بشرح و بیان
کاش کم گوس هار دغم پیوس

پُور فرزند حیدر کرار
یار آس ده یاران کای سرور
آسو یعقوب چو اجه کنعان
میا تو انتو خیال زیر نظر

واقعه کربلا پیته هر بار
لوٹ گریه چهیو خوف جان کنش
یه پنجو آس تس کوی کم گوس
باوه پیس سایه پدر از سر

کلهم با برادران اعمام
رود راضی بجان بامر قضا

حمله هفتاد و دو قریب امام
سوز یعقوب بی یکی ز پسر

زیر شمشیر گی شهید رضا
چهوم ز هفتاد و دو ز سوز جگر

رباعی

کاشکه اکهی چا د رجهان پیدا بجز نار فراق
هر اکهاگو لا علاج از درد بیمار فراق.
کاشکه کر کاشکه بتدبیر اطبا درد هجر
آسمین بی جهه بیدا داغ آثار فراق

ابتلای دویم درحق حضرت یوسف علیه السلام

بیو دویم ابتلا یوسف گری
شرط د تو هس د زمنه ته هن کاران
کره کلام غضب تمو بخروش
دا یه دا آیه بتن بصبر و قرار
مختصر مالکن د توک تحریر
آه تر اوکن بناله و افغان
د یوسف ز غل کر منه شور و فغان
حکم بلة دن بما ککان سفر
با پلکس کهن سو خو شد یار
گے روانه بجانب کنعان
کیا نه چهوی اضطراب در تب و تاب
شعله ور چهوم دس فراق تاب
تم د یوس یم ذه بتن چه تیت تقریر
لیک اندر د فا چهو یک غمخوار
با توقع منن کرن یه کلام

چهه منزه بابوی کهاتن بله ڈیوٹ
تن برهنه بدست و پا زنجیر
حضرت یوسف آسو دارگوش
لیک نه جای صبر و پای قرار
غل اهک یوسن معه زنجیر
مالکن د یوسن ای غل ز زنجیر
بلکه برحال خویش چهوس حیران
تنجه فرن عاصیان بهر تقدیر
بر شتر کر تمو سو یام سوار
یوسفن گریه هتو کرن بفغان
بے تحمل هران اکهو چهوک آب
از جدائی جگر کران چهیم خوش
تهو کمه کن زه چهوی بهنه تا تیر
مختصر جه تاه تیم کرنگ

سوی کنگ مالکس کهن دیارن
رام روزی مزاجه کن چهو شریر
لیک نه جای صبر و پای فرار
رای آل یه بتن بجای قرار
غل انک بلیش آتشه خوبان
ژله ون سند بهو کرک تدبیر
چهوم یوان یاد محشر اکبر
غل بگردن بیاکرن زنجیر
اوره بای آی بادل فرحان
مالکن د یوسن ای غلام جوان
د یوسن ای مالک بکو کردار
پیاله اخلاصکو ی چهوکر منت نوش
نو د یوسن جه بد چه تم بیزار
آخر انک مختاره بر نک
در حضور ید رنیوم سلام

مالکس گو اثر از بن گفتار
نال تر اوی لباس خاص حریر

د یوسن نخم مهر چهوسی غمخوار
لیک بیش بس اداران د غل

بهته بیزت گڈی نیز زنجیر
پا نه زنجیر بتن بگردن غل

کرزہ تس پورہ شفقت و تعظیم
یوسفن رخصتھا متن ہتو نام
زشت لو باہ درشت خو باہ تام
کریکھ لایان بسوز درد نہان
خواہر مہربان تہ کرزم گوش
یکھ شبس صبحکوی نیس ہیچ گاہ
مادر یوسفس تتی مقبر
نہ اشک خون تہ کرن رخ گلگون
چانو فرزند یوسف دلگیر
دور افتادہ با فراق پدر
داہ کرتھ زسوز آہ درون
تی چھو تاثیر خاص لوز دولا
آسو بیرحم تہ جفا کردار
روی گلابی ستھاہ پکو خون
غلغلہ از صوامع ملکوت
برق خاطف وشن ہتن از نار
دہرون پٹلہ عیان باریک
متلی نکار روانی گے
کمہ تقصیرہ گیر گے ناگاہ
تس دپن می نشہ انھک تہ دراو
مالکس یوسفن محبت گو
خلعتاہ دلوتس از لباس حریر
پخنتہ کاروبہ نکنہ یلہ کر گوش

رحیرہ تس وارہ عزت و تکریم
غل بگردن بپا کرت زنجیر
سوی موکل کرکھ بماہ تمام
اے پدر کر معاف عذر بسیر
بار این ابتلا کھتوم بر دوش
وات یامت بمقبرۂ اسحاق
ڈیشتھی پیو تہ پر بسوز جگر
کریکھ لایئن نہ درد با مادر
غل بگردن کرت بپا زنجیر
قبرہ منزہ کریکھ دراپہ با تعجیل
غم دس تراوتھ زحد افزون
اندرین حال پیو گوسو غلام
تھاپراہ لاینک بگر خار
حضرت یوسف آسو بادلن ار
ولولہ در جوامع جبروت
ہتو دزن عزب تہ تھرقن اندر جوش
گی پریشان سپین جہان زاریک
اکھ اکس کن پرتھ ہان گی احول
کاہنتہ تقدیرہ تس چھو باہ آگاہ
از طبانچہ مہ رنجہ کر درویش
لتس برن برزمین منت پیو
یوسفن کر بجای خویش دعا

الغرض مالکن سکھر کر تمام
باپلاس کہن بجای حریر
یوسفن بای گی سوی کنعان
بندہ سنز بندہ گی ہیم بسفر
مختصر دراو کاروانہ براہ
صبحکوی آسو نوبت اشراق
نالہ زاری کرن لبوز درون
وچھتہ فرزندہ سندیہ حال سفر
باپلاس کہن غلام دگر
کاتی تو لوز دود بیتہ راحیل
صبر چی کر سیرتہ تیر بلا
یرحم اللہ سو دلیر گلفام
زخم زد روی پاک گو گلگون
حکم قہار دراو زداد ار
باد سرخ آو دراو گرد و غبار
رعد و برق آی کیاہ بجوش و خروش
کاروانی نکار دانے گے
کمہ وبالن یہ ہا و حال زوال
پیش مالک غلام خاطی آو
آو تھو حال بد توی درویش
موتہ راون تس غل و زنجیر
دفعتاً زلو غبار برق ہوا
سوختہ گی تمین دس لگو جوش

درمناسبت مظلومی شہداء اہلبیت امام با مظلومی حضرت یوسف ۴

داز گوڼ ز گوشه مقبر
داویس حال کربلا پیو یاد
عاره ستوی کڈ یوک خیمه نبر
آی درجای قتلگاه امام
جسم پاک حسین چھو بیر خاک
ساری گو اثر از ین گفتار
دشمنو ود سجالت مقتول
دمبدم تم بگریه و ماتم

در آو آواز یوسفک ھو اثر
عمر سعد بامر ابن زیاد
داره ما و یوک کشتگان نکیر
حضرت زینبن نه دل کڈ آه
جانو محبوب البتول الاک
آی درگریه کو فغان شدید
کیاه چھو احوال عاشقان رسول
گریه در غم تس کرن کیاه دور

وقت بیداد یوسفن دنو ناد
اہل بیتن ھندوی تن ارشاد
الغرض اہلبیت درای تمام
ناله نزادن که یا رسول الله
راوین کر رقم درین اخبار
منفعل گی سپاہیان یزید
شعلهٔ رعاشقن چھو آتش غم
چشم عالم نما ایسی نور

غزل د فراق

از جور گردش این دور سما ودن پرے
ایدو نان یکدل و یکجان بجان درد ل
محض و فاچھو زہرہ جبینان و مہوشن
خود روز زہر فاطمه آغاز گریه کره

بر عترت نبی معلی ودن پرے
در ماتم خدیجة الکبری ودن پرے
بر فوت نور دیده زہرا ودن پرے
بیشک اسه بر آتش زنا ودن پرے

مختصر بعد محنت و آلام
آسو تقدیر خاص ربانی
یله مول هنو عزیز مصران ذود
بهر اخلاص عشق آس خبون
یله زلیخا ز وصل گیه نومید
دست و پاین کرک تس نه زنجیر
یا الهی مه چھوک ته واقف حال
مہر مادر نه شفقت خواہر
غربتس منز بکربت و آزار
حال دشمن چھو پیش ذات قدیر
الغرض قید لگو سو گلزار

بقیه قصه میگوید

نیون درخانه گوهر مقصود
خواستگاری کرن بعشق مجانه
شاه یوسف کرن تمن قید
دست و پا بسته نیوک در زندان
گوس در ابتلای غمس پامال
از جفای برادران دلریش
کاهه وسیله تو منه جز داد
تنگی قید خانه کوی چھو نه غم

مصر بله و اتو کاروانه تمام
کوت غم پیو بماه کنعانی
گیه تمس حرم تس مفتون
پاکباز آسو یوسف طناز
سوئی زندان انک سو ماه منیر
یاد لاغ دو نان بسو زهان
دل کبابم باشتیاق پدر
بنده منز بنده گی پیم درپیش
جبر ییمن دیس مه گژھ دلگیر
ینه جای کرون رشک ارم
روز و شب آسو گریه تمس دکار

ابل نی ندان زگریه گی دلگیر
واره ینه آسه جانب کنعان
دوهه اکه ساربان کنعانی
توده تم بالوس بدیده تر
ینه یوسف هس نشه زهنه گو
تنه واتس کران ناله فغان
بیت الاحزان کرن بنا براه
زین خبر زیاده گوس سوز جگر
ساربانس د زن اجرت زیاد
اندلح ددناک و سوزدون
آسه دلریش تم زخویشان دور
محترق درفراق دوند دراز
ای شکسته دل الم پرور
کربیان نیاز و سوز و گداز
میانه خال و خطک زه ونزس حال
سوی کنعان عمر کرن منظور
تم دیس چهوک زه قاصد مهجور
چهوس بو محبوس بیت الاحزانی
دیونس ای قاصد وفا آشنار
مه تنه منته کرته از دعا محروم

بهر آرام خود دیک تدبیر
آسو آوس گوس بیج تنهان کاوس
آونا گه بمس یه پیهانی
سوز لیعقوبکوی وی کیا حال
تنه تش بار ابتلا کیاه بیو
چهنه تمنز دس تی هنان امید
نزاله آتش کیاه هران بناله وآه
لعل هو تزدت دتی تمس یکبار
خبراه یوره توره وکن براد
یله تنها سو آسه بادل زار
واتنا وس سلام این مهجور
از غریب الوطن زخویشان دور
چهم امید دعا بوقت سحر
قاصدن نام پر زهو زیوسف تام
ودِ ودِی یدمه چهو تنه تا متقال
نز د یعقوب و اتو یه پنهانی
بوته مهجور چهوس زخویشان دور
بالوس داستان دور و دراز
کیا گر زهی منگته تی دمی یکبار
تام کرنس وعا سیتی مسرور

جای تنها تهو کشته خوبان
گاه آدس گوس تنه گه راوس
تس پیر زهون و اره واره ان جاپدل
رنگو گروهن تل سو آفتاب کمال
کونه لبون نشه ناه نه تیب و نشان
ودِ ودِی گیته بام چشمه سفید
بوز بله یوسفن یه حال پدر
قیمتش نه سرخ بیست هزار
راز و نونس نمکو چهوی مضمون
منتظر بر عنایت دادار
السلام ای حزین سوز و گداز
بوز احوال قصه مهجور
بعد تبلیغ این سلام نیاز
تو و دیونس سوز نامه راز پیام
الغرض دا و ساربان شکور
خبراه بهت نی ماه کنعانی
واره ونیم خبر ززندانی
قصهٔ یوسفی به پردهٔ راز
تم دیوس تس نشه ما اجرت تیوم
یمه نشه حال کربلا چهونه دور

درمناسبت حال یوسف و یعقوب با حال حضرت امام حسین علیه السلام

درجدائی یوسف و یعقوب ۴
صبر شهزاده بوز ز اهل عراق

اولیس د ربیان چهوی مطلوب
شاهزاده حسین یه بلا

تاب کران تهو بنار فراق
دراو درکربلا سو شاه ولا

تن تنها سو رُود در ميدان
کم جفائي فراق ڏائن پين
کانه نه همدم رفيق مونس و يار
از برون صبرو ندرون غمناک
خواهر و دختران پاک نژاد
بسته در دام غم سوخته جگر
دل اعدا چو سنگ خارا گو
اهل بيتين تسلاه زولا
باچنين غربت و يه تنهائي
برم چهو دنيا يه دام خواب خيال
آسو مشهو تمنڌي احوال

دُوراز دوستان و همدان
گين پله گُشته سيا رخويش و تبار
کُن زني ڏاکو پيا فراقُ نار
اهل بيت سا لتن هند حال
غرق در بحر ورطه بيداد
حرم محترم تمسن در غم
در قضا يا نگ آشکارا گو
جام صبرگ کر و دمادم نوش
رُود باجلوه شکيبائي
ابتلاهاي موسى و عمران

زير تيغ جفا بکا يک گيس
نبو نبوي نُو دتن مين ويار
آه سوزان کڍن ز سينه پاک
تن نه پر نظر در آن احوال
پُور منظور در فراق پدر
ناله زاري کران در ماتم
آتشه کربلا کران مبتلا
اشک ماتم هرو کر و خاموش
دم فرو بسته گو ازين احوال
راوين انُ کهه تمکو به بيان
آو کر کهه توي تسند مقال

داستان در بيان ابتلاي حضرت ايوب عليه السلام

قصه ايوب سُند چهو در قرآن
امتحان پي تسن ڏهاڏ شوار
لشکر قهر و محنت و آلام
صاحب مال آسو هم محبوب
ڏتجه ميوه دار آهين باغ
مال جاهس لي بغير زوال
از رضا ها قضا کُرن اقرار
روز و شب در منتظر سبلا
کر يک لاين با ضطراب التام
رمه اشتران ز صر صر مُود
رُود مشغول و کر حق ايوب

مختصر کهه تمکو انو به بيان
فوج نعمت کران مبتلا يا گراي
خانه اُشنا سو نه ماند مقام
[illegible]
باه پسر ڏو رهنت غلام شبان
تاچهل سال آسو بعيش و فراغ
تندرستي بدل بلاي عظيم
چهو سن بو رضي نجو اهش دا دار
دوهه اکے سو آسو در محراب
ساربانا ه و چهن روان دوان
باغبانو خبر ڏنس در حال

پله تم صبر در بلا کرُه يار
خانه بيگانه سند چهه تمنز جاي
تاچهل سال حضرت ايوب
ساربان نو کران تي حد بيان
حکم حق اهس بعد چند سال
غم مبدّل کري بعيش و نعيم
الغرض ابتلا منگُن زولا
ناگهان آس پهلاه بشتاب
تم خبر و ن ز باد صر صر ڏود
باغ دُ سرسبز برق جلال
تي تسن آسو دم بدم مرعوب

اندرین حال اک جوانا آس
چان فرزند مارہ گی ساری
یک قلم گوک سقف خانہ دو نیم
رُود تن دار محنت و آلام
کرم ہادر شمار چار ہزار
بیت نہ کمیو تِس کرک آلی
یا الٰہی چھو دل خزینۂ راز
از غمِ ابتلا سین آزاد
دامہ جیونم مئی وداوڈک جام

باہر اس تمام و پُر تلواس
زنڈ سندی خانہ کاہ گیر جاجی
سر بسر جان بحق کرک تسلیم
آس درشِین غمنہ نادری
آس بر جسم پاک آن سالار
ھتو یکُن سوی دل کمیو چالاک
تت کنوی ھنو کمیو کُرن آغاز
بارغ امید سی لصبر و قرار
بمضاعف حق کرس انجام
تنتو شہ کربلا کریٹ و بلا

دیونی ای خاص حضرت باری
آس آمت بِس بہاتی
صابران بوزیام قصہ تمام
جسم گوس مبتلای بیماری
کرتمِس و دکاتہ عضو خالی
پاک تر ادن لبوئی بزد پاک
دراس ان حق اجابت ارشاد
صبر کوی میوہ در آس آخر کار
بہتو سوتن دار بر ملا بیلا

دربیانِ مناسبتِ شاہزادہ باصبر حضرت ایوب علیہ السّلام

زخم بر صابر آس چار ہزار
آی بر جسم پاک آن سالار
آسو شہ پانہ آہ کڈن نہ نبر

بر حسین رضی آی بیت و دو ہزار
سپر صبر دار نک بر رضا

ضربت تیغ و خنجر و سوفار
سُوی ازاڈالو تم با مر قضا
تم رضا تہ مانڈ با قضا و قدر

داستان دربیان ابتلای حضرت زکریّا و یحییٰ علیہما السّلام

قصہ مشہور تر ز زکریّا
بتر خدا ترس آسو نیکوکار
دہہ و ہرس تر لغیک احکام
روز و شب طراق سو زو گدار
زکریّا و چھت سئُن غمناک
دل غمناک تِس کرم خرسند
آنس فرمان ولی منگوت گسیرت

بوزتو حال حضرت یحییٰ
آسو از میل دنیوی نفور
حاصل آس طریقنک اقسام
اشک خوف خدا ہران ہر بار
کُر مناجات تم با یزد پاک
لیک سیند غمن کُرس لاچار

لو کسی علم حکمت آسوس یار
نفیچن خواہشن گُلی دُور
با چنین قدر و منزلت ممتاز
بیو ہرت ہاز تن نگار خار
یا الٰہی منگوی سوی فرزند
پارہ دل چھوم کران نالہ و زار
دیس کا رچوی غم و حیرت

کارہِ اولیا چو نالۂ زار
نارآ زار محنتنگ تت زور
قہرِ غم چوم غذای اہلِ وفا
آسو بجید عذرِ شرم و حیا
دوہنا کہ بوزن از زبانِ پدر
گلکر خس گوس نا عمر انگ پوش
ترن دوہن بوز ہش نیب نشان
نالہ زاری کران درشب و روز
کہن تہ چن مہو کہلس نا نالۂ زار
پئے ہوان جنتہ تس نکہ بلہ و
والدن ستر تلوس آب و ز گل
تس دپن کای ملک مہ کر تعجیل
والدن شیر کوی دتس سوگند
ترن دوہن تم بجانہ کر آرام
ستر تلون خوابہ تس ہپن بیدار
ہنگہنج ای تس مگر چہنہ ز اہ
بارِ اول بخلق داتہ ندا
کادبن کن کرت گنہ ہن حیران
دخترِ خاص سیدالثقلین
داد منگہ پیش خالق اکبر
انبیاء از منابر الوا د
دوہ ہن گریہ تمہ کرن آغاز
منگہ داد مراد خود ز خدا
داد و بید اد بارسول اللہ

محنت و ہم مشقت و دشوار
نبین تہ ولین نی ہند دل
روز تن دار تیغ جور و جفا
سخن خوف بدسو کرہے گوش
خبراہ از دقایقات سفر
دراو باطمطراق سینہ بزن
روز چارم خبر بر ڈھک شبان
دپو بہل گی ترہ دوہ متی بوزا
شو دہنہ ہیو بجانب کہسار
سجدت بر زمین و چن لچاک
اشک حیرت ہرن اسوزش دل
والدین ہم ضعیف خستہ جگر
ینتہ درخانہ دل گرہ ہم خورسند
ترمیہ دوہنہ خوابہ منزہ آس سروش
دراو نالان بجانب کہسار
دون لٹ دپن منادی محشر
گہنو رستو چیون مرد خدا
دن منادی دوم بمحشر زود
نیرہ ہت جامۂ امام حسین رض
جامہ ہای شہادنک پہ دوش
ین تہر با خروش و نالہ و زار
فاطمہ رض ساق عرشسی کرہ تہف
خون بہای وقوعۂ شہداء
فاطمن رض ان بہ شیں نن ز خدا

کارگاہ محبتنگ بیت شور
تمتی منزِ غمن ہندوی منزل
الغرض خوف حضرتِ یحیی ع
بوزہ ولوی گنہ مان آسو بیہوش
یام بوزن خویشن بیہوش
سوی کہسار بادلِ محزون
ڈبو ہمت ماشرہ و دان باسوز
بوز ہتی چومنہ ڈنجہ دل وزان
زکریا تہ بوزہ ولوی دراو
نالہ زاری کران بایر دپاک
گو گمانہ متس نا عزرائیل
بخشتاہ بوہمک تہ پیشین نظر
نیوک درخانہ وانتا وک نام
کیا زہ غضبانہ تس کرت موخاموش
آسو معصوم تر ز جرم و گناہ
کال ہیتہ آسہ معتبر اکبر
روی یحیی و چیت گنہگاران
چشمہ و تر و بحکمِ ذات و دود
فاطمہ رض نیرہ یام در محشر
ین ملک تے فلک بجوش و خروش
نو دہ چی جوش ین بسوز و گداز
آسہ رنگین عمامہ ہت در کف
دنہ روح الامین بنالہ و آہ
خرقہ ہای شہادت نا شہدا

آو دریای قهر اندر جوش
آی درپیش خطرهای عظیم
ڈیته ایستاده فاطمهؓ زهرا
بامدارا دپس خلق عظیم
روز بخشش چه سوز دلکړی دور
ظالمن هند ته منګ زذات ودود
سرور عالم از عنایت وجود
پاس اخلاص سرور کونینؐ
باوه با فاطمهؓ رسول کریمؐ
بخشناوګنه سیئه کاران
بوته نه هاده موی خاک آلود
هاوه درپیش بارګاه صمد

خطر کوی بحر پیو جوش و خروش
بوزه و نوی وس بد بدې تر
دادخواه آبروی هردو سرا
کای جګر ګوشه بس تیوی فریاد
بوزه داد مراد دل سو غفور
فاطمهؓ باوه بانبیؐ هدا
منګه ناوس نه حق دلک مقصود
کرمن عفو بخش جرم و قصور
ازکرو النجاز فضل عظیم
از جناب دوی تی پیو سر اوبش
ته نه دوکه باد پیش ذات ودود
ارحم الراحمینه ستر رحمت

توه ایلوزو دتر بلطف عمیم
سرور عالم از سر منبر
سیدالمرسلینؐ بلطف عمیم
از چه روز و داد و قت مراد
منګه مظلومنی شفاعت نه ورکړه
چه جګر خون اوسید شهدا
یا الٰهی بحق خون حسینؓ
یم عمن کر منوی این چهوی نور
مفلسن عاصین ګنهګاران
بحر غفران حق اینو در جوش
ضرب دنداں دی زخم روز احد
نیره نه بهر بخشش امتؐ

غزل در مضمون نعت رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

کانه پیمبر ډیو همت چهاکینه نه انهو عذر خواه
مول موج اولاد و مال و جان کرد ناتش فدا
عشقه آتش فرمه دلسی فرد دم تی باوه کس
لاره ګتو آواره دل چهوم پاره پاره از فراق

بر سیه کاران امتؐ خاصه تهو امت پناه
یں مدا سا نوی شفاعت پیش درګاه اله
هاوه کس سو زجګر بوزی سو کریم ناله آه
نار غم آزار جان هټ کاره پټ بارګاه

باعث قتل حضرت یحییؑ
بدسیر آس فاجره بدګو
حاکمن مسئله به یحییؑ باو
حکم پیغمبر ګمتس ګو کین
مست بیله ګو زفرطمی نوشی
سر یحییؑ چهو مهر این دختر

نی چهو الو منت محققو هر جا
تس هتیم آس لی وزمرد دختر
منع نمکوی پیمبرن تس ها و
مست بیله از شراب حاکم ګو
قصد دختر کرن زبیهوشی
حاکمن ګراشاره با حضار

حاکم و قته سنز زن بدخو
سی مقرر کرن باین شوهر
آن نن فاجره سین غمګین
از حواس و قوف مکیو پیو
شرط ګو ډه ګر زنانه باشوهر
خون یحییؑ هردو سر بازار

عالموون بقاتلان یہ خبر
چھادوا مارہ نوی بغیر گناہ
بعضیو دپوپدر تھندی خاص
سوتہ ازقتل کر تھنون جدا
درنماز آس ہر دو پیغمبر
تراوہ ناوک بچاہ شہر برون
ہاونک گوشہ ڈای رسولؑ
تت کلس کر تمو بارہ دو نیم
ازہ وانس بغرق سرپامت
موژہ داون زبان بندکر آلہ

مژہ پٹ پیہ خون پیغمبرؑ
الغرض قتلکوی کرک مشور
لتن با ذاتِ کبریا اخلاص
مختصر درای ظالمان جھول
نیوکت یحییٰ گوڈن کرک بیر
زکریا درختنی منز ژاو
وارہ آگہ کرن سے قوم جھول
زکریا وچھان بوئی آلہ

رُباعی

ازز مین تیرہ کر زراعت زاہ
خون آن بگینہ ہنوی برسر
مستجاب اللہ عاچھو پیش خدا
برسر قصد خون ہر دو رسولؑ
طشتہ اندر رٹوک تسندی وخون
تام ابلیس ظالمن شرہ آو
ازہ شیطانی کرک تعلیم
ہاتفین دپوس کڈکتیہ آہ
سرہ گوس عشقکوی اثر تامت
بانشکاین مولی کڈن کراہ

یدبجرم عشق ہارن خون عاشق غم چھو نہ
تا قیامت کرز تارک ترک ژہ چھوم ردا
لس تھندی ہالکوی تاثیر دردل کم چھو نہ
از رموز عاشق و معشوق کانہ محرم چھو نہ

مناسبت انتقام قاتلان یحییٰ با قاتلان حسین علیہ السلام

درشواہد ژداویان کبار
جابجا بر زبان ہتن زی ناو
دوہہ اکہ برخرابئے دنیا
سرو سالار شحنۂ فجار
وحی حق بر نبی سپن نازل
گے ستت ساس ہارہ در دنیا
اک روایت چھہ سیدین اخبار
تی باقوال راویان مذکور

زابن فرزند حیدرؑ کرار
نامِ یحییٰ و حالِ زکریا
اک مثال ماہ ونک زکریا
زابن عباسؓ نقل این اخبار
چھوک تہ بر خیل انبیا فاضل
عوض پور احمد مختار
تم ستت ساس تا ہفتاد آر
ترستت مرد درای لعدوفات

سوی کوفہ امام یا مت دراو
تی ونان آسو بن ہنوی ہرجا
وچھنہ بے اعتباری سمار
راوین کر بدین نمط اظہار
عوضِ خون حضرت یحییٰ
ین ستت ساس ہارہ نہ بد و بار
ئی چھو تحقیق در کتب مسطور
کڈزمروایان تمو بنیاد

خون یحییٰ بچاہ لگو دنہ جوش
ہر تنبیہ حاکم جبار
ہر طرف شور پیو بجوش وخروش
آو طرطوس لے ومی زپی جنگ
سو زذاتن لقوم ناہنجار
قوم جہال ہر طرف گو تنگ

گوډه مختار ابوعبیده دگر
ماره گی واریاه زخیل طرید
آو باکره وفر بفوج دهجوم
سو ته بر قتل اهل مروان راو
در عیون الرضا چهوئی اخبار
آسه شمشیر انتقام چ تیز

وان مسیّب نگر نتیغ وتبر
آن ابومسلم سعادت یار
تخم مروانیان کرن معدوم
گالوتم بیالو از اهالی شام
قتل باقی چهو نا بروز شمار
سینه گومنت چهو امتس ازفگار

شامی وکوفیان زاهل یزید
دراو بر انتقام قوم شرار
آخرانه امیر تیمور آو
گرد وڅه از یزیدیان لیام
تا بدور امام مهدی نیز
چهونه شهلان ماتمک تونار

رباعی

وچهتو یه زخم سینه غم افروزدمبدم
جز نالهٔ فراق همن کره چهو سوز دل

وچهتو یه درد و سوز بجز گریه بیقرار
مرهم ته دوا آو نمکو چشم اشکبار

داستان در بیان ابتلای حضرت سیّد المرسلین صلّی الله علیه وسلّم و صبر کردن آنجناب بر جفای قریش

ابتلا گوهر لالی آو
بتس شفاعت جر خنس گوبیش
ینه زور محبّتن دتو زور
اولیا بیوخ نادهن زولا
کرتوی سان سرورن اظهار
کمینه کره تیوت پیو غم و آزار
از اشارات حال آن سرور
نمه خوته پیومه محنتک آزار
از مهمّات کارهای امم
کار انجام بر شفاعت پیوم
عذر عصیان مجرمان امم
یکطرف نار دشمنان شریر
گه خطاب خدا البشیر نذیر

سوی زد ریای لا ابالی راو
ینه شور محبّتن دتو جوش
تنه تل نار محنتن تهتو شور
ابتلا گوهر خزینه راز
رمی چهو ایذا فزون نه ابرار
کره تمو زهر غم دمادم نوش
ئی چهو دوشن څه واره گوشن گبر
ابتلا می چهو در زمان و زمین
ژالنوی پیوم بار محنت و غم
ورم پا در نوافل شب و روز
اشک حرمان چشمه سار ندم
گاه در قرب قاب قوسین جای

یس دلس تیغ محنتک پیوریش
تنه آو نار محنتک بجروش
لتس نه هرگز بلا عطا بملا
بر ملا در جیلا بوز وگداز
بار هر ابتلا بدان مقدار
صبر کوی بر الم کرک سرپوش
ابتلاهای دار و جوشش نار
یله کره هس بومقتدا و امین
بار راز اهتمام امّت پیوم
گرمی آه سینه در غم و سوز
یکطرف کار دوستان بضمیر
گاه خار مخالفان در پای
طعن بوجهل گه کند دگیر

جمله احوال آشکار و نهان
لوکني گوک بابه نه مادر
چاره ساز آو پانه خالق کل
سو ٿي ٿس سو رُود در يتيم
عربي پاڻه آسو با مضمون
ان صح ما ابصرت في المنام
مختصر وحي ٿس پين نازل
رنگه رنگه و چهک غمک احوال
خانهٔ خاص احمد مختار
دشمنان نبي عيان و نهان
هردو همسايگان ناهنجار
کرتو زبوڻه دست ظلم و ستم
مار خو آسو قوم شوم جهول
آس ترا وان فتن مين لي
بو زيله فاطمه سراسر حال
راز با دُون په پيش پيغمبر
تو ده فرما و حضرتن بجواب
ٿن نه جور مخالفان چهو نه غم
مشرکن لرزه پيو بحضرت حق
خيل مجهول گو ٿوي سنگسار
شيبه بوجهل و عتبه عماره
گي گرفتار قهر نار سقر

بهر تعليم کارهاي جهان
روز ميلاده بوٺه گوک پدر
کارساز و کفيل شاه رسل
آمنن ډپو بوقت نزع روان
دُر ابيات آمنه خاتون
کانت مبعوث الی الانام
تري ره گهميت از شش و چهل
بي ادب آسو قوم ناهنجار
درميان دو چار ناهموار
يکطرف بولهب سياه درون
شرپر آزار آس هردو شرار
و تهر ک خار در ره لار
بارهاي دراي بهر قتل رسول
دو هه اکه مشرکان مکه تمام
اشکباره آيه اندرين احوال
(يا نبي جهس ڻهاه پريشان حال)
بس چهو فضل خدا مه در هر باب
ئي ونت دراي سرور عالم
با نبي کرو چهت هکوک مطلق
کاڻه تو انده ني هد کرده
از دعاي نبي سيه باره
گي ٿهي پاڻه ماده نا پک ل

اول ابتلاي آن سرور
بعد شش ساله رحلت مادر
کياه و کيلاه آس خداي کريم
در حق پادشاه هردو جهان
يبارك الله فيك من غلام
من عند ذي الجلال و الاکرام
تا بده سال ان اهل کفر و ضلال
و اتنا وک ٿن سٺهان آزار
تم زه همسايه بدترين جهان
طرف ديگر سو عقبه ملعون
بهر آزار سرور عالم
خار کوي عار کيا چهو با گلزار
روز و شب خار زار هر کهسار
جمع گي بهر قتل خير انام
اشک خون نين هرانه ديدهٔ تر
مشرکن جا په قتلکوي چهو خيال
بين خدا آسه همدم و محرم
با جمال و کمال سوي حرم
ترا و يک سنگر نيزه کهار
يين نه در جنگ بدر کبري هود
آن هشيمه ابي اميه دگر
کوفي و شاميان بحال زوال

تم بتعداد بيت و دو هزار
کرتو انده کانه اکهانده ود

مناسبت موزيان
کربلا همين است

آهس در کربلا دان پيگار
يين نه گنده گذهت انده مود

آو محرم زسالہ بیگر یا م
ییٚن دِلس روزہ کینہ از حسنینؓ
قاضی بصری قربیاہ ڈیوٹھ
چشم عالم نما تٚمِس نبی نو ر
بوتہ آسوس سپاہ ابن زیا د
خوابہ منزہ حضرت رسول اللہؐ
از دحام عوام استادہ
ظالمن ہند کران تحقیقات
زندہ کرکر دوبارہ مارن تِم
یا نبی عاصیس شفاعت کر
چھوک سزاوار نار قہر و غضب
چھوس دِین واقعہ بغیر گناہ
حُبِ حسنینؓ مہ آسو دخاطر
ترادِس یدٕوِ کرُنتہ دریغ
خوف می پیدہ گو زحد افزون
بوٗز منظور سید الثقلین
گوم ہیبت دِلس کُرم بلہ غور
چھو بنہ نش انتقام دنیا بس
داد خواہ آسہ یا نہ پیغمبرؐ

آسو کرکانہ ازان گروہ لیام
رُٹی چھو کنز الغرایب کُ اخبار
آسو پیو مٔتِس نصیبا کر یوٗٹھ
کو رٕٹی ہند مٔتِس پٔتھ زہن احوال
برملا دشت کربلا چھوم یاد
باگروہ صحابہ اخیا ر
پیش سرور و حچھم زہ شہزادہ
ظالمس ہر اکس دِن ٹوک فتوٰی
نار قہرس اندر کران تِمس بس
تُو یہ دیُپہم کہ ای عدو خدا
قتل ناحق کُرتھ بغیر سبب
نیزہ و تیغ و تیر یا خنجر
لیکھ آسوس ہتی اندر حاضر
لیکھ آسوس مخالفن ہمراہ
وچھ مہ طشت نمر دٕن پُر خون
رُٹی و نٔت ترکرکھ بجون لگ تہ میل
گوس بیدار چشمہ ڈلیشم کوٗر
چھا خبر حالت قیامت کیا

مرثیہ

بس سزا کونہ آسہ در کونین
باسندان شایخان کباد
در تب فنا سعی ویچھُن رنجور
زابند ابا دُنس سراسر حال
بعد این واقعہ وچھوم ناگاہ
فوج در فوج از زمین رب و.. د
خونہ جامہ لِت لِت با ذات
ماز نگ ذاننگ نوا بتوا
خوفہ سیٚنت آس پیش آں سرورؐ
رحم گوینا زحالتِ شہدا
عرض کرمک کہ یا رسول اللہؐ
چھو منہ گذٕمتِت بر آن پیغمبرؐ
تو وہ فرماوہم زخنجر و تیغ
باظلوم و جہول نامہ سیاہ
تو وہ دیُپہم چھو خون پاک حسینؓ
چشمنی لاجہم بصد تعجیل
قاضین دیُپمِس کہ ای ناکس
آسہ ینٕت جاپہ حکم خاص آکہ
داوری ہاوہ خالق اکبر

دوہ واقعہ کے ونتہ ای ظالم خدا ناترس
خدای آسہ حاکم و دعوی گر آسہ پیغمبرؐ
بد الکبو ثقوی بچاگ خون کرُن غرتہ

پانی وچھنہ تہ کیاہ کرمتوی بجای حسینؓ
انصاف ونتہ کیاہ از ماجرای حسینؓ
سودای پاک دو گیسوی امتک ای صاحب حسینؓ

مختصر مشر کو بہر اطوار
قتل برمومنین کرک مشور

بقیہ قصہ

گر جفا بر جماعت ابرار
سی خبر ماذ نزہ پیغمبرؐ

گے ملول آنجناب زین اخبار
خاطر مومنان سیں مسرور
از سخنہای زشت و ناشایان
کہنتہ ہاتی نہو کنہ از آزار
آسو گو مُت بجانب کہسار
دداو در خشم با غبار و ملال
در حرم ڈاو بوزنس پیغام
با حضور درون ظہور خدا
لعبد عرض و سلام پڑتہ سو نک حال
روز خوشحال تی چھو میانو مُراد
کھیون سو گندلات و عزّا نام
یم بو سو ژس بخلق بہر ہدا
مہ نشہ پیش حق بجز دوری
بیہ میا لس ہا لنس اقرار
از سر صدق آ د حمزہ شتاب
زانئ از لا الہ الا اللہ
آسو بوجہل در گروہ جہول
تس خرس آ سو کرتہ سو گمان
سنداً آ و نقل این اجبار
آسو تاندازہ بشر در پیس
یلہ آگہ سیز بوقت رحیل
یا رسول اللہ اک عنایت کر
عمر در خدمتت بسر بردم
در شفاعتگری مہ کرزم یاد

نصرت دین منگو کہ حضرت یار
دو ہہ اکہ کافرو با لسرور
گو مکہ در سو بجر بے پایان
الغافاً امیر حمزہ بزود
با سہام و کمان زہر شکار
اوّلا جستجو کرن بسیار
کعبس منزو چھون سو خیر انام
آو نزدیک امیر حمزہ بزود
کای محمد مہ نہا و غصہ ملال
حضرتس چشم نازنین گیہ تر
خوش کرتہ نی انتقام قوم لیام
یُد بشمشیر و تیر و تیغ و تبر
چھو بینہ حاصل سوای رنجوری
سوی مہ را جنت چھو بر جرا دریش
آبرو یاب گو ز پیش جناب
دراو چون شیر از حرم بیرون
حمزہ گوس با نتقام رسول
مشرکو زانو غیرت اسلام
از ابو بکر تس لقب چھو وقار
بیاک غم پیش آک در غبرا
روز راضی بامر ذات جلیل
رحمت آخرین چھو کرزم گوش
سوی پیک اجل نظر کردم
یُد دنی خدمتس مہ گوم قصور

گو دعای نبی زحق منظور
واتنا وک سٹھاہ جفا و ضرر
مختصر با کلوخ و سنگ و غبار
ڈاو درخانہ رحمت خود بکشود
گرہ بوزن یہ سر بسر احوال
پیٔ ہوان گو ز احمد مختار
سر برانو ہتا دہ لو ربدا
یا م ڈ بوٹھن سو گوہر مقصود
اکہ اکہ دشمن نشہ ہمہ داد
بیو دل حمزہ ڈیشتہی باتر
یورہ فرماوہس بحق خدا
کرہ مکہ یا رہ پارہ جان و جگر
یُد خدا آسنک کرک اظہار
چھو منہ غم از مخالف بدکیش
مانئ آنحضرت رسول اللہ
گو مقابل بقوم نامیمون
پارہ کرہس سرس بزخم کمان
ڈشمن فتو بجز فکر و غمام
سرور عالمس خفای قریش
ز انتقال خدیجۃ الکبریٰ
عرض خدمت کرن آ بانسرور
سروری چھی سرن چھو ہم سر پوش
روز محشر یہ پیش رب عباد
عفو کرزم بحق ذات غفور

بیاک عرضاہ مہ چھوم سوکرنہ قبول
فاطمہؓ و دُسہاہ برہ مادر
سُوی ردا چھوم کفن مُہ امہ مدام
سُوی ردا سوزہس تلت ازش دو
یا محمدؐ مہ اُمتوی چھو پیام
بہر معشوق ایزد متعال
از وفات خدیجہ خاتون غم
اہل اسلامنی ٹہاہ گوزیاد
ہرطرف مشرکو دتگ آزار
کہنہ باقضای لوم گی مفرور
ہموی زانو ابتلا چھو عطا
خانہ جان و دل گشہان معمور
نار آزار و کاروبار ستم
تن چھو برکار کبریا باور
یوت تہار ک جفا برآنسرورؐ
سینہ پُر گیک ازمین بیار
سینہ گی پُر زکینہ کفارن
کُرتمو در نفاق بستہ کمر
رفتہ رفتہ ز ہردو جانب کار
غزوئی منزز احمد مختارؐ
فتح لب سان سرورن مراد
پیو باصحاب سرور عالمؐ
بر علی شد خطاب پیغمبرؐ
لافتی خوش بیان نشان علیؓ

کرہ سوی عرض از زبان بتول
کُر خدیجن تقیداہ بہ بتول
وقت وحی یُس و لان چھو خیرانامؐ
وحی ہت آو جبرئیل امینؑ
از خدا بعد صد درود و سلام
ذات پاکن کعن بہشتک خاص
بشیر گو سرور عالمؐ
حال یاران سرور عالمؐ
ذل با طراف ز ان گروہ شرار
ابتلا پایہ پایہ با ابرار
بر عطا شکوہ در بلا چھو خطا
الغرض مشرکن بہر اطوار
پہر انکار سرورؐ عالم
بر نبی تہاند مشرکو آزار
تیوت تن ہا نہ خوسین یاور
ظلمتک آسو مشرکن ارمان
گو خزینہ مدینکن یارن
معجزات نبی وچھک بسیار
واتو برکار زار آخر کار
برگروہ معاندین یکسر
شادگی مومنین تہ ہردوچہار
رود تنہا تنی رسول اللہؐ
انتہئی آنشہ خیبر
اندرین حال ازمین بیار

درای گریان زحجرہ آنسرورؐ
چھوم غرض کرزہ عرض پیش رسولؐ
یام سردار عالمن کر گوش
از خداوند آسمان و زمین
سر بسر کُر فدا خدیجن مال
سوزنُس رجہان چہ خاص لخاص
یکطرف جور و ظلم اہل عناد
آسو کر درجہان بغیر از غم
کہنہ بمصر و حبش نو خویشان دُور
واتو از حکم ایزد دادار
از خرابی آب و گل محضور
سینہ پُر گے بکینہ برابرار
لیک ایس آرسن خدایاور
اجنبی آسو قوم ناہنجار
دینہ کوی کینہ مشرکن گوزیاد
ہجرتک آو حضرتس فرمان
تتہ گے پُر حسد یہود بتر
تی وچھوک زیادہ ترکرک انکار
جنگ بدر و حنین چھو اول کار
گیبہ منظفر گروہ پیغمبرؐ
لیک وز احد ہزیمت و غم
جز علیؑ ولی نہ کا نہ ہمراہ
آو غیبی ندا بحرف جلی
مشرکو شہرہ ترا و دربار آ

گر تو شہرہ از دروغ و فضول
شاد اعدا نہ دل حزین احباب
زخم آلودہ والضحیٰ رخسار
راھد قومی منگان دُعا اکثر
باعث قتل آن سپہ سالار
کور دل آسو کافر گمراہ
دیو جُبیر تس تر یو منزہ اک
حمزہؓ و ہم محمدؐ ست و علیؓ
بیہ ہندہ زن ابو سفیان
بحصول مراد و عہد و قرار
الغرض وحشی از گروہ جہول
ذود بر حمزہ در کمین پنہان
صف ذٹن مشرکین یہ دیر
بر ترہمان فریب و سامن پام
بی تحاشا کرن میں پیو ... ر
کھنتہ پروانہ حفظ جان تنش
بعد قتل سباع غرّام
آسو ذاکان بران سپہ سالار
بیخبر شہرہ پیو مدینس تام
بنیہ پتہر زین خبر سیز بیہوش
ہر اکس نشن پیچ زہان آس خبر
آیہ نزدیک تس پیہ پنہانی
چھوسن لج غمناک سینہ چھوم چاک صد
بنو بنوی گی دوان ہر سو ون

لوکن اندر خبر ز قتل رسولؐ
سرور عالمؐ اندران احوال
سنگ خوردہ دو لولوئی شہوار
ہم درین واقعہ بضرب شدید
تئی چھو آمنت زراویان یکبار
آسو تس اک غلام وحشی نام
کو نہ تدبیرہ یُد شہید کرک
خط آزاد یک دمی ارشاد
آس دُر حسن مشتہر بجہان
تم دپوک چھومنہ با محمدؐ کار
دراو بر قصد اہلبیت رسولؐ
حمزہ شمشیر ہت کف چون شیر
کھت یلن کم کلن ہندی ہینار
بو سہ دیہ ہی بپای سرمستان
متلاشی جماعت کفار
تیر دتن داد بر جہا دز یاد
گو سرانداز بر گروہ لیام
لاینس بیدریغ تیغ سبل
در احد گی شہید خیر انامؐ
بعد مدتہ آیہ ہوشس پام
درایہ بنیاپ اتھ مدینہ نبر
دپونس ای اندر چشم آن سرورؐ
کر بود شیش سو شاہد لولاکؐ
تس یلہ ثنتہ پیسر برادر ہم

زین خبر در مدینہ گی شتاب
آس پوشید از انات و رجال
با چنین واقعہ سو پیغمبرؐ
گو پہلوان امیر حمزہؓ شہید
پور مُطعم جُبیر نامہ سیاہ
رستماہ یا دلاوری چھن سام
چھی نزہ سالار ہم خفی و جلی
از جواہر برت کرت آزاد
نمہ پیمان کرس بصد تکرار
تس سوا دون ہندی کرم اقرار
بر علی کران مجال و توان
کم دلیر آی زیر تیغش نیر
تھاوِم از شجاعت صمصام
ڈیشہی یُد سو رستم دستان
مطلباہ آسو جاج. تک جاگیر تس
یادگار زمانہ تھاون یاد
واتو نزدیک وحشی آخر کار
گو شہید رضا سعید ازل
فاطمہؓ ز استماع جوش و خروش
جستجو گیہ کران ز خیر انامؐ
اکنہ ناناہ ز قوم زیبائی
کر توقف ائی بو وادہ خبر
رئی ونت درای زمگاہس کُن
آس اندر غزا اگمت سر ہم

گشتنی منز وچهون پس ادر تام
پانہ ڈیشن اچهن سوخ خیر انام
اچھ وٹت جتہ نیچ سہ ختہ جگر
ماج وچهونک تہ آسو امانت
تورہ دپونس کہ ای شهید سعید
دختر خاص سرور عالمم
ہُی ونت راہ یہ یادو دیدٔ تر
تس تہ پیغام گوز فخر انامم
دور اختلال حال بتولؑ
آس منظور لور ربانی
جبرئیلؑ آو نزد آنسرورؐ
اسد اللہ نام گو مشهور
حضرتن درجنازہ کر تکرار
یتہ فضیلت پناہ در شهدا
آسو اعجاز سیٹھ سوی از

چو منت از بادہ شهادت جام
گیہ پکانی پدر وچهن بر خاک
تام فرزندگوس نیر بر نظر
ماجہ آلودتن بنالہ زار
دید بر دید چون تو انم دید
چانو ڈیشن اچهو چھو لو حرامم
تام ڈیوٹھن جناب آنسرورؐ
فاطمہؓ آیہ بادو دیدہ تر
بُو ریا منت وچهن جمالؐ ل
سعی شند سیٹھن نخ ماجور
بابشارت ون ز حمزہ خبر
جمع گی یار بار رسول اللہؐ
تا بہفتاد بار درصلّا ر
تم سنّت سر بسر چھ جل امام
تمام شد ابتدائی پیغمبرانؑ

اچھ وچن کر وچهن مس کن تمام
گشتہ گو منت براہ ایزد پاک
رمقاہ از حیات باقی تس
وارہ مادم اچھو ینن دیدار
انتظارس چھ با ہزاران غم
پانہ ڈیشن اچهو لو فخر انامم
واتناون پیام لفاطمہؓ تام
آسو ینت جایہ پانہ آنسرورؐ
زانہیبکو شعار زیبا چی
از دعای نبی سیٹھن سرور
در سماوات بیشن خوش منظور
بر نماز جنازہ شهدا
چھ سنّت اہلبیت در شهدا
پرمتن حضرتن جنازہ تمام
بر ونٹھ ٹھو نکت جنازہ نماز

در ذکر شهادت امیر المومنین یعسوب المسلمین اسد اللہ الغالب حضرت علی مرتضی ابن ابی طالب کرّم اللہ تعالی وجهہ رضی اللہ عنہ و علیہ السلام ورضاہ عنّا

درشواہد زراویان کبار
قلمس کر چھو طاقت تحریر
احمد حنبلی تہ دین احوال
درکتب تاریخ روایت لوز
روز جمعہ لو در طواف حرم
کرنظر سوی من ہتو ناگاہ

ئی چھو ز اوصاف حیدر کرار
مختصر لو ز تو زقول ثقات
مختصر کتہ لکھان لو چھ کیا ل
والدن تمسندی بیان کر ل
دو یہ ناگاہ آمہ و شاہ حرمم
دپوٹھ ای در کرم گستر

زلو چھ کج از ادای این تقریر
مجملاً حال آن خجستہ صفات
از ولادت الی شهادت لوز
عام فیلک ادا کرهت تری ل
یعنی آن حضرت رسول اللہؐ
کیا زہ چھو دی رنگ چیرہ لوعد گر

عرض کړمس که ای نکو کردار
کعبې منز ته خدای سی منګ
آس یله حامله از آن آثار
میهول دیوار کعبه باز بهم
یعنې آن پور میمنت آثار
کعبته الله جای مولد شاه
اوّل از والده رټن کړ شیر
از شراب طهور چاون جام
بوز تو ابتلای آن سالار
در حصول رضای پیغمبر
در تواریخ معتبر تحریر
گو شهید رضا سو فخر انام
جمع گی به هزار تم یکسر
مینی از علی دلس منز کین
کړ تقابل تمو نکین و نفاق
درای همراه حیدر کرار
راهبن اک ډیس که ای سالار
چوس منجم نوی کرم تفصیل
کمه وقته سو نیره برجه نبر
خام کیاه زانه کامه هند انجام
قدمن تل زه وننه کیا چوی راز
چوس زاده درامتوی زخانه تبر
کهنه ناوک خزینه دراو نبر
تتمه تم خارجي گزه هن قهور

وضع جملک نشان چهم آثار
رادیو لیو کهمت چو در اخبار
ناګهان شق ز کعبه ګو دیوار
روز چارم ز کعبه درایه برون
اسد الله حیدر کرار
لوټ کړ آسره ته عالی
وا نو یام سید بشیر و نذیر
چا نو آب لعاب آنسرور
محنت و بیم مشقت دشوار
تیر خو آسو در غزا سو دلیر
نی چو امت نه راویان خبیر
درای زاید ز کوفه چار هزار
کړ تمو بغی باشه خیبر
مختصر درای به هزار تمام
آی بر جنگ مفخره آفاق
از نهروان بجاه و حشم
جنگ نی هره پټ چو از شهسوار
دیوبنی ای ماهر فن استار
از علامت نجم مه و نته خبر
دیوبنی ای بخبر ز راز نجوم
گفتگو چوک کران راه در ار
دیوه خبرن تمګ آثار
تام باون ز کار راز خبر
نی ونه دراو حیدر کرار

توره دیوم زه کیانږه چوی ملنګ
فاطمه ام حیدر کرار
روز مستور در درون حرم
در صدف هست سو گوهر مکنون
آسو تقدیر تی بحکم اله
لعلی جای کعبه گو خالی
در کنار نبی رټن آرام
چوس نوی نا و ساقی کوثر
آسو تن دار بر قضا و قدر
سر کړن علم از دم شمشیر
بعد جنگ جمل پس انجام
روی گردان بحیدر کرار
تمنی خارجي د پان ازدین
خارجي از جماعت اسلام
فوج نصرت نشان مبین پیا ویر
کو پکان آسته آسته شاه کرم
مومنن هند ستاره از چو علیل
دن خلای ستار کوی دفاع
توره دیوبن تمکو بوزانه نام
از زمین ونته کیا ژه چوی معلوم
راهبن دیو نجح ته چمنه خبر
چوی پدن تل خزینهٔ دینار
همه گی ده لقر ز دلن بیم دور
فوج نصرت نشان مبین پیا ویر

گو مقابل افواج اعدا ایام
بر سر قتل خارجي خونريز
دار و گير رضا سيبن تر تيز
سر سبر ماره گيا جي ٻه ٻه هزار
بعد فتح آئي هر طرف سالار
تم تحايف شهن کرڪ منظور
ليڪ شاهن کرين نه سڀ مقبول
ڪيا نه جو نه تحفه ميا تو گر مان منظور
بوءِ تهي ابن ملجمن کي زار
فيره ڪر زاه يه ڪار از تدبير
کو بکو فيور کو ف شهر سن نام
آهس انهي قوم خارجي بدڪار
زالو جيران تهند جو دانه عود
شرط بيه قتل حيدر ڪرار
ڪن جو طلاق تب حيدر ڪرار
ابن ملجم تو ي سيبن مردود
کهت بمنبر پرڪ ثنا و درود
ڊپوٽن اي نور ديده روشن
از تر و اهم سيبن نه ماه صيام
ڪيت ٻه ٻه روديت ماه صيام
امر تا مت ڪرن مجلس ۾
هينڇاه پيو با ابن ملجم تام
عرض ڪرڻس ڪه يا امام انام
قتله بر وٺي هوان ڪرڇه قصاص

گيه پريشان جهت گره و ليام
يشته برشته کهتڪل نور از
لوبهار قضا سيبن گر يز
همگي ده نفر سيبن مفرور
با تحايف شهن مين ور
ابن ملجم غلام آن سالار
گو تو ي گير مبتلا سو ملول
توره ڏيوهن نه تيغ جهي ته بڪار
ڪر مناسب هه پر جا جهو نه هو گفتار
مختصر ابن ملجم بدڪار
اڪ نه نانه ڏهن جو ماه تمام
مارهءِ گيمبت ۾س پد شوهر
گو سيه دو ي هيجو چنبر دود
تم ڏيس جهم سٺاه خزينه ديار
ڏهانڊه بيهوده هو غم و آزار
وانو در ڪوفه حيدر ڪرار
به نبي و بذات پاڪ درود
ڪيت ٻه ٻه داي از ماه رمضان
سوئي جپ فيور مفخر اسلام
ڊپوٽن اي پادشاه امن و امان
بر و نهڻ انتون امتنڪ مردود
بر و نهڻ ڪن آه و شاه مردانش
قتل ڪر توم پانه جهوس ليي غلام
اشڪ جاري ز شاه مردان گو

تيغ شير خدا اسير تيز
ڪشته برڪشته گي ٻئين هنيار
آخر الامر خارجي گي خوار
تمه گي زير حڪم حق مقهور
جمله احباب گي سٺاه مسرور
تحفه هنت آو تيغ جوهردار
عرض ڪرتم بشاه رود حضور
ٿي ڪرڪ مي شهيد آخر ڪار
توره فرا وهس جهو ئي تقدير
هر ڏنڊ وره آ و سوئي يار
آن زن فاجره جفا ڪردار
از ذو الفقار آن شه خيبر
فهره منگون نه ابن ملجم ديار
ليڪ عذر دو يم جهو تر دشوار
تمه مانسنه غير اين مقصود
آس اصحاب انهي يمين لسيار
گو ده تراون نظر بري حسن رض
ڊپوٽن اي مفخر زمين و زمان
با امام حسين رض ڪرن به ڪلام
پٽت سدّاه رود از ماه رمضان
پام ڪر شاه خيبرن يه ڪلام
پيو ٿس لرزه لرزه بر تنش
توره ڏيوهن نه ڪر جهو خواهش خاص
شور اندر ڪلان خوردان پيو

از لب شکرین کړن گفتار
بلکه نت اپټ مړه نها و مت چهو رضا
بیه مر گچ چه زندگی دیگر
و اتناد الی دو تنس تل دوست
حاضر و غائبین کړو یه سوال
مبتلا در غم د ولا روز و
کړه چو ضایع سو اشک اني داو ر
یره ریا چلین جنت الماوا

بو صبا یا سجانب حضار
بر شهادت رضا چهو ما نوی کار
تلخی مرگ یه زشهد شکر
چهوس بو گریان بحال مظلومان
انزه احوال کربلا بخیال
اشک ماتم هر و بدیده پاک

مرثیه

بیهونه زانو و دم به بیم قضا
منتظر بر عنایت دادار
مرگ شیرین کړان چهو مغز در پوست
کشتگانان دشت محرومان
برملا حال کربلا بو زو
بهر اولاد شاهد لولاک
بلکه چهو زاد محمد شه اکبر
آبیاشتی کړو لوا بنو ا

بیش کها از آسه غمخور بهر آن شهدئی پاک
دمبدم تو ه یاد کړ تو یکطرف حال حسن رض
روز تو اندیشه ناک از قتل شاه دین حسین رض
تشنه لب تن زخمناک خسته جان دل پر فراق

بینهایت جی یکه لیه پلیش حق عز و وقار
بیش دهن تلخ آسه از زهر هلاهل آبدار
نوش کړه جام شهادت باغم خویش و تبار
آسه اندر خاک و خون رخسار آن نگار

نغمه

پیاله پیاله نوش کړه حقا بنا خون جگر
در غم شاه شهیدان اشک خونین کړ نثار

قصه

مختصر تمام ازه سر منبر
گه بنجانه حسین رض کړان خطار
تیغ سهت آو ازن بلکار
یعنی آن پادشاه دین پرور
غلغله پیو لصومعه جبروت
شور و غوغا بکوچه و بازار
توره فرباو شیر جبار دن
دار مس سر بخنجر تسلیم
اقربا و انیس و همدم و یار

د نهو پیهر تمام شاه دین ور
کښنو هم آو یام نماه صیام
بر شهادت حیدر کرار
آو ناگه شقی بد کردار
و لوله در جوامع ملکوت
حسنین رض جامه پاره و غمناک
همدمن یاری وفادار ان
ئی روت خون ملن نگلر خار

مرثیه

گو بنجانه حسن رض شه ابرار
ابن ملجم سو بدترین انام
بنماز آسو مشتغل هر و
تیغ لا ابن بحیدر کرار
یار در گریه از زمین و آسمان
صبر کن جامنی سینمت چاک
ئی چهو فرموده رسول کریم
شو پیو هر طرف ملین و ویر
دمبدم ئی و نان بناله زار

دلها ئی بآتش حسرت کباب گی
جانها اسیر سلسلهٔ اضطراب گی

بقیه

دل سوختنی سینه دُ داز آتش فراق
سیاره جهان بسما در افلاک گے

قصه

اکه وُ هم سپین نه ماه صیام
دُور روز روز حیدر کرار
موته راوک دوبار ولیمت در
ذاف دت جان بحق کرت تسلیم
در نجف مدفن امام انام
گیه بر پا قیامت اکبر
وُ ددی شو ذ تنو مبین دی سار

و اتو وقت د وصال فخر انام
در ای از حجره بام خویش و تبار
محو حق آسو ساقی کوثر
آواز غیب هسلی تا یو ت
رود وپشید از خواص و عوام
و د شفیقو رفیق و غمخوارو

مرثیه

آیه آواز غیب با خضار
با هزاران خروش و ناله زار
کفناه و لمن از لباس نعیم
از بهشت برین د رین نا سوت
آی حسین بکوفه بار دگر
اهل د ردو یزید کوی یار د
هی و نان آی کوچه د بازار

ای دریغا عالم د وه چون شب د یجو رگو
سینه گی افگار هر سو پاره پاره در فراق
چهره خورشید عرفان نه جهان منور نو
تاب چهونه اجابنی د وج دواس ع رگو

شکر لله بذکر فخر انام
دفتر اول سپین اتمام
ابتدا کړه بد فتر دیگر
طمز دی بدرد و سوز جگر

تمام شد

بسم الله الرحمن الرحیم

دفتر اول

آغاز دفتر دوم در بیان خلافت و شهادت حضرت امام حسن مجتبی رضی الله عنه و رضاه عنا

سزاوار د لستن ثنا بیشمار
د تن جلوه ذات خود در صفات
نه تنا د قدرت کړان آشکار
ستن آیینی منر کړن چپوی رواج
چه کانه شی نه خالی بجز ذات حی
بوجه حسن دفتر جزو کل

بهار جهان ها وِیم آشکار
ان سه آدمی دنی از عدم
زمین د زمان د خزان د بهار
د تن جلوه گه گاه از خط و خال
هر شی سوپانی سر تپی یی به
سپین کلک جادو رقم منجلی

چه خلاق مخلوق د کائنات
بحادث د تن تاب آب قدم
د تن خو دن تو تون سن اندر امتزاج
گهی از جلال د گهی از جمال
رقم بلبلین کړ براد راق گل
به تشریح حالات آل علی

به تحقیق از راوی معتبر
شهید انه گو سوئی دار القرار
مشرف سین تش نشتم بیشمار
درونی مې غیرت تمام آسو
به نزد حسنؓ واڈیا مت دلیر
تهمتن سواران خنجر گذار
مقرر مې سپیت میدان کارزار
سو گو سوی مې بن بخیل و سپاه
توی با خلیفه کرک عرض و دد
دمو دا مردی بمیدان جنگ
بوان چو منه خوش جنگ زور آوری
چو هر گو نه از کینه بیمان گسل
مبادا مې ماته خارجی
مخالف سپند امام حسنؓ
زبد عهدی کوفیان لیام
شدیده مې لاره زان و آه او
عبید ابن طائی سپین بقرار
کړن کارد شمن بخنجر تمام
امام الغرض تام رنجور گو
سپین به سوار دو لا اتبار
پس انګه بسوی مدینه شتاب
مه ناحق سپین ناو بیمان گسل

سپین ثبت دفتر بیان مختصر
خلیفه سپین تش پته با وقار
به بیعت خلایق کبار و صغار
کڈن فوج جرار پانزده هزار
مگر کر نظر مې زخیر و زشر
مې قیس بن سعد از جیش
سواران جنگی سپه ۱۲ هزار
کرک تا بیک هفته تاخیر جنگ
سپاهن توقف کړن گاه گاه
امامن بصدق درون صفا یاب
هرن خونه دم درین دا دری
خدا ترس چهیم ستمګر دوستان
بنا ر حسد گار زی بیوفا
کرک دست ظلم و ستم تیون دزنو
سراپا سپین واره آگه امام
د تن ضرب شمشیر بدران یاک
سو غمخوار آن سرو نامدار
زه پاره کړن تن شمشیر تیز
بجز خواب و آرام مهجور گو
کړن تام در قصر ابیض مقام
روانه سو گو چون مه و آفتاب
تمنای شهزاده پاک دین

دپان آن شهنشاه دلدل سوار
امام حسنؓ بود آن نامدار
معاویه سپین حاکم شام آسو
بتسخیر کوفه پی کارزار
زکوفه جمع گی خلق صد هزار
امامس هم عهد در جای خویش
امام حسنؓ آن خلافت پناه
ولی کوفیان گی تنگ انه درنگ
چه د امت کمر بسته با نام و ننگ
بتاسی گی توڈ دپونکه جمع اب
چو اندیشه از دشمن تیره دل
چو گل پاک و پاکیزه در گلستان
ولی گونه خوش کوفین این سخن
بابت و کمر کرک واره لوټ
سو عالی نسب تام در خیمه ته دا او
چو گلگونه از خون سپین رنگ خاک
کړل تیغ کین از غلاف نیام
کړن خو گرس لش مرس ریزه ریز
معالج کرک جمع از هر کنار
دل آزرده از کوفیان لیام
ته بد ذات معاویه گو منفعل
چو نه از پی فتنه و جنگ کین

نامه نوشتن حضرت امام حسنؓ بنام معاویه بن ابی سفیان

امامن رقم نامه کړ خط خاص
بنام معاویه با اختصاص

خطاه مشتمل صاف بر صلح صاف
ز شاہی و سیم و زر و ملک و مال
مِہ دِل آمت از کو بیان سو تنگ
مِہ ڈیٹھے چھو کرِ دل نِش رنج نہان
معاویہ نامہ پرِتھ شاد گو
بہ نعمان ملقب بہ ابن بشیر
امامن سکھر کر بسوی حرم
بھمراہ آن شاہ والا گہر
چھو کیاہ باعث صلح با میر شام
بصدق و صفا و بسمع قبول
پس یکدگر ییم تلن شر و شور
جہاندار یہ ہند چھو مستی جمال
توی صلح بر خود کرم اختیار
چھ تم سر سبر ییرد غا بیوفا

بلا شبہ شک بخلاف و گزاف
مِہ بنش کر چھو سیم و زر بی عتاب
مہ صلحک غرض آسو از بہر جنگ
جہانس سراسر جہاندار بہ
ز تشویش و ہر خوف آزاد گو
سپُن پانہ راہی حی شام زُود
بصد خان و شوکت بخیل و حشم
دِیُوک اکھ رفیقن ز اہل مشیر
چھو ہرگونہ دوزت بر انتقام
بنی امیّن چھی آسان لنش
بہر دور پیو قہر آسن ییرد
بمس کرز دل تیرہ جوش و خروش
خدا زانہ کیاہ آسہ انجام کار
بیہ کت وُ از ابن بشیر س بگوش

چھو مضمون بمکوپی مِہ چھو منہ خیال
مِہ چھو منّت تکیہ بر فضل پروردگار
چھو گنج قناعت مِہ گنج نہان
درین دار پُرخار بیدار بہ
دِتن حکم بر کوفہ از دار و گیر
بپردہ تہوٗن غیرتک نار و دود
برادر حسینؓ علی نامور
کہ ای شاہ والای فرخ سیر بہ
دِپُس تم مِہ چھم بوزمت سوال اندر دل
کمن پادشاہی چھ تہوٗنی نظر
معاویہ تہوی خندہ اک چھو ول
بقول پیمبر آسہ گوش
چھو نہ کوفیبن لتس اغیار جفا
کرن لبستہ لب و دبا خود خموش

داستان در بیان مراجعت حضرت امام حسنؓ بسوی مدینہ و زہر دادن مروان از دست اسماء کہ زن امام بود

سپُن بلبل دلی ترنم نما
بگردِ زندگی آو ناساز گار
ز موصل مدینس اندر آو یام
جگر ترس ز زہر آب نجوردار
سوی روضۂ مصطفیٰ گو روان
بمس آسو پیوستہ با میر شام
کمین ترس ہر لحظہ اندر کمین

پس از نعت احمد شہ دوسرا
روایت چھ از راویان کلام
تمک شادگی مردم خاص و عام
بموصل مہن الومت آسو سم
ز دار الشفا آسن رام جان
نبر با امام حسنؓ آسو شاد

کرو شکوہ چرخ دون آشکار
سو شہزادہ اولاد خیر الانام
مگر شاہزادہ بدل بیقرار
بترغیب اعدا از طمع درم
مگر حکم مروان مدینس تمام
اندر آتش کینہ آسو زیاد
بنا د عداوت دِل آسوس غمین

ڪنيزاه فسون ساز مڪّاره آهي
دغل باز اندر بغل هو امام پئي
ڪرڻ هو امام اسماءُ لعبد مڪر و فن
ڪرڻ بسته دل ٿيو بجڻ يزيد
يهودي نسب آهي ٿيو بدگال
برائي جناب خلافت مآب
امام آسو از ڪار زن بيگمان
پچوائي ڏيڻ تنهن مٿنءَ جوش ڪري
ڏيڻ پئي هوءَ ٿي ڪيس ڪرڻ گفتگو
بنفس شهنشاه جاه و جلال
ڏيڻ پئي ڪه اي سنگدل بدڪار
زخويشان خود هيبت ڪاروان
دريغا ز ڪج بازي روزگار
نه ڪن مسلمان اندر ڪين يزيد
ٿي نيزه ڪر تير زهر آب تيز
مريدانه گو پيش فخر زمن
ز روي تملق سو گو خنده زن
تري نيزه زهر ڪيت گو سو ڪار
رلوڪ گو رسيدين بجور و هجوم
هئو تنهن بر عاسي واڪه جفا
امام حسن رض تا سر آمد تمام
سئين غمزدا سا ڏئي تي مدا
دريغا مروّت چه ڪرد در جهان
صحّت ياب گو در مدينه رسيد

فريبنده از قوم فجّاره آهي
ٿيو غيب مروان آن مروان پليد
زن ڪج نهم امام حسن رض
ٿي هي چار تن چيره مڪسرن
ز مروان انن زهر ڏو زهر هلال
ٿي هلناو زهر با انگبين
توئي لڏو پوشيده از نهان
ڏيڻ پئي ڪه اي جفت ناسازگار
بجاي دگر گو بجز جستجو
امام همام آن شه نامدار
نه چهوئي بس سزا قبر پر دردگار
تنڪ ساڪنان از صغير و ڪبير
مشڪ سيئن سينه داغدار
ٿي نيزه ڪر تر زهر هلال
بارڪان اسلام تي ها ندن ستيز
تني زن خسا گو عصا هيت بڪف
هئون نيزه برپشت پاڪ حسن رض
سئين خون جاري هجي امام
سياه شو ٿيو هر طرف عام هوم
ڏڪي آن لعين خفي و جلي
ڪرت آهه در شهر و صل مقام
هزاران في ردن با هزاران خروش
محبّت تهت گو مروت نهان
سوزان في ولقها گو بد ولتسرا

سو خود ڪام ايسونيه نام پئي
سه همخانه دلّاله آهي انا يزيد
سه اسماء بمڪر و فريب شد بد
ڪرڻ بدگمان بر امام حسن رض
ڏئي زهر در دست اسماء شتاب
گمان بدڪ گوس با خود يقين
امامن سو جام عسل نوش ڪري
ڪري ڪيئاه گزهي پديه از آنڪار
غرض بار ها واته زهر هلال
ز زهر هلاهل سئين بيقرار
دوباره سو گو سوي موصل روان
چو سياره برگرد ماه منير
دمشقي اڪها ڪور چشم پليد
بارڪان اسلام تي ها ندن جدال
خبيثانه مڪّاره ابليس فن
ني آسو فرزند شاه نجف
پهنچا ز نزاون بران نيزه بار
سيمبوا ز دحام از خواص و عوام
امامن باحسان صدق و صفا
سئين ڪشته از تيغ عباس علي
شفائش عطا گو بفضل خدا
در اقفاس ابدان جيوء مسيح پئي
غرض شاهزاده ز زهر شد بد
اندرچون عقيق و نبز ڪهربا

برخار خورشید و لعل مین
گرځهان سوسن از رنګ رویش خجل
کریمانه گو در حریم حرم
هران گوهر تر بر جدّ پاک
مه چا نوی دلس تاب دوری چهو نه
رچهوم در امان ای ضمان و داد
بخانه روانه سو گو باشتاب
تنند حال ډیشت کړک ناآه آه
بدل با خدا با زبان خموش
باغمای مروان تهوت گوش و هوش
تاریخ کو نترهمه ۲۹ ماه صفر
امامن سرخولشین تل نخواب
وچهوم بابه ته مادر مهربان
مه گو سینه مسرور از عکس نور
ته یدوی سهاه مخنک با رپیو
گرځهک ستنه از جسم نامه سیاه
ونت نئی رټن آن برادر بیر
چو آئینه بی کینه تهاو دام
امام حسین و نس زارزار
مه اندر جهان چهوک بجای پدر
امام حسین د پوس کای ای م
بپاکداشس اعمال و س ثمر
چهو جد مصطفی والده فاطمه رض
نه کا نه غمزه بازو نه بدین آسو

دوان جلوه از یاسمن و سمن
دلن ډومنت از زهر چون لاله داغ
تهون سر بر آن آستان کرم
که ای جدّ من سرور انبیا
بر آزار چندین صبوری چهو نه
ونت از حرم دراو شاه زمن
سپین جمع ستیاره با ماهتاب
سوزن شمع سوزان سوز و گداز
وټن خیمه از غیر و اعضا بجوش
لدس نهر الماس خم زود تر
با لماس اسماء سپین زهر آب
امام حسین و نن سرسبر
بیه پا نه آن سرور دو جهان
ز اسرار حالات کړ بیم خبر
مگر سهل و ن کار دشوار گو
ته کړ شادمانی سک از نجات
ز اسرار سینه کړ ن تس خبر
ز اسرار قرآن و علم پدر
مه سوک زه غمخوار دین آستوار
یه بوزت سپین اهل خانه ملول
د توی بیم زهر و نه تمند مه نام
رنمو د پو چهو غمار نه بس خطا
علی حمزه و جعفر و آن همه
حیات جهان با نرد وه بیم مدار

اگر چه بصفرا و گرمی د ل
نمی داغه گاهی گرځهان بیدماغ
ګله گو کران از دل و رد ناک
شکسته دلن هندره چهوک مو ملا
ز رنگ نه مانه امان چهوم مراد
نه رفتار پای و نه تاب سخن
تمام اهلبیت آی نزدیک شاه
و نان ی از سینه بعجز و نیاز
سه اسماء مکاره دین فروش
بقیمت ز گوهر بها بیشتر
شتبا سو لماس نه اون در ته آب
وچهوم جلوه نور خیر البشر
نمو بوسه کړ بیم زحسن با سرور
ته ای نور دیده که کاه غم مبر
امی نش بیوی چهوی ته از خوله انخوم
بظلمات و حلت چو آب حیات
تمس سینکوی راز باون تمام
زباز جدّ و فاطمه رض سرپسر
ته رسنوی د رین د ار چهوس بکمر
سپین شور در خاندان رسول
بپیر خاش تس ټپ مه گندم کمر
مسلمان تهو یا غمزه بر خود وا
تمو انذ ره کړ کانه سخن چین آسو
بو چهوس سیر از دار نا پایدار

حیات جهان پانزده وه مدار
خدا زانه بهتر ظلمس انتقام
و چی چشمه گو محو حق الیقین
سپین تام مدفون بجای رفیع
تهتوی شور گو در مدینه پدید
نهان له ودخو شبد در نفت لحیش
امام از پیمبر کهوی یادگار
زغوغای مردم جهان تنگ گم
و نان زار خفائے خاکسار

بوچهوس سیر از دار نا پایدار
درین گفتگو پاره های جگر
دتن جان شیرین بجان آفرین
و ابیت کرگس شی زکنز لعباد
سو شور و فغان تا بکیون اسمید
امام آسو آ فکوی جان جان
قیامت جهانس پیز آشکار
ز ملک و ملک تا بعرش برین
چهو امداد فیضس ع امید وار
تهندوی شفاعت بعطا گزین

خدا پانه بر عدل ع انتظام
ستتن پاو و تراوک ان قلشت زر
تن نازنین در مزار بقیع
در اطراف عالم تزلزل فتاد
زمان گو مکدر زمین پر خروش
بجز جان تنے ما چهوب تاو لوان
زمانس گل عفر گ رنگ گو
ز جان آفرین تس هزار آفرین
الهی بنام امام حسن رض

روانه کردن مروان اسماء را نزد معاویه بن ابی سفیان و بیان رسیدن او و ماتم گرفتن معاویه

به تحقیق از راوی معتبر
جهان پر خلل گو بدر دحزن
دلس خرفتس گو ز اطوار خویش
نه ام معاویه سو زن پیام
بمرآت انصاف نراون نظر
بحیرت سنهاه کان بیهوش گو
دتن حکم در ملک بر شکری
چهو ماتم درین لوزگار ملال
گیک نالشیمان درین روزگار
بعالم کرت جان و دلها فگار
دیک کای شهنشاه و الاتبار
با غوای مرد انیان و یزید

سپین ثبت ونس درین مختصر
ازین حال گو حال مروان تباه
هنن چاره زمادن بکر از گرش
معاویه گو پام آگه زکار
کلاه شهی تام تراون ز سر
قبائی نشاطس گریبان ژتن
ولو ماتمک جامه زین در آوری
پس آنگه کرن سوی اسماء نظر
بعالم کرت جان و دلها فگار
لمکو کینه در سینه گوی ز امام
به پیغام مروان گیس نابکار
دیس خم کهای خیره سر بدلگام

پس از انتقال امام حسن رض
به بیم حسین نددزن برگ کاه
سه اسماء روانه کرن سوی شام
زکر دار خودی تر سپین شرمسار
ولف رخت ماتم سیه پوش گی
بشرمندگی بیت الاحزان بن
بلسپیان نازی ترلو دم و بل
دپن تس کهای لوسینه بد گسیر
گیک نالشیمان درین روزگار
زه آیک باین خبر گی سوی شام
گیس در راز لور پاک سعید
کرت بیوفائی بنجیر امام رض

چه ایه نو کړه برامام حسن رض
کړن پور تعذیر تن زین قصور

دغا کیاه کړک ده ئ ان هین نا کس
گنده کا دم فلیس تسند موی سر

و هرت بی کړن ده ورتنر از حضور
کړک پاره تن واره جانی جگر

دربیان ولیعهد ساختن معاویه بن ابی سفیان یزید را و گدائی کردن یزید پدر خود را

امام حسن رض آسو فخر زمن
پس ازنگاه تر اون سو جاه و جلال
معاویه یې د را و خلوت گزین
سو تیره درون آسو نیز خیره سر
بحکم معاویه لو کو تمام
ز اطوار آن لوړ نا سازگار
خلافت چه حق بر حسین علی رض
ازین فعل چهوس منفعل تا بگور
یزیدن یه کښت یام لوز ازپدر
بو کرمانه حکم حسین و حسن رض
رضا زما نه ده تمسند اگر چهوک سعید
زه چهوک بی شعور از خیال محال
یه لوزت معاویه گو تنگ دل
لکهون حال و احوال خود یک قلم
که ای شاه شاهان ظهور علی رض
زه کن شو یه ملکت هنڈی و خراج
سلاطین عالم چه جانی گدا
ولایت پناه سرور دوستان
کړن راهی آن نامه منجلی
تمس سینه پر کینگی نا ره گو

سو زخر زمان سرور محسنین
کړن درد سر دور از ترک جاه
بجاه و حشم آو مسند نشین
کړن سوی ولیعهد در زندگی
کړک د ست بیعت بناموس و نام
به پند و نصایح کړیانس خبر
بقول و بفعل و خفی و جلی
چهو فضل تره گرهه پیش آل رسول ص
کډن از خط حکم او سر نبر
دو بابه د یوس هالکا نی زعین
مه کړ دل به بغض و عداوت پلید
مه شیر سر تره هاوان چهوک وہی
زبیدنی پوړ پیمان گسل
بنام امام حسین رض نامه د ود
گبهم عمر ضایع به بیجا صلی
چهو چانوی پدر شاه دلدل ع آ
زه چهوک صاحب قدر پیش خدا
بتعظیم و تکریم و عجز و نیاز
بسوی امام حسین علی رض
بتندی اکرن جوشن تر سهمگین

خلافت پناه آسو ناشیش ملال
نجلو نکړه یوټ عالم پناه
یزید پلید آسو تمسند بسیر
خط باه دټن تش بفرخندگی
ولیکن معاویه گو شرمسار
مه گرته دور از نور خیر البشر ص
نهنزی خلافت لټم یدبرور
بجان کړزه بیعت نهنزی قبول
دین تش گرهم یک جدا سر زتن
زه گرته در مدینه به پیش حسین رض
دیس تم که ای پیر دیرینه سال
گدائی بو مانا زشاهنشهی
طلب زده کرم دوات و قلم
روانه کړن از مداد شهود
خلیفه زه چهوک دا ر تخت و تاج
زه چهوک لک قبضه ذوالفقار
زه سلطان معصوم گیتی ستان
سلین ختم آن نامه دلنواز
یزیدس سوځ نامه وچهت خاله گو
زین نامه در دل لټن ختم کین وین

دتن پیچ دژ پیچ در خشم و قہر
پچو قہر کی زہرہ تڑونس جگر
بشہر مدینہ بحکم یزید
بہ بیعت ستانی بہر خاص و عام
سو پر کینہ گو خشمگین بر امام
سین کینہ و ر بر امامت ب آنہ
اماس یہ کت واثیا منت بگوش
کلہ با ونے لگو یہ پیش رسول ص
دین یابنی کرمہ کن اک نظر
گروہی نے امت نہ قوم جہول
دتم جای اندر سرای حرم
بلے تل مہ ول یام تراوک نظر
ثہ رستوی مہ ون تا دو ر چھونہ بی
ستمدیدہ از دیدہ ہاران آب
رسول خدا سرور انبیا
زہٹن سوز سینہ ڈٹن دے رکنا
یہ ونو تہم تہ بوزم سار سرزود
جہانگیر سینک بملک رضا
نوی گو بنا در بہشت برین
ز بہر حسین خانہ آمادہ گو
سو سالار دین دے ارہ سر بر بلا
زگفت راحمد خبردار گو
دین کیاہ سنا آسنا غنقریب
بیند لشیم از دشمن خیرہ سر

پدر رکھیاون ازکینہ حلوی نے ہر
معاویہ ازدار ناپایدار
سین حکمران عتبہ سندی ولید
نمن کرہ امام حسین ؑ ابا
کرن مشورہ با اہالی شام
دتن طمع دنیا بحکام شام
بغیرت انن بحر رحمت بجوش
دین یابنی کرمہ کن اک نظر
نہکن چھوم ڈہ کن بن دے اہل بصر
بامید آسے ڈہ کن عذر خواہ
بنہ بر سرم زود پای کرم
نتم زود زین دے ارناپایدار
دربن دار چندین صبوری چھونہ
وچن چشمہ یام از جہان عیان
وچھن یام تامت دلیس تم بیا
دلیس تم کہ ای نور چشمان من
چھو منظور چانوی فن بے قصور
ڈہ چھوک بلبل گلشن کن وکان
ڈہ کنو خانہ از حکم جان آفرین
دیوم جبرئیلین سین قصر زر
بتر وار تقدیر در کربلا
گل دل فلوس از نسیم بہار
مہ دیدار سردار عالم نصیب
شکیبا دتم در بلا بر عذاب

پدر دیدہ مہربان سین بر پسر
زجام اجل گو بدار القرار
نمن والو نامہ زوالی شام
یزیدس تہ بوزت سین بر تبا
کرن دین بلذات دنیا خراب
نمو عزم خود کر بقتل امام
بہ کت کینہ باون نہ گو دلملول
نہکن چھوک ڈہ کن بن زہ اہل بصر
بغیر از سبب خصم آل رسول ص
مہ کن تر او از چشم رحمت نگاہ
موکے کر نلے سرڈلے کر زدر
دتم جای در ملک دار القرار
نبھے پاڈھ بر تربت آنجناب ص
سین آگہ از حال قدو سیان
کرن بوسہ تم تن زخمن بے شمار
سرور دل و راحت جان من
سپیر دار صبر چ بہ تیر قضا
ڈہ کر سیر گلزار بگلزار جان
بہ استون یاقوت آمادہ گو
بنا در جنان جرمت از لعل زر
غرض نام از خواب بیدار گو
چو بلبل لبن بوی گل در وداد
مہ کر ڈر چھو از رنج راہ سفر
کرم رہنمائی بصدق و صواب

پیچھے پاٹھہ در گریہ بر قبر پاک
سپین نور خورشید خاور عیان
شبگ راز باوَن مَتن سر بسر
کړن عزم رہ چون مہ دلفروز
تعجیل گو از حرم تا حرم
تنگ گی مشرف چہ خاص و چہ عام
یہ کَٹ و اڑ یا منت نیر بدس گوش
زرک پاٹھہ د حسرت انقلاب

شلبس آ سوتا صبح اندیشہ ناک
کړن جمع در خانہ خویش و تبار
کړن تام مردانہ عزم سفر
ز طیبہ رٹن راہ مکہ پہ پیش
با حرام مکہ ز روی کرم
خلایق سپین جمع از ہر کنار
سوڈلو بوز ولوی ز عقل و ز ہوش
پران آسو لاحول ان خوف و بیم

صبح فلوتہ ڈلو زاغ شب از جہان
رفیقان شفیقان صغار و کبار
چہارم ز شعبان آدینہ روز
ہنتن اہل و اطفال ہمراہ خویش
بپابوسی آن امام ہمام
بدیدار آن شاہ فرخ تبار
دزان آسو ڈلوتہ اضطراب
ز حزن د روی متن دل دو نیم

داستان در بیان فرستادن کوفیان نامہ ہای بسیار بنام حضرت امام حسین رضی اللہ عنہ

بنقل ثقات آورد اہل سیر
بمکہ کړن تا بچندی قرار
بہ پیمان میثاق با جد و جہد
یہوی نامہ سوزک بسوی امام
لکھنت نتہ خطس آس وصف امام
امام الوری چھوک ولایت مآب
کرہ زود تر سوی کوفہ ورود
چھو حق بیاد خدا و رسول
امامن خطس کہنہ لکھون نہ جواب
خطن آسو سر خط بنام امام
امامن نمی نامہ پر سر بسر
بجاہ و حشم کہ چھو میانی نو خیال
ونت نی جواباہ لکھون قرار
ز شاہی و سیم و زر و ملک و مال

بہ تحقیق از راوی معتبر
یہ کَٹ بوزیلہ کوفیو سر بسر
لکھوک اک وثیقاہ بسوگند و عہد
امامن موثر نامہ کوفیان
کہ ای پور منظور خیر الانام
چھہ آس جہان چاکرنہ حلقہ بگوش
کڈوسانو مقصود پاس دود ود
بہ نامہ رقم گو بمہر تمام
ستھاہ کوفین منز سپین اضطرار
خطن ہند زراوی سپین نی شمار
برت آسو ہاران دیدگہر
ہوس زین سیس کیاہ نہوک دزن یاد
زہن کو فکن از خط شکبار
مہ کرمُت قناعت بجود اختیار

امامن بصد شوکت و اعتبار
بہم جمع گی تم پس یکدگر
روانہ کرک قاصد تیز گام
مضامین نامہ سپین نتہ عیان
شہنشاہ فرخندہ گردون جناب
زہ چھوک سانو سالار دین و پیش
بجان چانو فرمان کرو اس قبول
سخن در دعا ختم کرو السلام
پتوس بتہ لکھک خط بمہر تمام
بیاپی لدک یکصد دست بار
دین چھو متہ طمع زر و ملک و مال
مہ نس وضہ مصطفی چھوم مراد
کہ ای اہل کوفہ مہ چھ جہل
بشاہی و حکام آسو منہ کار

ڇو ڪيائه طول ڏنو ذ خطوط ڪلام
سڀني سر بسر سرد ڇون ق برڪوه
تو لڪ کهه هدايا ز لعل و درم
ڪري ڪ عرض خدمت بطول ڪلام
ٿه ڇهي پر سران جهان برتري
ٿه ڇوڪ سانو سالار دين رهنما
بخصم ستيهنائه بد گهر
ڪمر بسته ساري ڇه بر ڪارزار
تمي پانه مردانه روزت تيار
ڪرن خوگرس تش تخرين زرين
ڇه چائي خلافت عرب تا عجم
ته سڻ ڊ ر درو تي امام الوري
اماهن اجابت ٿهوڪ برڪلام
ڪه اي شمع بزم شه انبياء
ڪرن وانه نه ڪوفين اعتماد
ڪران بيوفائي بجبر گفتگو
ڇو ڪر باوفا پند نش سودمند

ڪرو مختصر داستان والسلام
مگر ڪجهه اڪابر مردان ڪار
ز ڪوفه ڪر ڪ عزم راه حرم
ٿهوڪ سر بسر بپاي حسين
ز ميراث اجداد ڇهي سروري
سوي ڪوفه ڪر تو قدم رنجه ود
ڇه مردانه اهن پانه پر خاشگر
بلان ٿهاتن ڇه بهمن نژاد
لڏن نه ڪلڏن ازمني لف ڊيار
ڪر و مرد و زن چان بيعت قبول
ٿه ڪر تاجداري بجاه و حشم
سٺها ڪهڪ سو گنبد اهل سلف
سڪهر سوي ڪوفه ڪرن والسلام
ٿه ڇوڪ د رجهان انبي يادگار
ڇهم بيوفا پر فساد و عناد
اماهن دلوڪ ڇهوسن لوبي اختيار
با مر رضا آسه سين پاي بند
نيهند لشيم از گردش آسمان

سو نامه و حجت ڪو فين هند گروه
رئيسان اعظم ستهاه نامدار
بمڪه سين جمع پيش امام
دلوڪ نش ڪه اي خوش لقا عين نور
ٿه ڇوڪ سايه خلق فرخ هما
ينوي چانو سانوي ڇو سود و سود
دليران ڪوفه هزاران هزار
هر يڪ ني مردي ڇه رستم زياد
هنس انتقام علي و حسن
فنا اس ڇه در حب آل رسول
عرض بنو بنوي و نوتمو ماجرا
حلف کهت نلوڪ نام مصحف بڪف
مگر اهل مڪو ڪريا والتجا
جگر گوشه شاه دلدل سوار
ڇه ڪو في لا ابو في آزار جو
ڪمند رضا ڇهم ڪمر استوار
سوي ڪوفه جهم جنبش ريسمان

روانه شدن امام مسلم بن عقيل بفرمان حضرت امام حسين عليه السلام بجانب شهر ڪوفه

دلو لبيلو قصه ڪر مختصر
وقوعات واڌونه ڪوفيان
ڪرن امر يا مسلم ابن عقيل
تن پڌ ڇهو تڪذيب خود نقض جان

ٿه ون تي پهرنن گوز اهل سير
سيڻ مختصر عزم نبي امام
گزهن سوي ڪوفه همراه خيل
هڪوم نه ڪرنت لد سوال خدا

لکهاڻي ڇو رادي بشرح و بيان
ڪرن پانه تا خير در مڪه نام
ڏين نش ٿه ڪر ڪوفين امتحان
نمش پٽ مه ڪر منت ڊونجا فدا

نه بوزت دې پس تم که ای تاجدار
مِن رستوهکان که کرت چوس سفر
هِتن الغرض سیت هر دو پسر
نمی وقته مسلم سیٔن خو شخرم
بُون فال بد بر سر نفس خویش
کړن تس خبر از چنین ماجرا
هِتن مختصر رخصتهاه از امام
بچنگال ډومت خروس سفید
کړت روس کټ بسته اندر کمند
کړن عرض خدمت بطول کلام
امامن کړس خشم کای حیله کر
مه چومنه غم بچه و مال جاه
پتوون کړی دی پاکس نظر
غنیمت وچون چا نو دبد رچوم
ژه رستوی دماه روزه بد کړن ام
بمټ تن ن بوچوس آسمان بر زمین
ونت سی تن بوسه بر پای شاه
هرن مخنته زن اشک بر پاک روی
کړن سینه با سینه تن با بدن
ز احوال کوفه مه لکهرم خبر
ونت سی مرخص کړن تا نام د
سوی کوفه با احتشام و وقار
سپد جمع مخلوق از هر کنار
تعدادگی جمع تا چل هزار

به سر خاک پاس مه کړمی نثار
امامن دپس تنکه همراه خویش
کړن بر سفر تام بسته کمر
نمی آیهٔ ذائقة الموت بر به
در احوال خود آس اندیشه بیش
دپس تم مه آن حیله و عذر پیش
سلاماه کړن سوی بیت الحرام
دوهیم سی چه آمر ز راوی خبر
هټس له ذکرت تس انا نی به بند
ونن تن تمامی وقوعات و حال
فروت کیا زه از راه رشاد سر
اما غم دس چوم درین کار را
بدنیا وچهت کړ دوباره دگر
لو بیدل گمټ همچو شمع سحر
گزه هم سر تنی پټ چو باد گران
فراق درونی دوان چوم خبر
درت واره کړس موکهس کن نگاه
امامن لتسند حال و چهن سر بسر
مکهویت هر آن آتش چو در عدن
ز کوفه به کنیز راه وچهک خیر و شر
ولی ون دتن دراو سوز رگ نسرد
سپد وارد کوفه تا چند روز
سین شور و غوغا مین ور لب
کړک دست بیعت بنام حسین

ولی چهیم زه فرزند لخت جگر
هکک کرزه رت غم ز اندازه بیش
در آن لحظه فران بمسلم ابن امام
سو تام مسلمن سر بسر گوش کر
کړن عرض پیش امام الوری
سپرد خدا کره هر کار خویش
شغالاه و چهون دوره چون گرگ بید
شکار یاه یوان دیوهن از رگذر
دوباره سو گو پیش فخر انام
یوان تو به چهیم سهمگین دو به فال
دپوس که ای شاه عالم پناه
دوباره بمنه وچهون رو کمی یار
مه چا نوی بخاطر سر دکار چوم
دزان چهوس دلی ون و بران بسر
مه چانی فراقن چهو کرمت کمین
کران چوم چو گرداب نیر در بر
سین سوخته جان دل ها در دناک
رټن همچو جان آن برادر ببر
امامن دپوس کلی سعادت اثر
رنج دانه دانه مه کړ زم خبر
دپان دراو به مسلم نادر
دل پر غم و سینه با درد و سوز
دپان راوی معتبر در شمار
هوادارگی نم بلا شک و شین

مُسلم مُسلم سپُن دار و گیر
پیہی آ بہ از حال مُسلم خبر
رقم کرہ خطاہ تم آب حیات
روانہ کرُن سوی بیت الحرام
سراسر دقوعات کوفہ تمام
بر آل نبیؐ وارہ ٹھانڈن ستیز
بتدبیر تغذیر ابن دار و گیر
بقصد شو روشتر برلا این آب
بسوداې دنیا سپُن مست حال
کرو کیاہ اگر ڈیشہ نہ داتہ کیل
غرض لو ود در کوفہ ابن زیاد
کرُن باہمہ کوفیان گفتگو
بہ بعیت چھ اکثرن باوفا
مُنن فیض عامس چھ امید وار
مہ کرناو گو نزہن تہ شوخی مہ دو
کرو کیاہ ژہ ید دیپچی چھینہ ننگ
بہ بوزت سپُن خستہ ابن زیاد
ہرگُ اُتھ فرگ ہنو دلگ انی امام
دژن تن بر آثار حکم ازل
چھو درخانہ ماہی آن ماہولر
نتہ دراو مُسلم ژہ نتخ راوپی
نہ ماوی نشانہ نتسڈی نہ نام
شکنجہ نزد بان معراج چھوم
سو ماہی می کراوہ نادن شہید

رعیت لتسندیم تمن سوی امیر
سٹہاہ شادمان گی صغیر و کبیر
بنام امام حُسین خوش صفات
لکھان ئی خبر راوئی معتبر
سپُن مشتہر یام در ملک شام
ہرُن نار کینہ بہ بغض و عناد
ژہ بہ وارہ بر کوفہ کر یک امیر
دلگ بنہو سبہ گوس از خشم کین ویپ
انُن ملکُ دَمیس بدنیا زوال
سرایت اگر آسہ یس کینکوی
مرض ہیت دلس منز نفاق و عناد
زبان تیز کر بعضیو در کلام
چھو برجای سجّادہ مصطفےٰ
اگر پڑہ ژہ چھی دین پیغمبرس
لرہ رازہ ہونزس تہو ہازکاو
اگر رہنہ کانہ آسنی چھک ملول
کرُن لتنہ زبوال دُس دل عناد
سو درخانہ ماہی اندر حرم
ہرُن زاگ بر حکمت لم یزل
انُن بر دنہ ڈکن ہائی باوفا ر
خبر میانہ حکمچ گمرِ وادہ چھے
کمر کُ یدہ مہ پارہ بتیغ و تبر
سر تازیانہ مہ سرتاج چھوم
تہ ڈیشت سپُن کوفین ظلم آ

بہ تحقیق از راوئی معتبر
سو یامت سپُن شہر کوفہ امیر
لکھون حال و احوال کوفہ تمام
سپد ثبت دفتر درین مختصر
یزیدس سپُن آتش کینہ تیز
کرُن نامہ راہی بابن زیاد
سو از بصرہ گو سوی کوفہ شتاب
ہتن کینہ مارُن پر ارکان دین
بجورشید ژس چھ نور چ لیل
رعا بین سو کر تھادہ کنہ دیکوی
ز مُسلم کرُن داًلا جستجو
دلوکُ تس ژہ کیاہ کینہ چھوا از امام
محبان پیغمبر و چار یار
ژہ ترتھ کیازہ ژس آسی تھ آدر بس
ز دین کر فرو تنہو مرو بد بخیک
مگر زاہ نہ تراوو نہ دین رسول
مگر خوف گو اہل کوفن تمام
نہانی سو بیوٹھ آفتاب کرم
غرض بوز ابن زیادن خبر
دپُن تس دمی حکم کھارت بدار
دیُس ہم دنی کر خبر از امام
چھو بہتر مرُن بوونی کر خبر
بہ بوزت سے ظلم سپُن تیر شدید
ہرگ آب از دیدہ آی و ناب

داستان در بیان جنگ کردن حضرت امام مسلم با مخالفان و بیوفائی کردن اهل کوفه مسلم را

ولهي بلبلو ماتمڪ اشڪ هار
زحالات ڪوفه درين مختصر
خبر ڏو ويستن سونه ناون تمام
هزبران جنگي چو شيران نر
بتعداد گي جمع ٿيو ڏه هزار
ز اختر فروزنده رشڪ قمر
ز خورشيد رخشان ڏه ماه تمام
هتن نقش بطور وديعت نهاد
بدار الامارت ابن تام رو
الوڪ ور لشڪر ڪري ڪ دوره دور
نبر گو جهان تنگ چو ڪن تنخيز
سپن بسته ابن زياد پليد
محمد شعيب ته ڪثير شهاب
بصد عجز و زاري هتن پيو پرن
ننه توه ته ماره گر هو بيد ريغ
ديوڪ نتس مهر غم ٿيو يد چهوڪ مير
ونوڪ نتس ننوي ڪهت بيا لائ بام
ڏٿ آواز با فوج گردنفراز
چهو بهتر اگر ميا لو بو زو سخن
قشو نه بياڻي زوالي شام
سپاهو يه ڪن بام بو زار ڪثير
بيڪ لمحه ٿل ياٿهو ڪن برقرار

خزان غمن ٿل گلن خار خار
زهاڻي نهاڻي خبر گيه نبر
سپند جمع ساري به پيش امام
ڪمر بسته ڪار آزمايان جنگ
ڪري ڪ عهد با مسلم نامدار
بباغ ولايت گل و نسترن
ز لعل بدخشان ڏه سرو خرام
سپن پانه بر سپ تازي سوار
ٻي جنگ بر دشمن ڪينه جو
ڪري ڪ تنگ تر ڪار ابن زياد
نه جاءِ قرار و نه پاي گريز
تره ڏڪن آس از اهل ڪوفه امير
تريم شمر ذي الجوشن ابن لعاب
لڏن خاڪ بر سر ڏون ٿي ارزار
ز دست من از خنجر و تير تيغ
ڪرو چاره ڪيهه غير تير و سنان
بنا پختگي ڪرئو ڪار خام
بو چهوس گير در قلعه گو منت ابر
هيو وته سوي خانه خويشتن
هيو ڪيا زه ناحق بگردن گناه
سپند ته دل خسته جان ناگزير
سپند بيوفا بر امام همام

سپن ٿي هويد از اهل سير
امامس ته لو زت ڏس گو اثر
مسلح جوانان پرخاشگر
تهمتن سواران با نام و ننگ
ز فرزند آن مسلم نامور
ز شمع شبستان ز گل پيرهن
بقاضي ڪوفه ڪري ڪ اعتماد
انهه نيزه ته در ڪمر ذوالفقار
بگير د عمارات اعدا لفور
هر ڪ غير تنگ نار از حد زياد
سٽهاٺ ڪشته گي مردمان يزيد
به نزديڪ آن رو سياه شرير
ڪرن تهف بدامان آن سر تن
خلاصي منگان چهوي از ين گيرودار
هتن خوف گو از ڪلام شرير
بسامان تدبير و تيغ زبان
ڪثير شهابن بعجز و نياز
مه ناحق ڪرم ڪشته ظالم امير
چهو وآنان هر روز بر انتظام
رعيت گرهيا جا ڪس ڪينه خواه
ٿلان گي پيا بي بين و ير
بخامي ڪنها لو زهي ٿل تمام

پتو رود با مسلم نامدار
کړک ځیر کوی دیگر سی امتیاز
نو اندره تل ده نفر زود تر
سپید تیر تقدیر سی ئم هدف
بزندان شتو سقلی ورتهیو
امامس تهیم ده سپین بیوفا
کنوی کن سندس کلاسی مست حال
دپس ئم کړی جان و دل تری نثار
سو ابن کثیر آسوزاهل قبول
تمام از مقام امام همام
عجب فوج جرار برکار زار
هوا از ره آسمان لسته گو
کړک گیر قصر محمد کثیر
کړک رسته ئم هردو دربک چهار
دپس ئم ته ورنه ود ترسر بسر
سزاتی چهوپس دشمن جانیس
نمودار گیه لشکر بیقیاس
پر از جنگیان کوچه بازار گی
بدار الامارت مین وبیار
سپین خسته در بحر حیرت فتاد
دیوک تس چه مردان کو وتمام
گرزهک باره بیشک درین دا گیر رو
امیران کوفن کړن نه اره پاره
ته ماوں مین یو و ابن کثیر

نو اندره فقط ترهی سوار
امامن اداکړ نماز تمام
وهی رود پت با سنان و پسر
هنا یک نه مسجد سپین دوه تمام
زلیخای مه محلس افروز گو
پتو رود تنها شر پاکدین
کنوی نه نو تهوت نس کنس کن خیال
غرض نیون پوشیده ماه منیر
فدا از دل و جان آل رسول
سپین سینه پرس زخشم شریر
تهمتن سواران خنجر گذار
هر کوچه بازار بیو غلغله
ډلوک شیر واره کړک سوی ئی اسیر
گنډت نیک دنوی پډته پسر
ز احوال مسلم سراسر خبر
درین گفتگو آسو ابن زیاد
سپین ولوله از هله بیو هراس
هلن طبل جنگی وزن با خروش
کړک هر طرف ظالمس گیر و دار
دپن کیا یه گو شور و غوغا پدید
کمر بسته ئی پرته بر انتقام
به کت بام کړ ظلمن و اره گوش
کړو صلح بین ون تیوی کارزار
نته کیاه کړو چاره دد او گیر

مسجد نمی تړای بهر نماز
فرن سوئی چپ رخ بلفظ سلام
نمی درای هت تیغ عربا کعب
دهی زن تپو رود منت با امام
دهو با یوی یوسفس کړ حجاب
وچهن پیش وپس از یسار و یمین
ونی گوس با آسعد صف دو چار
تهون واره درجای ابن کثیر
مگر ظالمس ظلمو دن پیام
کډن فوج بر قصد ابن کثیر
زسم ستوران نه بین خسته گو
وچهن کهاوری سازی ولوله
لسند اک لسپر مه جبین گلعذار
بزندان آن ظالم کینه ور
ننه تی کړی ئی کړم ما نیس
نبر کن سپین شو رچون تند باد
علمهای زرین نمودار گی
گرزن جنگیو هتو بجوشن وخروش
یه احوال دیشت سو ابن زیاد
کتکو آو بیتهو فوج طوفان شدید
نمن یډته ماوکی ابن کثیر
ډلوس هوش بیو برېښی از خروش
نمو مصلحت و ن بتس کای مهر
گرزهک باره یاداره پینک اسیر

به مشوره سپين ظالمن د پلنډ پر
سو آزاد گو زودز ابن زياد
د پن تش كه اى سرور زناجدار
بفوج خوارج كرولوره پار
سليمان و مختار ابن عبيد
بهو يك قلم زود امير دمان
رقم رادين كر تمن هند شمار
تهمتن سواران رستم جگر
درين حال تمه آس در قيل و قال
برزان طاس زرين دز ان و ننهه زجاى
تمس سيت لشكره پى كارزار
خصومت اندر پيڈ گو تش زياد
تقابل سپن كو قين شاهين
بيارد مين گو زمين لاله زار
كره كشته خون ها بيكپاس روز
ز شامى شمار آو تاشش هزار
كرك بسته دروازه قلعه و د
فوڑ نش بنو دآ ورى حواره بر
د پن تش كه اى صفت بدگام
سرور على نور چشم بتول
محمد حنيفن گزهى پد خبر
شتربان كوقه زه آسوى پدر
ونت هى كرن جمله بر املكين
زتن سرگرتمان آسوده گام د ور

ز زندان كڈن نو د ابن كثير
سو در خانه بله وانو پيش امام
كرى هال و اولاد جان نثار
بوقت سحر تازه گو انجمن
وفا ابن غازب ته عمر بن يزيد
به بوزنت خلايق زنزديك و دور
برابر شمار آو تا چل هزار
گنڈت آى مردانه سارى كمر
بناگاه گو شور طبل و رحيل
كرك تام معلوم احوال خيل
سواران جنگى چهه تم ده هزار
كرن امر بر عامر ازداروگير
كنوى گو هله شهرى و گامين
انگ خيل شامى بهر گونه ايل
هوا بر فلك بام گو بر متو ز
درين جنگ گى شاميان بى مراد
سپن مهر تابان تمن پٹكبود
دتن و ادمردى بكار جهاد
نهوت كيا زه نهو كينه چهوك امام
ذراكهو ژ آخر ز قهر خدا
كرى پاره پاره به تيغ و تبر
ژه زالت بين دين و ايمان بنار
زخون پلان تر كرن سرزمين
چو شير ژيان ژ او اندر ره

كرن عاجزى تش منگون امن و داد
تمس نشس بين حال ها ون تمام
ژه دل جمع نهو دوه گره هن آشكار
تمن آس سالار يم چاد تن
بكوفه منادى كرك د رزمان
سپن جمع سارى بدار السرور
دلاور جوانان پرخاشگر
به تير و كمان و به تيغ و تبر
و زان كوس رزمى گرزان كره بى
د پوك شامه آو عامر ابن طفيل
سپن يام آگه سو ابن زياد
مقابل تهون كسوى با بن كثير
سپر تيغ نازى د آن كارزار
بچوب و كلنك و برنگ و نبيل
سپن كشته بے سر درين كارزار
تنهى باڑه گى پيش ابن زياد
محمد كثير آو چون شير نر
چهكون نا دبر كار ابن زياد
نبى زاده بس سه آل رسول
خصومت مه كره بر امام الهدى
مه نشس بوزاى ظالم خيره سر
بگه روز محشر گزهك شرمسار
براعدا كرن كار صمصام لور
ز اعدا كڈن شور آندم دمه

پیهر بنسبت سر ترا ونک ان سران
پلیدن سعید ازل کره شهید
پتی پور منظور آن نامدار
کرن سرزمین تر نجون نهنگ
لڈان آسوئیں تن پر تیغ و تیر
تهون ٹهکنوی جنگ رستم زال
بیهے پاڑ از چاشت تا وقت شام
وچهوک کُشته گومت سو ابن کثیر
فرک و گ کران کن کرن سر بسر

مگر گرڈ لوس از سر نر دبان
گجن ٹهای روس حسن چو مرغ هوا
ببر فکنی دراو بر کارزار
سٹهاسر کرن بی سر از تیغ تیز
وڈان آسوتن لح و دتر گوی
ز ضرب سنان از گروه یزید
هجوم آسو از هر طرف دوم هام
سٹهاه خسته گی سربسر وقت کار
سران هند تلک سیت خالص ز سبر
بهام ڈلوک هوشن بی تای نوش

سیه روی آواک غلام یزید
ڈٹن جای بر سدرة المنتهی
دتن داد مردی بمیدان جنگ
نه جائی امان و نه پائی گریز
کرن کارزار راه سجد کمال
سعید سین آخرانه شهید
مگر کو فیو اندرین دار و گیر
لڈن غیر سالار ز انکه وار
شهیدن هندن خانئ و تهو جروبن

تقابل کردن حضرت امام مسلم با مخالفان و گفتگو کردن او با ابن زیاد و غیره

دلوبلو قصه کر مختصر
چهن منز چهو آمت هنه شاهباز
سو تنها نهوک در مکان کثیر
عمامه بسر تیر و ترکش ببر
تنگ و پو کرن از میمن لیا
ز آغاز و انجام حال امام
نمس یام نزدیک گی پیناه
سو زن شیر در رمه گو یام تام
اکی زنجه ماران گرنه سوار
نمس سبنه دکینه تنگ زیاد
امامن دگر بار کڈیام سر
ڈلن آس هر سو سر جاهلان

شهادت سراسر ونت نی انه کر
امامس نته کو فیو کر فرار
شهنشاه عزت بکر بت اسیر
نبرد او از خانه خورشید دار
نه جائی قرار و نه پائی فرار
بفرمان ظالم تره هت تی سوار
نمو ڈیوڈشه غیر همراه براه
کرن کشته و اره سو اران تیز
نه ڈلیشت سراسر نمو کر فرار
کڈن لشکره تازه از ترکتاز
کڈن تیغ الماس گو ان کمر
سٹهاه تل ته گل گنه سید زخمناک

جهو پر غصه این قصه و دراز
نمس کرو فا کینه کر وقت کار
گنڈت بر شهادت سنان و
سو مردانه بر اسپ تازی سوار
تیهے ظالمس کوفیو ون پیام
به تفتیش سالار والاتبار
مقابل سید با امام همام
به شمشیر کرنک مرن ریز ریز
زلان ونت در پیش ابن زیاد
روانه کرن صعوه بر شاهباز
کرن جوی خون جاری ان بلان
سٹهاه پی بمیدان نجون ونجک

تهي پاڻ لڳو جنگ نا نيمروز
ٻو ڪري ڇهو رهن ڪاٺه ز قوم دواب
زهر سو ڪري ڪ سنگباران شروع
ڇهو بهتر رضا با قضاي ودود
شرير و سو نيوپيش ابن زياد
تقابل ڪرت با امام زمان
ڇهو الحق بدنيا و دين منجلي
حسينس مقابل نهوان ڇهو ڪت يزيد
چو سيماب گو ظالم بد شعار
ڪرن حڪم جاري بقتل امام
دوئيم يا م ڪر عزم قتل امام
سين مشڪ انگيز و هم خيال
تمڪو ئي ڇهو مضمون ٻيونڊو ڪدا

سين گرم خورشيد گيتي فروز
غرض هر طرف آيه و قوم شرير
امامن بسوئي حدا ڪرد رجوع
ز تير افڪني خستہ تن لعل ناب
زيادہ تمن آس سو تمستند عناد
ديئن تم ڪہ اي ناپسند بد نژاد
امام زمانہ حسين علي
بحڪم حسين سوئي ڪوفہ بود راس
ز گفتار مسلم سين بيقرار
گو ڊڪ قاتلن تيغ ڪڍا از نيام
تمس د رنبهہ آو شڪل خير الانام
امامن بباد صبا ڪر سرود

ديئن وانہ هم شربتاہ بد آب
ڪري ڪ از سر ڪينہ باران تير
ديئن با قضا جستجو ڪيا ڇهو سود
شفق گون سينمت رخ آفتاب
امامن ديئن ناہ دمي ڪر امان
بگفتار بيهودہ ڇهو ڪ بد گهر
نگان ڪر و ڇهو ڇهي شقي و سعيد
شهيدس ڇهو ڪياہ از مخالف هراس
بحصار تا منت تخشم تمام
مگر خشڪ اڪ ياس سينوس تمام
دران لحظہ پڪو تيز باد شمال
پرن زود تر بر پيمبر دود
ڇهہ محرم تمڪت ڇهہ اهل نياز

آواز حضرت امام مسلم د فراق حضرت امام حسين رضي الله عنه

ها داده ڎه ڪر ڃهتہ سوئي مڪہ
گو گشتہ ڎه چارہ دگر ڪر
ڊا پو ڀٽ ڎه اڇهو بہ حال ڪوفي

شهزادہ حسيني خبر ڪر
ينہ غزہ ڪر ڃهڪ بقول ڪوفي

تن و تنہ سو مسلم ستم ڪش
از ڪينہ شاميان حذر ڪر
با آل نبي بيابان ز سر ڪر

شهادت يافتن حضرت امام مسلم رضي الله عنه

درين گفتگو و بقبلہ امام
زمين تر سين گرم گو آسمان
جهان تيرہ تر لالہ گون گو فلڪ
صدا از عالم بالا نهرداو

اندرنہ نبر اهل ڪوفہ تمام
غرض آءِ و آخر پليداہ شديد
غزل در مرثيہ شهادت
حضرت امام مسلم

سين شور مردم ز آہ و فغان
تمي ڪر امام زمانہ شهيد
سٽهاہ شور پيو در گردہ ملڪ
خروش از عرصہ غبرا نهرداد

جهانش گرد و شهنه دود آتش
بجای موج از دریا نبرد راو

زبام قبهٔ خضرا نبرد راو
بدرد ماتم آل محمدؐ

دمادم در صدف طوفان ماتم
ز جمع انبیاء غوغا نبرد راو

داستان در بیان احوال فرزندان حضرت امام مسلم رضی الله تعالیٰ عنه

پس از قتل آن مسلم نامدار
نه ٿيا ويو ڪٿ پوشيده کان خاطر
ٻه پونٽ سو قاضي هيڻ سفرار
ٿيا مضطرب اندر رون برون
تن گو دل غم فتنه اضطراب
چو ڪر تير تقدير سي نش گريز
ٻه پونٽ ته گلنار پژمرده گي
ونان آس نرناله و احسرتا
درين شهر آواره بيگانه گي
تنا يتيمين تهوت دو جگر
مهربان هين نئي جميج ڪر نظر
ودان آس سر لدان آس خاڪ
تن ڪن ڏين لٽ ڪرو گفتگو
نه راز ناحق گر هم آشڪار
تولد سيمنت تم از يڪ توام
بيھن پاڪزادن سهندي چهته حال
سڪو ڳنج ڪرڪ تامُ ڄهر بردين
ڪڍن يڪصد اشرفي هاي زر
ڏين تن چهو اڪ ڪاروان از عراق
حواله تمن هم ڪرڪ خواهنخواه

منادي فرڪ از زمين ويار
نئي ڪينه تش تم گر هين آشڪار
بيس آس دخانه تم گلعذار
لدن جين جبين ودن نه ازار
نقاضي بره هوڪ باعث انقلاب
امام جهان مسلم نامدار
سهل زن ودل پيوڪ افسرده گي
درين شهر آواره بيگانه گي
پدر مرده مسڪين نه بيچاره گي
ڪرو ڪياه اسيران ماتم زده
بطفلان خود پاسباني ڪره
سو قاضي هين مضطرب نه ودس
تهندي چهو در ڪوفه ودن جستجو
چهو شهلو از صاحبان ڪتاب
براهيم ديگر محمدؐ بنام
تن فاطمن يله ها واز مرڪ بيم
سر اندر گريبان گلاب وسمن
ڪمربندي اشرفي هاي زر
وچهم بردر ڪوفه از اتفاق
غرض در راه وفرزند قاضي شتاب

زه فرزند مسلم زه رشڪ قمر
تنس واته آزار از نار و دار
تن ڪن وجهپت آسو ماران خون
چو بلبل مخاطب ڪرن گلعذار
ڏيو ڪ فاض غيرت بگفتار تيز
شهيدانه گو سوي دار القرار
ڪڍن آه جانڪاه واغربتا
پدر مرده مسڪين بيچاره گي
زه ڪر بابه ڏيشوت بار دگر
هرت پي بماتم در آتشڪده
تيهي پاڙه باخستگي سينه چاڪ
رقيبن هندڙي پيڊ گوتس هراس
بهو باخموشي ڪرو ون قرار
صغير آس تم هردو والاجناب
برنج ماه دو هفته سن سال
خموشي ڪرڪ دل اسيمنت ونيم
سو قاضي هين خسته لب خشڪ تر
سوت تها و يڪ سيت تو نه تسر
بوي مدينه گر هين تم نگاه
هتن سيت خورشيد تا ماهتاب

شبانه روانه کړن ئې ود تره
گمت آس نیرت ئې وان دوان
اشاره ئې کن کړن یا اتره
ذه دُردانه گی کاروانه وچهان
صبح آسو سوی وقت بانگ خروس
ستهاگی پراکنده ازخوف وبیم
الهاه از رقیبان پاک دین
به زان چهیم نور چشم امام
طبانچه کړن برخ هیچو ماه
سپد سینه های جهان داغ گاه
نه سختی وچهت هر طرف ولوله
ذه دُردانه دریښ ابن زیاد
چه یوسف لقاجای تی ندان کرکو
بهم بامداد سین ئې تنگ شام

ذه دُردانه همره تن سعی پر
مگر گو صدا کاروانک کتن
پته کاروانس گز هوئی ود تره
ذهنه کاروانس نشه گی یتیم
ز دروازه شهر گو بانگ کوس
پدر مرده بیس بغیر سیاه
کران تس چهو لعنت نه مان زبین
گنډن هر دو گلچهره بارسیمان
سپین نور خورشید عالم سیاه
وچهت حال آن گریه ور آسمان
فلک گو دوتا قد سپین نه لرزله
ذنک حکم تم ظالمن نه ود تره
ذه یاقوت احمر دربس بند ان کرکیو
دو بلبلو ها و نوحه گری

دریغا تی آنه سوی کاروان
وچهو قاضی زادس سپر کیا دن
سوی خانه گو قاضی نه اده دوان
توی آی غیرت بخوف وبیم
ذه طفل صغیر آس دُرّ یتیم
گمت آس مضطر بحال تباه
تمی وقته وانک لکه یا مرتام
تمی لحظه ذره کرکی از آسمان
وذک نهقوودان نهیو چهو بریاه
زمینس نبل شور گو آسمان
امی حاله تی تم به بغض وعناد
نیوک مهره موترت نه بند کمر
غرض قید تهادک ذه گلفام یام
دلک تر او تو ناله حیدری

رها کردن مشکور فرزندان مسلم را وکشته شدن مشکور از دست ابن زیاد

گذارنده نامک سپین مشک بیز
بزندان گری عمر گیم تمتام
ولیکن نه مردان اسلام آسو
حواله کرکی تم باآن خوش سیر
موتر ذنک غل ازگردن ودست وپا
پرا سختی راه دور و دراز
نشانه تس ذنک انگشتری
نشانه تس کنتو سو ذنک نیاز

براوراق کافور گو اشک بیز
ذه شهزاده تس کن بغل و کمند
توی چلکوی نیک انجام گوس
وچهت تم ذه مهر و سپین تکرار
کرن نه ود از قید خانه ره
وتهاه فادسیس کنوی تم وذنک
بگناه سو تابنده چون مشتری
شبانه روانه کرن باشتاب

دیاان آسو شخص مشکور نام
سپرده کرکن هر زندان وبند
ذه فرزند مسلم ذه ذنک قمر
لدن خاک به سردن ازدار
ستهاه لول برنک بعجز ونیاز
ذه ورسیم شهر گو وقت تهاونک
برادر تمس کن آن دیار
پگه دراو خورشید عالم بتاب

نگر ظالمن وانا ونک پیام
رضا تهو ٿيو ماٺ ته آسوي قضا
نگر روز محشر ته کياه ڏک جواب
ٿهون خون مظلوم مارڻ حلال
رقيبان ظالم بصبح و شام
پکت دانت راس سپد دناک
شبن پکمنی ٿڪمتي بيقرار
ڏوهن کت مکانن گهر اش مقام
کرت ناله مت لڏ واز ترس وبيم
تمی وچه مه وهر باهم پديد
مين لرزه گو تام گي اشک ريز
تمی پره ته ناون تڪل امام
خدا ترس لوگنياه متن آهن خاص
نه گلدسته زن کو سمن يا سمن
يه بوزنت سبز شادن آهه باي
گنڊن يانه از بهر خدمت گهر
نيٺهي پاڻگي اک نه ڏوه ديگذر
سو ابن زياد سن باده بکار
بفرمان ابن زياد آن لئام
گمت گيرزن چوک بدم وبال
نيمنه ٿهنزي کو ني کانه خبر
وڻن هپٽ مه جان ۾ آنو نرتيه و
يه بوزنت ۾ نانی ڏيس اي لعين
کلک آهه مالک خدا داد گر

گرگ گيرمت شکور الانتقام
ڏيس تم که اي سنگدل تيز راي
پيشين خدا ورسالت مآب
سو مشکور با تو ز ذات غفور
هوا اٺ شاهزادن هنڌوي گي پيام
وٺهاه کانه ليکنه دران کوه ود
صبح قلو متن بر لب چشمه سار
وڇوک اک ڏ رختاه بلند وکلان
ودان آهن با هند گرم يتيم
نه اختر اکی برجه ماران ليزه
گرگ اکمن تهف بجوف و ستيز
متن هند متن هيوٺه دل يقين
بران اهل بيتن سه اخلاص خاص
ون سر گذشته ٿهندس تمام
برن شاهزادن ٺهاه تيرهه ماي
ٿهوم در حرم هيچو جان جهان
بخانه ٿهون رشک ماه و مهر
تمن ناو حارث ته وارث نبار
هوان پي متن شاهزادن بدام
ڏيس تم بوچهوس مضطرب صبح و شام
توي تن ڏسن پيمري جهيم تير
لو يد بوزه ما کنه ٿهند نيب نام
ٿهون اهلبيتن هنڌوي چهوک رينه
ذراکهو ته آخر تنگي گور

ڏيس ظالمن پو ميلي سزا
ذراکهو ز از خشم وقهر خداي
سپن تيز تر ظالم بدخصال
شهيدانه گو سوي دار السرور
بتقدير حق تم نه معصوم پاک
توي سوي کو فه گرگ بگشتيت
ديو اک باي ذو بين سپن شب تمام
ڏڏر آسونت لو و اندر ميان
بوقت سحر اک کنيزاه سعيد
وچهن بام گو دل متن پر سرور
کنيز آيه نزديک تي بام تام
توي باونک چهن نعره اهل يقين
متن شش توي هين تم هر دوتن
نه آغاز مشکور تا اختتام
وندن خاصه مخدوم ته تاج سر
ته چهين ني ن آهين منتر زمردم نهان
مگر بدگهر تيز تند خانه دار
ستمگار فجار مردار خوار
نه نانی بر ته هوش کيا نه چهوک خسته حال
لوته ماندڙان چهوس نا ده ماي امام
ٿکوس پکيکي پدهلم دته راف
چه اميد حاکم منه مسلم انعام
سو احوال محشر بدل ياد کر
بطمع درم کم کرگت لو گور

دپرُ حارثن لوره کای نابکار
دژن لعنتاه شاند بی آب گو
وچهوک خواب شو دیده بیدار گی
همن آمنوی بابه پهنوی نخواب
دپوک بابه نی ون خبر سر بسر
گڑهو دُل دنت سوئی ار شرور
کرک ناله زاری بجوش و خروش
چو تیر از کمان گو زخانه نبر
بجو روجفا کم کرک لوُٹ تیز
ستمدیدنی پٹ کران چهوک ستیز
ستم بر ضعیفان کبین مکُن
مه کر آتش فتنه امه حاله تیز
زنانے دپرُ چهوک زه بتهو بدگهر
ذرا کر حیا از نبی و علی رض
حسد گا دپُر کینه سنگدل
کڈن مویه ڑٹهی زخانه نبر
زنانے کر یانس سٹهاه زاره پار
زه غنچه دهان نے زه گل پیرهن
بجو آس بے وهکن مه کر بتهو ستیز
کرن نس پنی سر جدا از حسد
بیک رشته گنڈن زه سیمین بدن

مه چاتی نصیحت امیم کیا بکار
زه شهزاده در حجره تنگ تر
تلک شو روغوغانه هُشیار گی
اکوی خواب دو شوی چهوک همدگر
زد بنا کرن از چه عزم سفر
ارکس اک مقابل ڈنک گلعذار
بتقدیر گو حارثن نی بگوش
سپیز ایستاده زن نیک خو
ستمدیدنی پٹ کران چهوک ستیز
چهیم تو رچشمان مسلم صغیر
که ظالم بدوزخ رود لے سخن
ابیرس و نم کانه رقیباه خبر
بجون یتیمان گنڈن ڑی کمر
به بو زس نه نم ژاو بارد گر
زروئ تکبر سو کر گو خجل
زمین نا رزن گو هوا گو چو دُود
چه منت مے پٹ بخشتک نے یتیمان
مگر کهفته مانن نه از کبر و کین
کرن سر جدا الس بشمشیر تیز
گنڈن نم زه گلچهره از ریسمان

و رنت سی غنوده سو از خواب گو
بهم آغوش بیهوش ما همدگر
مست سپید و مدهوش بے آب و تاب
کرک شو روغوغا بوقت سحر
عمن کر بدنیا سٹهاه ون قصور
ژڑنک بلبلن سینه داغدار
گنڈن تیر و ترکش کمان و سپر
دپن نس که ای سنگدل تو سیاه
بجو روجفا کم کرک لوٹ تیز
یهنز ژک رٹن چهی گناه کبیر
دپرُ حارثن کای ن خانه خیز
کرن خان و نس مه زیر و زبر
سینه دل گمت چهوک ژه از جا ملی
فو ٹرنس بصد جا ملی داره بر
رٹن هر دو سیمین بدن نو دتر
شفق بر افق بیو فلک گو کبود
چه معصوم تو خلسته از چمن
کران کشته سی جنتی بر زمین
غلام آس منه کرنه بتهو کار بد
دران لحظه بیو لرزه بر آسمان
ارن بر لرت جو زه دُڑ عدن

شهید شدن فرزندان امام مسلم رض از دست حارث

کڈن تیغ کین از میان کمر
کرن نازنینان جدا جسم و سر

ذه سر گلعذاران هندي تنګ ماه
ونن داد وبيد اساري مراد
اينت کونه زندئي ذه درّ يتيم
برت کونه پرواز قهر آکه
دتن حکم برحارث پر فلق
بيتي بره کرمت نم آسن گلاب
ووت ئي لبوت بي لوقت درد
هيتن بازگشت هش سوځن يتيم
گلابس کران خار اندو نگين

وچيت د راواز هر طرف ناله آه
لعينن دپس کای لعين سنګدل
يم آواره دل آسن نا رو سقيم
پس انګه چيلن هر دو رخسار ماه
دلو که ته ذکوک سوی بچوب و شلق
ديس تم حبلا دن که ای کينه ور
دنتر کين دوي لونه کرذاه سوچو
کرت پاره پاره ته زالن بنار

غرض آو يكه پيش ابن زياد
گرنه مان کونه چوب منفعل نه خجل
کرت کيا ره يهو قتل غير گناه
نمي ډټ شنهي پتر کرن ناله آه
بخواري تنتوي نيوک با صد عذاب
خدا از ذه پټ ئي هيپن اد گر
ونت ئي بيک ضرب کرنن دويم
سزائي هش آسو انجام کار
دزان خار لو ته در آن آتشين

روانه شدن حضرت امام حسين رضي الله عنه عليه السلام از مكه معظمه الشهر كوفه ونامه نوشتن بنام رئيسان كوفه وخبر شدن در اثناى راه از شهادت امام مسلم رض

ولو بلبلو باو حال دروان
بالحان بلبل لو انزاو تيز
زبان چهو کرطاقت گفتگو
حدیثاه زتاریخ دبيرين الو
ولو حال شاه شهيدان لسوز
درين نامه ته آغاز نطق وبيان
امامن کمر بسته که بر سفر
بآرام اندر حرم کر قرار
چهوکتن ميانه زنجير تقدير کوي
امام حسين شاهباز عرب رض
تمي وقته مسلم چهو گمت شهيد
زمسلم مگر وود مخفي هتم

بجوش وخروش آو دريا خون
سيه گو زبان قلم دردوات
مو کهس اشکه سيني گرو گشت وشو
گهرهاي ديده هر و سوزناک
الو کي عالمک سينه دردرد وسوز
زمسلم کدک نامه از کوفه يام
معه اهل واطفال گو بر سفر
امام حسين دپوک از رضا
چهو کمزور تاثير تدبير کوي
سوئي کوفه گو باگروه عيال
بکوفه زدست گروه يزيد
رئيسان کوفن لکهن خط خاص

براوراق گل که قلم مشک بيز
چهنوي آو سکندر زاب حيات
بکوه درون جوي شيرين الو
دل غنچيي از کرو چاک چاک
ونان ئي چهو استاد تاريخ دان
به پيغام يله والو پيش امام
سهامه يکيوس کرو يار وزاده ر
ذه چهم بسته گردن بامر قضا
غرض درا و از مکه عالي نسب
ترئيم ماه ذي الحجه کوي سفر فال
امام آسو هرجا هوائي پيام
مزين به تمهيد با اختصاص

عبارت لیچھن نامسے نغز تر
بجلدی یکان آسو در صبح و شام
رٹت نیوک در پیش ابن زیاد
بہ ارشاد ابن زیاد پلید
تتی جانب ستہ نزاون نگاہ
دیوک اک امیرہ چھو ناش زہیر
امان دیُس یدمہ یاری کرک
ژہ یُد یک مہ سینی گژھک مفتخر
رضامند گو بر شہادت امیر
مہ چھوک تو تیا چانہ پایک غبار
حیات جہان مستعارہ چھوم
ولی کُرنہ کنہہ تم تہندی خیال
بخصلت سعید آسو زاہل قبول
در اقصای معشوق لوزُن پیام
دیُن کُشتہ گو مُسلم نامدار
ولی نن کرُن حال زانُن نہ وار
سو خوکردہ با دختران امام
سو غمخوار و مشفق ہمس از پدر
دیُن بتھ و دُت کیازہ ای عم پاک
بکوفہ ز دست گروہ یزید
پس از ساعتی آو یامت بہوش
چھہم نور دیدہ سرور جگر
ہمن ابن حُر آسو سالار جیش
کرُن طوف شہزادہ پروانہ وار
بہ قیس ابن اشہر دتُن مختصر
مگر گو گرفتار در نیم راہ
سو خط داشتی خشم کھنونس زیاد
منازل کران گو سو شہزادہ طی
وچھون خیمہ دتن اک امیرہ براہ
امیر آو از خیمہ سوئی امام
براہ خدا جان پیاری کرک
جہان فانی فراموش کر
دیُن بتھ تصدق لگی یا امیر
بڑ ہن بن مہ ستین چھویُس سعید
تہ کرمنت فدا چھوم بپای امام
زنانے دتُن جملہ اسباب و چیز
سیٹُن چاکر خاندان رسول
الکھ آو ناگاہ در رہگذر
ببہ مانی عروہ پرہیزگار
دپان آس از مسلم نامور
ہمراہ آن شاہ عالی مقام
نکھہ آیہ سی پیش آن تاجدار
کرُن کیازہ میانس دلس چاک چاک
بہ بوزت شہزادہ بیہوش گو
لصد مرحمت بتھ دیُن تس بر گوش
غرض دراو سالار عالیمقام
ہمس حب آل نبی آسو بیش
دیُس شاہزادن ژہ یُد چھوک شفیق
بکوفہ سو گو زود تر از امام
بدست لعینان نامہ سیاہ
سو قاصد کرک و اتہ و لوی شہید
سو بلیہ واتو در لقبۂ دادِ ے
پر ژہون نام و پیغام و نام امیر
بتعظیم و تکریم کر تم سلام
مہ چھوم جانب کوفہ عزم سفر
شراب شہادت بجان نوش کر
کری مال و اولاد جان تی نثار
گژہ ہن آسہ سن یا گروہ یزید
یہ بوزت مخالف ہمس گو عیال
ہمہ نقد و جنس و غلام و کنیز
یکان مختصر گو امام ہمام
اماس تمی ون ز مسلم خبر
امام حسین رضہ گو بدل ژر فگار
سٹھاہ لوچ اک صبیہ نیکو سیر
رفاقت کران آسو تس زیادہ تر
انز گو اماس و دُن زار زار
نکہ بابہ میانوی لگمت چھا شہید
رخ سروری جعفری پوش گو
چھو سی مشفق از مادر و از پدر
بقصر مقابل و چھون فوج شام
اچھو مار تم لو لوی شاہو ار
سلین یتہ تی منزرہ میانی نغز رفیق

اگر کشته سپنک بمیدان جنگ
ببک ستگاري چو اهل قبول
به بوزت پکان بشتیر گو امام
ستهام آسو غمگین ز رنج سفر
ازان خواب ناگه ستي بیدار گو
لڏن چین جبین ۽ ڏن زار زار
وڏت کیاه اندر منام اي امام
کرت خننه ساري برنج و ملال
ڏپوم تم که اي راحت جان من
سکهر کره مشش ازان ڇوي بنوي نو دتر
دماه اک غماه دور کر تو ز دل
لبو تا داز دار نا پائيدار
زحضار گي بوزه ونوي ملول
بماتم سپن شور در شش جهات
ڇو کیاه چاره از مرگ در زندگي
نمي وعده ساري بحق بیار گي
گر هو تو رنبو گي علي و رسول
جدا نغز از مغز نبو نيره پوست
بوچوس سر از دار نا پائيدار
گنڈت آمتي هر کشتن کمر
گز هو تو مه يدوي گرهن ڇوم شهيد
نمن رو دهمراه خويش و تبار
ڏپوک تس که اي بلبل باغ دين
ز ذر سر نلو کر ز سردار سر

سه ڇهي زندگاني مه کهوٽ از لفنگ
ڏپس تم که اي سرور نامدار
کرن بقعهٔ القليه خوش مقام
تهون با دل دردناک و غمين
باشفتگي ز ددهشيار گو
ونن تس که اي شمع قنديل نور
ته ڇوک احت جان خير الانام
ڏپوک تم و ڇوک جد امجد بخواب
گل و ميوهٔ باغ و بستان من
شراب شهادت جيو در حضور
برماه زانتو صورت آب و گل
وڇوم پانه اشر اره هاران رسول
سپن شور ده اهل بيت رسول
تبسم علي اکبرن کر شتاب
ملاقات مولي ڇه فرخند گي
گر هو تو رنبو گي شعيب و خليل
حسن حمزه عباس و جعفر بتول
غرض در راي از القليه يافتم نام
رضا با قضا تها و همت اختيار
براد رسول مسلم در آن دادري
مه ڇوم مرگ يا لاي بالين پديد
نمي سيت گي تس بعنخوار گي
گل گلشن سيد المرسلين
ته يدوي کڏک اڪر و کيا پگاه

بروز قيامت به پيش رسول
بو پوشت هکاکن زلوي با هزار
نتي خيمه بر پا کرک زود تر
به پهلوي زينب سرنازنين
وڇهت ام کلثوم گيه بيقرار
چراغ شبستان حور و قصور
ڏنهوک کيا زه از خواب شوريده حال
سو يعني محمد رسالت مآب
ڇو سهم خننه آواره اندر سفر
ڇه پر اران رضوان و حور و قصور
بنا چار بر مرگ سپنو تيار
سو احوال ڏيشت مه گو دل ملول
به آه و فغان همه مخدرات
ڏپن کيا زه تو ه ڇو کران اضطراب
ڇو سارن گر هن نو نبوسا رگي
سليمان و موسي نه عيسي خليل
ڇو کيا غم گر هن دوس ي دوست
امامن بحضار ئي کر کلام
ڇه غدار کوفي مه پيٽ سر بسر
سپن کشته کر هس نه کا بهر ياري
زبي دولتان کيتروي کر فرار
ستهام نم مکدر بنا چار گي
مولي کر گز هو کن کڏک يد نبر
شفاعت منگو کس زبيش آله

غرض گو روانه شبانه امام
سټهاما منده گومُت سو شاه عرب
پتهرو نهوز اسپ آکن شتّه نا مدار
چه ساري د پان ېت چه ما ته یه نام
د پوک اک د ویم نا وچهوس کربلا
مه چهوم بوزمُت انه رسالتماب
تمس ها ومُت جبرئیلین نشان
سپېر د خداوند کړیو خیر و شر
علی اکبرن پوره کړس سوال
گرتهان اس چه ام حاله آشفته حال
یتی با بنی میان وچهمُت چهو خواب
یه میدان وچهوم پُرز میدان کران
حسین غرق ډوټهم مه د رجر خون
ژه پټ اک د وها وانه پُر شور و شر
کروکیاه د آن تسدّت انجام کار
چهو صبر آخر آمرزش کردگار
قضا یدُ چهونی چهوم مقدر رضا
چه سی جای ته خاک شوه دیډ سر
دنت ئی سوئی خیمه گو خوشخرام
ژه یدُ چهک گل لې وضنه دلقرار
ژه کُن کرنه کاڅه آفتابن نظر
ژه پټ وانه د قناه سټها صعب تر
بجون شهادت نگمُت آسه غرق
چو گل ئیهونه نیر کړ د پره برون

کران قطع منزل چو ماه تمام
پکوس نه ازان شت د پُر خوف گر
پرتر هون نام میدان نه مران گار
امامن د پوک آسه نام د گر
زکرب و بلا د بلا بر ملا
حسینن شهادت چه در کربلا
بامر خداوند کون و مکان
چهو مطلق یهوی عِډ گومُت زحق
که ای سایه و ظل ایزد تعال
دیُن لس که ای نور چشم پدر
دل آزرده گومُت چهو بی آب و تاب
دیُن خواب شو ریډ ډوټهم عیان
سټها مضطرب دست و پاپی بجون
سو دوه آسه تیر سخت زین دلاوری
کری خ وفا کاڅه دلان گیر و دار
تو ئی صابرن شرط فرمانبری
کرس ما شکایت بامر قضا
مکدّر سین حاضران زین سخن
سو شهزاده فرزند خیر الانام
مه اوج فرخنده کیقباد
ژه پټ وانه د قناه سټها صعب تر
بو چهوس نیروُن ازجهان عنقریب
مه در بحر خوبین وچهک تا بالغرق
کرک نیهونه باکسان گفتگو

مکابن اکس و ات د تیره شب
سو دشت بلا آفت جان گډر
نمو د پوکه ای شاه عالی مقام
غمن ته یمن هند چهیت منزاتر
یه بوزنت دیس شاهزادن جواب
بمعه خویش و اولاد و باافربا
کرو خیمه بر پایتی زود تر
بربن خاک نن د را و زنگ شفق
انان کیا زه نیهو قول چهوک در تعال
چهو یهم راحت جان و لخت جگر
دیُن خواب شع ریډ ډوټهم عیان
یه میدان وچهوم پُرز خون بیکران
مه د پونم که ای پور فرخنده فر
کری خ مولی کاڅه اکهاه یا وری
مه د پوس چهو کیا میا تو خبر صبر کار
صبوری چهو آسه تا ر پیغمبری
یهوی حال پیو یاد مه سر بسر
بگریه سپلیُن شور در مرد و زن
دیُن شهره بالو یه کای دلقرار
زجمشید دارا و بهمن نژاد
ژه کُن کرنه زاه آفتابن نظر
گرهک میانه دیداره نشن بې نصیب
ژه خون جگر نوش کیرآز درون
رخس اتشکه سینی کرک شست و شو

زدست تغابن کڏهن ٿيو نه موئي
دران سوگ سنبل نراشي مه ڪر
نقاب از رخ ماه بالا مه ڪر
اعادي لطعنه شڪايت ڪرن
ڏيئي شهره بانو به ڪاي غمگسار
سڻين شور در خاندان رسول
ڏنو ڪ خيمه تامت ڪربِ فراق

ڪري ڪ نهونه مجروح گلچهر روي
مه ڪر جامه پاره سفر بد ڇو دور
ڪنو دُور لولوئي لالا مه ڪر
رضامند خالق ڇو بر صابران
ڇو ڪياه چاره آخر درين گيرودار
زمانا ه گرڻهت يام ڪم گو خروش

خموشي ٿه ڪر روخراشي مه ڪر
مه ڪر گوشواره ڇو پروانه دُور
مبادا مخالف شماتت ڪرن
صبوري ڇو فرمان دين پروران
ازين گفتگو هر اکها گو ملول
بغم ڏود ساڪت لغر يادو جوش
بان سڪندر بر آب حيات

نامه فرستادن حضرت امام حسين عليه السلام بنام عمر وسعد

بن سعد سي گو خطڻ از امام
ڪرت ڪار بر عڪس ڇو ڪ بر دغا
مه منزل ڇو ڪر مُنت بر آب فرات
پڻ وعده از خود نهو ڪ برقرار
پگاه روز محشر ٿه ڪيا ڏڪ جواب
پتوي بس سڻين مختصر والسلام
سو نيوظ لمو پيش ابن زياد
سو قاصد ڪرڻ وانه ولوي شهيد
ڪه اي پور حيدر بڪف ڇي ڪليد
ٿه منظور ڪريا مه ڪر والدعا
سو خط قاصدن تراود پيش شاه
سو قاصد وڇان گو يا ذو يمين
ڏيڻ نتن نه مصحف منڻ آيه بر
ڇو از طمع دنيا منڻ دل خراب
به بو ذت سو گو تيز تر در غضب

ڪه اي مست و مدهوش در طمع خام
هوادار اعدا لمڪر و فريب
ڇهلوم دست و پا زو ز آب حيات
به ڪياه مردياه ترڇه ڪرڪ از ابا
به پيش خدا و رسالتمآب
بقاصد گري قيس گو زود تر
سو خط ڏسٿي ختم گو تش زبا
بنام حسين علي نامدار
ٿه ڪر زود بيعت بنام يزيد
وڻ خط دتن قاصدن و دنتر
ولي ڪر نه تت ڪاغذس هم نگاه
ڪرن گفتگو جستجو اضطراب
سو آيه انهس ڪت بنس شوع به ڪر
بدل قاصدن تها سوي ابن ياد

مه پڙ نامه سوزت بمڪر و دغا
ڪرڪ طمع دنيا رني نا شڪيب
ڏرڪ يد دوي از قهر پروردگار
هرڪ بي گنه خون آل عبا
ڪرم شرط حجت بين ڪن تمام
ولي گو گرفتار در رهگذار
ٿڻ خطر ڻڻ ڪينه در دل مزيد
لکهون ڪاغذاه از خط نابڪار
مه ليکهوي پڻ مقصد و مدعا
روانه ڪرن سوي آن نامور
وڻت لي ود ڪاغذ ٿڻ بر زمين
مه ابن زياد س لکهو ڪنه جواب
منس وانه نه ان خطس ڪنه جواب
اد اسوي ڪرن پيش ابن زياد
حطب هيو به تبّت يا ذات اللهب

طمع عمر سعد بس دتن ملک ری
دمی خلعت فاخرہ از حریر
بشرطیکہ ات پٹ چھو عذ قرار
دتن عمر سعد بس ہنتن مل غلام
ونت ئی لے وانہ سوئی خانہ گو
برنگ د گر کیا نہ چھوی ڈیل ڈال
بوزانان چھوس دین کنوت ما زرس
بخشنم حکومت تہ مال و طراز
دپس نفع رہ تم کای پدر زینہار
پگاہ پیش حق ات سٹھاہ چھو عذاب
مہ نہو کینہ بر خاندان رسولؐ
انک کیاہ پگاہ عذ پیش آکہ
زٹھس کن پترہن کیا چھو جواب نوی
گڑہ ہو دشمن خاندان رسولؐ
دپس تم کلام پدرئی چھو حق
بروز قیامت چھو ہمکوی صد ول
بہ تدبیر گو عمر سعد بس قبول
ہترن لشکرا ہبیت ما شہزار
ز لشکر جہان در اکت نہو خام کار
بجواری یہ بی اعتباری مہ ان
یہ بوزنت جحل گو ودن نہ انذار
بوکرہ با امامان خصومتگری
شہیدن نہوک اجر صبر و رضا
فریباہ دوان نابکارن لعین

بیہ برانت ما زند رانچ زہ چھی
بیہ اسپ تنر کی ہمچہ زین زر
کرکت با امام حسینؓ کارزار
دپس تم گرچ مصلحت چھم بکار
کرت پا نہ سوی عہد و پیمانہ گو
بوزانان چھوس دین کنوت ما زرس
رسن ما خرن کرمزی چھی خرس
زہ دن کیاہ چھو ہنر مہ کرمکت مشیر
مہ گرزہ غرہ بر دار ناپائدار
مہ نہو کینہ بر خاندان رسولؐ
حسینؓ گل چھو از گلستان بتولؓ
بہ کت واژیلہ عمر سعد بس بگوش
زہ دن مصلحت چھوس لوی در اضطراب
اگر ترک دنیا کرو ملک و مال
ولیکن نہ مشس بوز مطلق سبق
تہ گو لعد مردن بہ گو نقد حال
کرن عزم بر جنگ آل رسولؐ
ونہ منز مغیرن دپس کای پلید
کنوت دین و دنیا بدبیار و نار
زخواب گران نیرامہ رایہ فیر
ولی طمع دینا رنی نیو بنار
ونت ئی پکان گو بجیل پیاو
ولی عمر و سعد بس چھو زجر و سزا
پتو عمر و سعد بس چین دین خراب

زری نابطربستان چھوک امیر
طلا شیبت من بالاح و سپیر
ونت ئی لکھون تازہ منشور نام
بہ کار راہ چھو دشوار در روزگار
زہ آتس گبر لوک کرنس سوال
رسن ما خرن کرمزی چھی خرس
دپس تم کرس حاکمن سرفراز
یہوی و عذ دت آتس پیش امیر
بدنیا مہ کر خانہ دین خراب
حسینؓ گل چھو از خاندان بتولؓ
ز دو دسقر یدی گڑھک رو سیاہ
کرت مد نہاہ رود با خو خموش
اگر ملک گیری کرو از قبول
بدنیا گڑہ ہو بستہ ترختہ حال
چھو پنز نی رضای خدا و رسولؐ
یہ تراون تہ تہ ماندن دو عالی محال
زمردان کوفہ پیادہ سوار
مٹھوی کیا نہ خالق عجب نیر بد
مہ کر خام کاری نہ ناری مہ بن
بشرمندگی ما پگاہ یک نیر بیر
دپن تس کرم کیاہ مہ دین پررزی
توی گو جہانس لے ندر دسیاہ
چھو شیطان بانان عذ مبین
سو بر کار بد گو کرت اضطراب

ڏڙس باز شيطان از طمع زر

هلن بيت پاڻس هنار سقر
ٿين نابڪارن ۾ نار سعير

اڪي مه رچه از گناه ڪبير

برآمدن عمر سعد بمقابله حضرت امام حسين رضي الله عنه بامر ابن زياد و مسدود شدن راه فرات و محاربه يزيديان با حضرت امام حسين رضؓ

غرض عمر سعد آيو ڪري بلا
نبرد را واز خيمه چون سرمست
تره نامه ڏه لکهم بجا مستگري
سٺاه خط چه از ڪوفيان لهام
پدر سعد وقاص چهوي از ڪبار
بهشتني بالهام پروردگار
بو چوس پوريد علي مرتضیٰ
نبي يد پڙهي پيش رب الجليل
ڪري ڪني مدد ڪا نه شقاوت مه ڪر
پڙوي چانو چهوي قول حق بر صواب
نه آزرم دين اچه و چم سربسر
سرو ستر س ڪيا ڪرم تم نه زبر
اگر روزه خورشيد در زير ميغ
ڏهڻ لهه سند س ڪن و چهين نه هنن
يزيد ستمگار بد روزگار
بوکهو تم اس از تفنگ و سنان
همه ماهرويان عصمت سرا
بنوحه گري ٿير ڪران هاي هاي
بهمراه تي تم ترهي زن نهو ار

هلن چامه ڪفر ڪ و لن ير ملا
ڏين عمر سعد س ٻکو چهوي خيال
پئي دعوت بعيت و رهبري
خطن چانئي پٽ ڪرم اعتماد
سو غمخوار پيغمبر و چاريار
نهس مالئُ سند نهو ڪبر ختمناڪ
سرور دل سينهٔ مصطفیٰ
ذرا محشرس کهوڙ انديشه ڪر
وفا ني ڪري ڪا نه عداوت مه ڪر
مه ڏيس بدل هنوي دنيا ۽ دل
ڏوم خرمن دين بنار سقر
امام حسين ڏپئن اصل از
چهو ڪياه آفتاب سحاب ڪ دريغ
هما فيره مازاه يدام مگس
سزاوار نفرين چهو بيهوده ڪار
ٿمن گو ڏين گفتگو ڏوه تمام
هران گوهر اشڪ از ديده ما
علي عونتي دراو حڪم امام

امام جهان شاه ايزد پرست
مه نٿ آک بر صلح يا بر قتال
مه نٿ خط چه موجود چاني تمام
وچهان چهوس ڏين عرصه نيمراد
ڏهن باري منزسو چهو در شمار
نه آل نبي در اک هٿ نه ڪهه شرڪ
پگه روز محشر انک ڪياه دليل
زنش نه نير کهوڙ از سقر
پٽو عمر سعدن ڏيس ئي جواب
گمرته خيره اچه چهم بحرص دون
غرض ڪر مرض چهوي مه زبان پذير
مه ڪر موره سند نازبي احتراز
اگر شير گوشه نه در غار تار
فرزنده نر گل چهو در خارش
ڪرا دست بيعت بوا ز خوف جان
حراست ڪران گي بگرد امام
زبيطا قتي گي سٽهاه سُست راي
ڏه ڪر چاره آکب ڏين از حام
بيه ڏه پياده زهر دان ڪار

زره پوش باد رع دخشان خود
تمي وانناوڪ به پيش امام
بيه عمر حجاج بر جويبار
پيادو نيڪ مشڪه بر بر تمام
مقابل علي عون در ڪارزار
نه هو ڏون هتن ڪر وطن در مزار
سڀن دشت پرخون ٿي خون سگان
شبانه ڪرڪ تت مڪانش مقام
ڏين عمر سعد س ڪه اي بي خرد
ڇو ڪم نهاو مت آب بر حجاب
ته بيد ماره توي سالو اسوي مدا
بوڇوس وارث دين پيغمبري
گمت غره بيد ڇوڪ بد ٻناي ڏون
مخالف ته گره هئي سو ابن زياد
گرڻس طمع ڪس بد ته سپنڪ سوار
سو غمخوار شهزاده سند بينظير
بر برآو يا مت بسوئي شرير
ڏيس عمر سعدان ڪه اي بدڪام
ڏيس تم پدر سعد وقاص ڇوي
جفا جو بر آل نبي ڪينه ور
بر آل پيمبر ڪرت بسته آب
ڇهو پور علي نور خير الانام
وليڪن بو نفس ڪه بس مبتلا
سزاوار دوزخ بوڇوس بيگمان

چو باد صبا دراي بالاي دود
سپن سير از بن آب جوي دو ڪبير
نمس ته ورهت آس بهر سوار
بجگ تمام بر يڪدگر تيغ تيز
لڏان ڏون هتن بيت گو تره سوار
نه هو ڪشته ڪر ته ورهت بيسبر
نمو سر بسر ڏلو بد دوزخ مڪان
صبح فلونه ڏلو از جهان زاغ شب
بر آل نبي بد ڪران ڇوڪ حسد
ڇهو ڪت ملتس هنر به بخل وڪين
ولي تريشه هنو ماره توي طه بدخطا
مه آب بسته ڪر ڙي بر اهل حيات
يگه ڇهوي گره هن خج ارو زار وزبون
ز طبرستان دو زر بي لضيب
ڪرڪ نفس شو من سٺها نابڪار
ٽسند عمر سعد بس سٺها آسو ياس
نمس ڙاو در خيمه رو شنضمير
مسلمان بوڇوس چھ نه ڪافر غلام
سو خاصن اندر پيش حق خاص ڇهوي
مسلمان ڏبي ڪرت ته اي بي خرد
ڪرت خانه دين وايمان بباد
حسين علي شاه فخر عرب
توي در بلادراس در ڪربلا
بر بران ڏيس حيف بر جان تو

پيادو بر ڪ آبه مشڪه تمام
پر ڪ حمد بر ذات حي قدير
بوان بام ڏبو ڍهڪ سع فوج امام
بهر سو ڪر ڪ بسته راه گريز
نمن ڏون هتن ورگي تره سوار
سو عمر بن حجاج ڙ لو بيچو خر
علي عون بيه آو نزدا امام
ز خيمه نبرد راو شاه عرب
ڇهو از نام ڪمر ڪر منوي بخل آب
تهون آب پوشيد اصحاب دين
خبر ميان ڇهيا به بالا تري
ذر اکهو راز تشنگي حمات
الهي مه گره هئي ته حاصل مراد
ته نوميد مطلق گره هڪ عنقريب
ورنٽ فيو رسوئي حماد بر بر
سو سوزن توي لس نصيحت شناس
پتهر بهوڍ لس انش بغير از سلام
ڪرت ڪو نه اسلاميس ڪن سلام
تنهن مال سند شو به ڪه تهو پسر
روادار ڇهوڪ بر چنين ڪار بد
ڏيس تم ڇهو بر حق به جانوي ڪلام
امير جهانگير والانسب
بطمع ري وملڪ طبرستان
ڪه برباد شد دين وايمان تو

بدبه البیان چهوی جواباه عجب
ژه کرګوش ای جاهل بی ادب

جواب بریر بطرف عمر سعد بیان است

تو ګنه طمع برخطه سره کړی
سمند خرد را مګر پی کړی
دوهن کینز بی پټ مه ګرځه مست ناز

درین ابتلا عاقبت فکر کړی
ګرځه هک عاقبت خوار بی اعتبار

ګرس طمکس پټ ژه یدچهوک سوار
چه ګرمی تو درسردی دی کړی
که این ناله زیر از نی کړی

بقیه قصه

وهنت ئی دهنت دل قول از بوالفضول
به پیش شهنشاه عالم پناه
کران العطش نا آب ده ګیان
سپین آب شیرین دران چه عیان
غرض فوج اعدا یګه ګو تیار
بنغداد کمتر نی چند کس
بامداد شهزاده ګی برجهاد
هن کرد توک اننه تا امام
مسلح مفرز کران به هزار
ژه تاخیر کزنا بوقت سحر
به شب در عبادات حق چهوم مراد
کره حمله ناحق بر آل رسول
اګر چینی و رومی و بربری
شو بیا کینه در شان این خاندان
چهنا شرم تو هه از خدا و رسول
خجل چهونه سینان از مخلصان
بحکم امام آسو خندق تیار
برزان آسو میدان هین دیر

روانه سو ګو سوی آل رسول
یګه ظالمو تها و پانز هت سوار
زګرمی دل خشک لب ناتوان
یګه آب ګوتت جهیں ناپدید
پس و پیش ساری زنا و هبزار
بنی اسعد بوزیا من خبر
نموز ناتد دینګ حصول مراد
نوم آو ناریخ ماتم پګاه
ز اشرار کوفه پئی کارزار
شب جمعه چهوم عمره هندی اې
یګه چهوم ګزهن سوی رب العباد
ز شعبان ګنه ی سین تش جواب
منګن مهلت اندر خصومتګری
چهو پوزنی سرور اولیاء
نه از ذم مردم بفزع و هول
بګفتار شعبان تن لرزه تا و
شبانه ګرګت سو خندق نار
سواراه اکها آوتش عروه نام

سراسرون حال آن روبیاه
فراس نګهبان هین و یار
کهنوک چه بحکم امام جهان
ستهاکهن کهنی آب ګو تر بعید
بهمراه شهزاده از پیش و پس
همت زن نمی دای چون خیر ریز
ولی بوز یګه دشمنو سوی پیام
حکم عمر سعد ان کرن بر سپاه
ولیکن امامن هس که خبر
ره چهوم راز پوشید اندر ضمیر
شمر د بوکرونه به مهلت قبول
که ای خیره سر مدبر ناصواب
دیوز و دمهلت به بیګانګان
به نور دو چشم علی مرتضی
پشیمان ګزنان چهونه از مردمان
پشیمان ګزهین بیتهه پاتر آل کاو
سپین شعله ور آتش تابدار
زبان تیز ګرتم بطعن امام

پيو آتش ڪري ڪيائون در حجره خاڪ
در آتش دزيا زاه شهيد سعيد
دعا آسو ونه ناتمام از امام
رڪابن اندر پنهنجو گس اک قدم
سڀين شعله در آتش تا بدار
حطب نائن پئو تب نار ذات اللهب
امامن اتهه تي شغل دعا
ته ذاتڪ جهه اس اهلبيت رسول ؑ
ته چوڪ لحظه ببالا نزي
ته گذران جوهن ڪيا نه نينوي سوبحو
ڏين يا الهي درين روزگار
بهي وقته بن سوئي دار السقر
سڀين بد زبان وبه پيش عقوز
پليداه تمي آنه گو ناپديد
تنهن مُٺم آواڪ گو فياه جعد نام
مگر ظلم بر جان خود جهوڪ ڪرن
به بوزنت امامس سڀين مضطراب
اجابت نه حق گو بقول امام
دهن تلخ گو تن زبان خشڪ ته
ڪران العطش جان ناپاڪ راس
پئي تعزيت ڪ راو شاه نجوم
فلڪ همچو گيسوي شب گو سياه
سوپو ربني نور عين علي رض
سکجا لهو هير اذڪار يار

گذرهن آسه تو آتش منزلاڪ
ورتي سيءُ ڏين يا الهي بنار
ز ڪف ظلمس ڪ رايه گرسنز گام
بخواري ڪڏنت نيون ناقص سوار
برزان آسو ميدان مين لب ور
به برهان اول سڀين آشڪار
منگان آسو از حق پهوء مدعا
شقياه دو ميم آو نيز ناصواب
دوان لاف از نسل پيغمبري
به بوزنت شاه غمگين گو امام
به قطع نسب چهوم ڪران آشڪار
دعا در او يا مم از دهان امام
سو فهو رگو دور تر از حضور
به احوال وچو گو فيو سر بسر
بطعنه ڏين با امام همام
ڪري بسته آب صاف فرات
ز چشمان نرگس مهرن جوي آب
ز جعد بنا گاه گر ڪر فرار
ڪران تريشه تريشه تهي پيو پهر
سوئي خيمه شهزاده گو خوشخرام
به آه و فغان گو مغرب نه دوم
شفق گون فلڪ گو بتيغ ستيز
ڪران عالم از نور خود منجلي
شبس ر ومشغول اذڪار حق

امام حسينن ڏيس اي پليد
ڪرن مبتلا زود تر نابڪار
بغير سبب يا مم گر گهبوس ت م
به بي اعتباري سو تراون بنار
يتي زالو ذاتن بنار غضب
وچهان آس ساري مين لب ور
الهي جه ميم مدعي بوالفضول
تمي دپو امامس تبندي جواب
جهو پيغمبرس نه ادو بوم قريش
منگون ذات پاڪس بصد اعتصام
ڪرس قطع جان از جسد زود تر
اجابت سڀين از خدا انت بڪام
دزس عمر بن پڙ بعو رت شديد
تمن گو نه هرگز ڏيس ڪانهه اثر
ته بدوي دعاهاي بدجهوڪ ڪرن
موئي ڪر لڪ تا بوقت ممات
منگون از خدا تن يه ڪرتم ڪلام
تمس لاره گو از مين لب در
بينا بن نه جن تريش گو تيرو داس
دهم آسو سوئي شب نه ماه حرام
نمودار گو داغ ماتم بماه
تمي خاره سيتاره گي اشڪ ريز
ڪرن حڪم جاري سجو لشڪر نبار
بشوق ڪ ورون تا بوقت افق

پگه دراو خورشید آفاق گیر
صدا دراو از کوس حربی بجوش
نه کهوڙا از حد گاري دشمنان
گنڍيون تير و ترکش ڪمان و سپر
کريون گفتگو با گروه يزيد
سنت مرد ساري پياده سوار
اوّل دراي ياران آن نامدار
بميدان پس از يڪ ٻئي شهيد
کلن هندين هر طرف کهٽ ميار
شهادت تي اخبار قدسي اٿي
غرض هو راو نهاشه نامدار
سو دستار سردار عالم ببر
پسر حمزه سنز ذوالفقار علي
بزور آو ٻيه پُر خير البشر
چهو مضمون تمڪو لو ز تو مختصر

تقابل سٽين با گروه شرير
امام حسين دراو با چند مرد
نه پرواه ٻُرن از خدنگ و سنان
بميدان سواره چو غرنده شير
ڏٺن چهو سن لو زمي گرم شهيد
رتر و نزاه زياران کو نوه آل
تهو ڪٽ بام بهرام و اسفنديار
دمادار از مخالف ڪڏي ڪ هر ڪنار
کير ڪُشته از ڪوفيان شهزار
ڏنگ دي ادمردي بميدان جنگ
نه کهوڙا از مخالف نه از کارزار
وڏين بر زره درعه جعفري
سواري هتن ذوالجناح ولي
دليرانه در عرصه کربلا

ز لشکرگه کوفيان وقت تهو خروش
لبينه پرآتش بدل پُر ز درد
کرين درعه مصطفائي ببر
نهنگاه بکف باد پاياه بزير
غرض آس همراه آن شهسوار
تهند بنو بنوي لووني حال و قال
دلير آس مردان ازلي سعيد
تنن پشته پشته هون گي شمار
نهند بنو بنوي لو شهادت ووني
زمين لاله گون گو بخون لخ تنگ
شهانه کرين خز مصري ببر
سلح ليعني از ارث پيغمبري
سو ميدان پراز لو رڳو سربسر
قصيده پڙهن سر بسر برملا
سر الشهادت ونت انه کر

قصيده خواندن حضرت امام حسين رضي الله عنه و رضاه عنا

جد رسول الله چهوم سالار خيل انبياء
چهوم پدر شير خدا ماه منير مل اٿي
از برادر بد پر تهو شاه ملک دين حسن
جعفر طيار عم پاک چهوم در باغ خلد
حمزه سنز شهيدان وانه مي عم پدر

آفتاب اوج عزت شمع جمع اصفياء
والده خير النساء فرزند خاص مصطفیٰ
پس چهو سبط مصطفیٰ و نور چشم مرتضیٰ
چهوم هما پرواز چهوس نا آشيان کبريا
مها لو ميوه اصل و نسب کس آ نه دهر و سرا

اي ستمگاران ڪين دل لو اٿ ڪياه جواب
ڪم چهو تهو مٽ خون فرزند نبي هارن رو ا

دربیان احوال زعفر زاہد پادشاہ پریان

پس انگہ دیئں کوفین کاری بھول
زروی دغا دراو پیمان گسل
کرک تیرباران بسوئی امام
کران گفتگو زراہ خری
روا اچھا بیعت کران با یزید
سبن چون شب تیرہ نصف نہار
زہ اچھ تن درخشندہ چون طاس خون
زرہ برزرہ تاج شاہی بسر
دیئں شاہزادن کہ امیر دین
وطن چھوم پرستان ما زندران
نہ چھیم کرام زاہدنہ زعفر بنام
مددگار سینی درین کارزار
امامن دیئں کر چھو بیانوی مراد
چھو جنس پری عنصر آتشی
بوکر چھوس رو دار این کار خام
تہ بوینی عزور از خداوند خیر
مرخص کرت زعفرن کر سلام
مگر بے ادب چھتہ قوم یزید
دیئں با امام زمان کای حسین رض
بمکر و دغا چھوک کران یہو کلام
وتت ئی یکضرب تیغ عدم
کڈن تیغ خارا شگاف از میان

روا اچھا کرن قتل آل رسول ص
بہ بوزت ٹہاکو فین تہوخروش
مگر پی دگر سو خطا گی تمام
دیئں شاہزادن کہ ای بدگہر
چھوئیں درجہان شرطریدو پلید
زصحرا سوار اہ سبن آشکار
لباسا وہ ولت آو گلنار گون
کرن خم کمر رو بروئی امام
کنکو چھوک تہ مومن بصدق و یقین
چھ میان افسری جان خدمتگری
بوچھوس شاہ پریان عالم تمام
اجازت دئم بر گروہ یزید
پر یزادی نش منگون امداد
کرہ و قتل اعدا بشمشیر عیب
تہ ماں چھوسنہ از کوفیان انتقام
نصیب آسنی دمبدم بہتری
دتن بوسہ برخاک پای امام
نمیم ابن قحطبہ از شامیان
تلوت کیا زہ در کوفہ تہو شور و شین
خصومت میہ چھا کنہ با شامیان
کرن سر رس دور بنجہ قدم
دتن نالہ بالغرہ حیدری

گتہ ماں کو نہ شرمندہ چھو منفعل
ڈلوک از دلبری شہزادہ ہوش
پشیمان گرٹہت بیخبر دبخبری
تہ چھوک کم جگر سخت جان کینہ ور
درین گفتگو دراو گرد و غبار
بسر بر کلا ہے برآمودہ کار
اتھ تیغ ہندی کمان در کمر
بہ تعظیم و آداب کرنک سلام
دیئں تم بو چھوس خاک این خاندان
بو بد چھوس شہنشاہ جن و پری
مہ ہمراہ چھیم لشکر بے شمار
بیک حملہ ساری کرک ناپدید
دویم کر چھو فتوای دین نہ رشی
بہ کاراہ چھو نہ برآدمی زادہ عیب
منگان چھو نہ یاری بوار جنس غیر
بوچھوس آدمی چھوک تہ جنس پری
غبار و ہوا تام گو ناپدید
گنڈت آو برکینہ داری میان
دیئں شاہزادن کہ ای بدلگام
بہ کمسنر چھ لشکر تیغ و سنان
پس انگہ کرن حملہ بر شامیان
زخود نن کرن و حشت سرسری

سونالہ بگوشش عادی رسید
پس بکہ گرو رنبٹھہ آبگینہ جاے
باہن زور و مردی گرتاں چھو نہ عار
کرن حملہ جاہلی بر امام
تہ چھوی بوزمت میانہ حرب کمال
نہ تسلیم کر بر مضے ما مضے
ونت ہی کڈن از میان ذو الفقار
مقابل ہین ہاشہ نامدار
مہ آسوم نہ قصد دلیری و جنگ

سپن زلزلہ در گروہ یزید
نہ ڈیشت سپن الطحی بے حجاب
تہون چھوڑ یکمرد پا بر قرار
امامن دپن کای خسن بکار
چھو شیر خدا در گروہ شغال
ذرا بر ونٹھہ پک ما و جنگجو ہنر
بیک ضرب ٹڈونس سر نابکار
بد امن دلوک کای گروہ جہول
ولی چارو ناچار گو کا زننگ
رٹن ضرب رجنگ ازہتدا

تہتوی خوف حق پہوک دے لرزہ زرا
کرن شامی و کوفین پٹ عتاب
ونت ہی کڈن تیغ کین از نیام
بنا بد چنین خیرہ روئی بکار
مگر دتو منوی چھوم رضا بر قضا
تہ پانے لنب نار جہلک ثمر
سمت آی کوفی یمین و یسار
بہ کت وارہ بوز و تسمیع قبول
مہ چھوم بوزمت از علی مرتضیٰ

برآمدن حر از کوفیان بمقابلۂ امام و قدمبوس نمودن او و بر رکاب امام وشہادت یافتن حر از دست کوفیان بعد از مردانگی او

بہ بوزنت لشکر گہ کوفیان
توی گو جدا از گروہ یزید
لوکٹ بای دپولس کہ ای شیر نر
بہتس کیا نہ گوی زعفران چھو رنگ
کہ ای حر مشتی تہہو نہ نام خدا
بیکدم مہ رو نہ از حضور تس جدا
ونت ہی بتیزی سپن خوشخرام
بحکم حسین علی نامدار
مقابل اکہاہ دراو ہاولولہ
بجائی شہنشاہ ملک عراق
چھو شاہ حسین زادۂ مرتضیٰ

کمر بستہ دراو اک دلیرہ جوان
کرن قمچہ یامت گرس سوی شاہ
تہ مشہو در جنگ چھوک شیر نر
دپن تس پدر آم متشب بخواب
ادب چھرہ بر خاندان ہدا
ازین پیس کرو ترک قوم جہول
دتن بوسہ بر خاک پای امام
سو حر ہمچو شیر ژیان دراو بام
متس ہا دصفوان بن حنظلہ
دپس نودہ نم غیرت ای لاجواب

تمس ہاو حر آسو از لک سعید
سٹھاہ لرزہ گوتس سپن برگ کاہ
مہ وچھومکت زاہ یوت سپنان تنگ
تنکرار و تندی مہ کر نم عتاب
براہ حسین ہال و جان کر فدا
چھو بہتر مرن پیش آل رسول
اول دراو سوی بر سر کارزار
مبارز منگون از گروہ لیام
دپس تم کہ ای حر مہ کر تہہو نفاق
تہ چھوک کر منوی نفس تسو من حر آ
امام جہان سرور اولیا

سو محبوب سلطان پیغمبران
طریقت مه چهوم از نبی و علی
پس انگه بصد حمله ئم تر اوګړ
نو ټرن شمشیر چوب وسنان
سو سر بر سر نیزه کړنن سوار
علف ارسی باد صرصر و زید
حرس پیټ تر بو حمله کړ سر بسر
دتن دور دارت بهالای سپر
تریم بو زدون هندیه چهول زار
ګرس سینه کښ اس لو ک سنان
بیکبارګی آیه لشکر تمام
بر یکبارګی تن هزاران هزار
پریشان کړن واره اهل هجوم
سوئی حر مردانه شیر نر
وچهت ګر پیادو سوار وګریز
سپین زنګ صحرا چون لاله زار
تهے آیس آواز هاتف بګوش
کړت کار رستم بروی زمین
یه بو زنت دتن بوسه بر پای شاه
وچهت لرزه پیو درهمه فوج شام
میسر ګمر فتح بر میسره
سټهاشور پیو درګروه یزید
اګرچه اکوی مرد لګو درمیان
به تیغ وسنان و کمان وکلند

چهو سوی و نوق بزرم دین پرران
مه نشن ها و کیا چهوی مردی نشان
بتندی دتن ضرب نیزه بجر
پس کډن نو دتیغ از کمر
دتن دارت اندر ګروه شرار
زنره بای آی صفوانه سندل سیاه
بسامان تیر وسنان و سپر
نمنس سر مه اډجن کړن نیزه ریز
سو ژلو زو دار عرصهٔ کارزار
کړن حمله بر میمنه میسره
کړک حمله بر حر بتیغ وسهام
پیاده دتن داد مردی بجنګ
زخورشید پوښید ګی چون نجوم
سپین یام حرتن ګرس پیټ سوار
کړن کشته داراه بشمشیر تیز
هزیمت دتن بر همه اهل شام
که ای حر مردانه مردانه کوش
چهو در خلد جای توی مکان دپذیر
دوباره کړن او بوی سپاه
به تیغ و سنان از یمین و یسار
ګړن ذبح خرها بسان بره
کړن حمله بر غارت آن علم
دتن داد مردی چو شیر ژیان
کړن کشته داراه بهشت و تکبیر

مه چهوم حب لسندی خفی وجلی
هنرها وکیاه چهی ز تیغ وسنان
مګر نیزه د دګر حرن آنچنان
بیک ضرب کړنن جدا ګوی سر
سټهاشور پیو در ګروه یزید
وچهوک بام حان برادر نباه
حرن رټو سواک از دوال کمر
زټن سر دوم سند شمشیر تیز
حرن نیزه لایس بتی آنچنان
سو زن شیر ګو در ګروه بره
نمس ګر سپین کشته در ګیرودار
زمین لاله ګون ګو بجون نهنګ
امامن ګراه سو زبازین زر
بلین هر طرف کهت کلن هندمار
ز کشته کړن پشته ما آنکار
قدم جسته تر اون بسوی امام
ملک بر فلک چهی کران آفرین
مه ګر کا نهفته تاخیر در دار ګیر
کډن تیغ خارا انکاف از نیم
دوپاره کړن شامین چهون خیار
علمدار اعدا کړن ناپدید
مګر وته رټس کو فیو یک قلم
هر سو به تیر و بګرز و کمند
اګرچه هجوم س اندر ګو اسیر

کران گیس هاران گروہ شغال
سینی منهن سوز و ضمیر
جواب سنان هم کڍس تیغ تیز
لڳس ضرب اکثر پس یکدگر
تنهن در او فرزند دلسوار
کرن پاک تن وی زخون خاک و
امامن بتازی بان گریه کر

بچوب و سنگ و بخاک و سفال
فضو ابن کناتن از شامیان
بیک لحظه کرنس مرس ریزه ریز
اما مس ڏنن کر بک باسید
زافواج اعدا کرن برکنار
شهیدن نظر کر برخسار یار
مرثیه در نظم برمرگ حر
تنهن پاڙه کاشر سه مرثی پرن

سپن گیر اندر گروہ شریر
سینه دلش ضرب کی سنان
دلی ضرب نیزه سنس کارگر
ره کرهم زافواج اعدا جدا
وڃت گو امام حسین دردناک
سعید ازل گو بدار القرار
هتکو ترجمه کم ابو المعجرن

مرثیه در شهادت حر از حضرت امام حسین رضی الله عنه

خوشا حر مردانهٔ نامدار
شده بر براق شهادت سوار
زهی همت او که مردانه بود

که جان کرد بر آل احمد نثار
بعشق جگر گوشهٔ مصطفےٰ

ز رخش تکبر فرود آمده
بر آورد از جان دشمن دمار
چو دردانه شد سوئی دریا کنار

شهادت مصعب برادر حر

برادر تنهنجی سو مصعب دلیر
کرن کشته وارا بتیغ و سنان
بشمشیر و با خنجر آبدار
بشوق بنی آسو از لک سعد

بمردانگی در او مانند شیر
بصمصام جرأت کرن کارزار

شهادت علی ابن حر رض

سپن حمله آور بر دشمنان
تنهون پام بر ام و سعد یار
ز مردان کرن کشته اک هت سوار
درین جنگ گو آخرانه شهید

پنهنجي در او مردانه فرزند حر
اجازت هتن ز انتقام پیام
مقابل اکهاو در آس ان اهل شام
تن برسنان ٿاهش اندر زمین
جلو ریز گیه کر دلو سار

علی نام پاکیزه مانند در
بجولانگهی در او باصد تعب
زره بر زره باسلاح تمام
پنهنجي پاڙه از دست آن نامدار

دتن بوسه بر خاکپای امام
مبارز کرن از مخالف طلب
علی ابن حرن سو از صد زرین
دلاور کرن کشته پانزه سوار
علی درمیان مثل اسفندیار

کړن کشته واره ز فوج یزید
بردانگی دراد شتند غلام
ستهاه سر کړن بنیر از هر کار
بهمت سو برصد جنت رسید

سعیداه سپین آخرانه شهید
کړن کشتنی آسو سهراب حرب
گروسان گی کشته پانژه
بشوق ننی آسو اذ لک سعید

کړن یامم برصد جنت مقام
سوسام و نریمان دتن داذ ضرب
سپین آخرانه سعیداه شهید
درین جنگ گو آخرانه شهید

در بیان بر آمدن حضرت امام حسین در میدان بمرتبه دوم و گفتگو کردن با اهالی شام و کوفیان لیام وغیره حالات

حسین علی سرور نامور
کړن گفتگو با اهالی شام
توهی ښس مه چهم آرزه میم ترژه چیز
کره گفتگو همدگر برمزید
سو یدآسه دکار حق ناصواب
بسوی مدینه مه چهوم مطلبا
ترم هی دبو وت بر آب فرات
نه مالو نه هرگز مه کر اضطراب
امامن دپن کاکی خس بکار
نته ساسنی نیره کیاه کن نوی
پتو عمر سعدن بکت کر قبول
ولو لبلو سوز کوی کر سرود

امام جهان شاه والا گهر
دین کوفین کینه تراو و نبر
تمی واره بو ز و بعقل و تمیز
نه بعیت سو یدآسه ز اهل اصول
سو پانی چهو هر کینه نش الجواب
هدنیس اند بر حریم حرم
لیو بیهنوز لب تشنگی لس سکنجات
مه کر کا نهه سخن آی شاه کلام
ژه چهوک کمر بسته بر کارزار
وچهو در شجاعت کمس آی نه زور

بیان درن شهادت زهیر بن حسان

سواره میدان سو گو خوشخرام
نه ښس لو ز تو نکته کهه مختصر
اول هی چهو یدوی ایو نا یزید
بجان چهم تهنزی مه بعیت قبول
نه مالو نه یدوی کروتن ابا
گزهت وزه در پیش شاه کرم
مگر عمر سعدن وس در جواب
سپین گفتگو ختم لس والسلام
اکس پټ اکها نیر تو نبو نبوی
نته کیا زه ناحق تلو مثر و شور
امام آد غیرت ز قوم جهول
چهو گلام رحل بشوق و دود

سوی خیمه بله آو سالار دین
اول آ و سوی پیش آن نامور
مقابل مس در او شامی سپاه
سوخود کامم درد امام نفس ظلام
کرن مس بجوفی دروئی سلام
کری سرفرازی جهان ابن سعد

سمت آی ارباب صدق و یقین
هتن رخصتهام دراو برکارزار
عجب خیره جان تیره دل رسیاه
نظر یامم تراو ن بری زهیر
زروی تلق سپین خوشکلام
اما زین سخن تنگ گو پهلوان

زهیر حسان خواجه رهگذر
مبارز منگون ز گروه شرار
مس ساطحه نامم از اهل شام
سپین مبتلا لرزه سینی اسیر
ژه کیها مت پیش عمرو بن سعد
دتن لوک نیزه مس بر دهان

بنیزہ پتھر یاوُن از صدر زین
اما کا نھنہ ٹھہر بونہ در کارزار
زہیرن بیک تیر کُرنا پدید
زہیرن سونا بود کر از سنان
پنوس پت فناگی زتا وہ سوار
زشیر ژبان گی ژلان چون سگان
پتو عمر سعدن دپیا و باحجار
تقابل کہ یا کانہ بشیر ژیان
کرک مصلحت سی ہنگام کار
تڑہ ہمت تورہ تھاون صغیر و کبیر
مہ سبت بدڑہ یک بش این ز یاد
مہ کر عمر ضایع بہ رنج و الم
چھو شہزادہ پور علی باوقار
بخور دی سیمنت بامر خلیل
تمس آس دُو وہ ملاج اک حور عین
گرشھک کال رسوا ہنگام کار
زہیرن دتُس نی و دضرب سنان
نی آس ونت نہ بیر حجاب
کڈن نن ظہور شفاعت گری
اکی زنجہ یاوان گرنہ سوار
بسر تیغ لایان چو جو الہ بیس
چیپ و راست بر جان پاک زہیر
بیھنس حالس اندرنہ در کارزار
گیں نا زنین تن بستھا خستہ حال

تمس سرمہ اڈ جن کرن بر زمین
بنا چار دراو اک سوار اہ نبر
نمی زخمہ سینتی با سفل رسید
کعب نام آوآسو ہمت تسند بسیر
بنھے پاٹھ تم و اتنا ون بنار
سٹھاہ گل ژل کنھ دربن دار و گیر
ژہ کر با زہیر حسان کارزار
بشہبا زمہ سُند چھو کیا تا جنگ
تڑہ ہمت تس کُنس ر پٹ کرتہ ہوس اسوار
زہیر س لتشہ آو انجام کار
لبک مال و نعمت تہ دولت زیاد
زہیرن دتُس دُو رشوای حجر
زعش برین نی بادہ دراقتدار
تمس بوسہ یا دن کران اصفیا
خداین تو نیا و تھون حسینؓ
یہ بوزت حجر ہو د خموش حال
ولی ژلو زمیدان سع چابک عنان
زہیر س قو یدل بہن بر گروہ
کران کشتہ واراہ دپین کھا وری
پس انگاہ رٹن برق خاطف بکف
کران تا سر شین نہ پرکالہ بس
بہ تیغ و سنان و کمان و خدنگ
کرن کشتہ از تیغ یا نترہ سوا
امامن نظر کر بحال زہیر

مبارز دو یم منگونک از خشم و عار
تمس ناو اتبر دیا نی نصر
برادر تہند دراو جابک عنان
تمس ازھلہ گو ڈولہ گوی سر
پس انگہ کرن حملہ بر پیادگان
پتو کانہ در یونہ بہ پیش زہیر
دیس تم چھو کس تھونتا بہ توان
نٹس ھکینک جاپ تحمل بسنگ
ونت نی حجار آسوئی زہیر
دپن تس کہ ای خوش سیر نامدار
بہ نزد حسین چھو بنہ جاہ و حشم
مہ کر تنہو کلا ماہ ژہ بار دگر
چھو گہوارہ جنبان تمس جبرئیلؑ
نکن ہیٹ ہوان آسوتس مصطفیٰ
بدنیای دُون چھو کن تھوت اعتبار
زقول فصیحش سپن گنگ و لال
سپاہن شہو اتو با اضطراب
تمس نشس سپین سر بسر تم ستوہ
دوان نیزہ دارت ہمین بیا و ور
ژنان گو کلہ ظلمن ہر طرف
اگرچہ سیمت آو قوم شریر
سپین تنگ از سنگ باران بلنگ
بضرب سنان درنہ ہجوم رجال
کڈان از سر درد نا کی نفیر

غلاکس دتن سیت بیٹہ سوار
سو رہنما ڈ بہشت گین چشمہ تر
دپن شاہزادن کہ اینا مدار
سعید ازل چھوک ز اہل قبول
علی مرتضا دن بو چاوس سو جام

زاعد اکرک پہلوان برکنار
زہ ہت تہ ہمت زخم آمت تیغ ۲۹۰
رضا سا لو تزہ ہانڈت دی انجام کار
تا آہستگی کر زہیرن کلام
بو کرئس بہ بیدار خود شاد کام
پتو نام نامی نہون یادگار

بوئی حسین کر زہیرن نظر
شربت پلس محبت گنت ہنر منی
خدا آسنی یار و راضی رسول
مہ چیو کو ترک آب خوش یا امام
دربن گفتگو کو بدار القرار

برآمدن وکس یعنی مبین و مقابلہ عبد عمرو کشتہ شدن او

زاعد ازہ زن درای کوفی غلام
دلیر آس چون سام و اسفندیار
ہن گو مقابل سو عبد عمر
زدست دلاور سو سالم نہ رود
سو عبد عمر آسو مردانہ مرد
کرن کشتہ وارہ بہشت دی کلند

قوی ہیکل از زال و بہرام و سام
مبارز ہو کر طلب از امام
دو شیو کرن کشتہ تم بدگہر
پتی گی غلامان ابن زیاد
تو جن کوفی و شامین پانہ گرد
کرن کارزار آسو ازلی سعید

مبین تس اکس نا و دوبیں پیار
سٹہا آس مغرور بیہودہ کام
تر ہیم آو سالم تہ ظالم سو موٗد
مگر ہم سپین دانہ ولوی بباد
ڈٹن نہ ژٹن کہنہ بہ تیغ و کمند
ولیکن سو گو آخرانہ شہید

برآمدن بریر عماد مقابلہ کوفیان و شہادت یافتن او از دست بحیر

پتی دراو غازی بریر عماد
سوار اہ شتابندہ مردانہ مرد
مگر دشمنو کڈ گروہ شریر
کڈن تیغ خاراشکاف از نیام
چو مریخ گردون سپین تیغ باز
سٹہا کشتہ گی نم شمشیر تیز
ہیس تیغ لایان برفرق سر
کران سر شن ہر طرف سرنگون

دلیر آسو پیر مبارک نہاد
دپن چھوسن پیر برہنہ آزمای
بیک مرد پیر عماد بریر
سو بر عون حق رود امیدوار
تو جن گرد از فوج گرد لفراز
دلیری تزہ ہی بن ۲۰ ابن تا شتاب
گذر نار زان پس کران تا کمر
ستنت پہلوان ع زنگ بیدریغ

بفرمان شہزادہ گو بر نبرد
بدندان شیران پولاد خای
زنگ نہ رمیان اندرون حصار
ژٹان ہر طرف گو سر نابکار
وچھنت شا ہیو پانہوک رگریز
تہ وچھو منت چھوکر سمن اہ انجواب
سنان درخشند الماس گون
بہ تیر و کمان و سنان و بہ تیغ

زلب تشنگی و جراحات تیر
مقابل سپین نتس سعید بس طریر
سو مت شند پتر بوی تیر پر دغل
کرن کشته تهو پهلوان نامدار
یه تیر دعا بر هدف یام: بیو
ورا سپ تازی بمیدان امید

سپین خسته واره عماد بربر
له شمشیر ضربا ده ڈنن بر بر بر
تهندی اتهه گو شهید ازل
مگر مبتلا ون گرتهک در بلا

یزید ابن معقل ز قوم یزید
شهادت سو مشهور نامش بحیر
امامن د زس کریک ای بکار
مرن چانو ساری چهین بر ملا
در آن لحظه غمه سیت اعمی سو گو
تهر بیت بقعر جهنم رسید

در بیان شهادت وهب
رضی الله عنه

روایت چه از راوی سرفراز
گمت کشته پیش بر بر همام
جوانا نکو روی آراسته
عروسش ندیده رخ او هنوز
کنیزانه در شغل هر کار و بار
سپین کشته یا مت سو تمند پدر
چهو مفضل بجنت تیاری گرک
بناچار در خطهٔ کربلا
ولیکن مه چهوم حق ازین لنی عروس
درین کار چانی سفارش منس
دمن لتس که ای محرم راز من
زه دم سوی صنا بیا لوئی اختیار
قولم دل ل گفتار ای نوجوان
دو تیبوی سراسر گرک سرفرو
حواله کرم همچو اهل قبول
مه سی افسری درجهان برزری
دویم شرط چهوی تهو نه مشرا و هم
کرن مرحبا بر گل و گلعذار

حدیث شاه د نو مختصر د لنو از
منس اک پسر آسو رعنا جوان
زباغ جوانی سو نو خاسته
سو همراه عورات پرده گیان
زشوهر نه وُنه گیمڑی کامگار
دپس ها چه کای پور فرخنده فال
بشاه حسین جان نثاری گرک
دپس تم که ای مادر مهربان
منس رسنو مرن چهوم یون ٹند سو
ونت نی نن سیت تا در برو
زه بوزنی چهو آغاز و انجام من
عرقبا ربوزنت سپز ماهتاب
بدل جاتسی نو لیک جان جان
زه دعوی زنانے کرس از امام
بخاتون عصمت سرای رسول
کرک یا م جام شهادت ته نوش
زخو د تهو نه هر گز جدا تر او هم
وهب گو بمیدان بحکم امام

سو عبد الله ابن عمر کلبی نام
بباغ دلیری چو سرو روان
سو مهراز ه از مدت لبت لوز
بخیمه نهان تر ز اهل جهان
وهب نام تس شوهر س مشتهر
چهو بهتر کرو کار ایزد تعال
سو شاه شهان سرور اولیا
ونت نی دلس نهی آسوم نهان
زه یم سیت نش تو پیش همس
بمقصود مرضی ذات ودود
بپای حسین چهوم کران جان نثار
دپن زیر بره بشوهر جواب
به پیش حسین نهی ونت آیه زود
تشنگی د پولس ای نیکنام
تهر نهاکری چهم بجان بهتری
بهی نو ژچی جوره هر سو بجوش
به بو زنت سین شاه دین آشکار
به تیغ و سنان آن با سلاح تمام

کرن مختصر مختصر تره سوار
گرځان کوته چهوک ازت عدا و خجل
ونت آ و وا پس سوئی امام
قضائی حق پټ ضا چهوم بجان
دوباره سوگو بر سر کارزار
چو سام و نریمان و اسفندیار
چو شیر ژیان ژاو اندر رمه
تو هی کیا زه لرزه ازین یک جوان
نه بو زت نبرد راو اک نوجوان
مقابل بآن قوت عز و جاه
نبر خیمه سی رو دبا خود خموش

کرن رستمان نمان خاکسار
کرت چهوک کمر بسته نر خاندان
امامن دعا کر بر آن نیکنام
پس انگه هتون رخصت از یار خویش
کرن با همه دشمنان کارزار
کرن کشتنی پشته ها آشکار
ز اعدا کڈن شور آ اندم دمه
ز مردانگی بد چهو افسوس و عار
سوگو از وهب کا لعدم از نشان
دوباره وهب گچ سوی خیمه باز

دپن عمر سعد س کہ ای کوڑ دل
رلت استنه وودک ژره با دشمنان
دپن ماجه کای مادر مهربان
دوباره ژرن ونت سوئی کار خویش
ژټان گو سرن سر مهین ور
بجز من گه شو و پیو هیچ نار
دپن عمر سعدن سوی کو فیان
ژلان چهو ازین کودک شیر خوار
بیه کانه در میونه به ناورد گاه
بدلجوئی دلبر د لنواز
مگر آ میس آ و از دلبر بگوش

در بیان و اسوخت از زبان زوجه وهب

و نان آ میس با خود سه در عدن
مه در کار کیاه یاسمین و سمن
هما گوم از سر بیردار زاز
وهب بوزه ونوی سپین بیقرار

دریغا جدا گو گل و نسترن
بهن مس چهوم چو گیسوی خویش

گلستان بره گو تپت ر و دخار
مه پیو یوسف جان بچاه ذقن
بو روز س گرفتار زاغ وزغن
پرن تازه مضمون غزل بهار

مرثیه وهب در فراق زوجه خود

دریغا چهو در شعله نار فراق
هران اشک بجو بیار فراق
بلب جان مه و اتوم بیاد خرش

دوتا قدمه گو مت بیار فراق
ژړهان چهو سنج فرهاد دمه له تونگ

چهو قمری دوان ناله اندر چمن
کرس جان شیرین نثار فراق
گمت ز ار از انتظار فراق

فوت شدن زوجه وهب شهادت یافتن ما در وهب رضی الله عنها

هتوت ات فر افس سه در خیمه گوش
نبر درایه از خیمه بی صبر و هوش

دتن بوسہ شوہرین برکاب
ننہ بادمن تا ورلو تو سمن
کرن کار اعدا بہ پیکا زتنگ
زخون درایہ از ہر طرف جویبار
وچھت آی کوفی دمیں ہیب ور
سو تزاوک سوئی ہا درتین نگہان
سپزوا قفنکا ربلہ لونگار
بجان آفرین جان شیرین دتن
سہ دختر چو اختر بد دوشیزہ گی
گییں ما در مہربان دلفگار
دلیری کرن ہیچو مردجوان
کرن قتل ترن افسرن سربسر

کرن تر گل از نرگس نیحواب
وہب دیر او نامت سوئی رزمگاہ
سنان مرن اندر دل خارہ سنگ
زمین کشتہ گشتہ سنان آنچنان
اکس لاینی نیزہ لگ دہ سوار
سو سر یام وچھو ماجہ ڈو درکنار
سر شوہر خود رٹن درکنار
بوین رحمت حق بر آن پاکزاد
سین مفتخر تر بپاکیزہ گی
بکف تیغ ہمت دفراق پسر
سوئی عمر سعد آبہ چابک عنان
سہ پاکیزہ تراہس انہ لچ سعید

زہ دلدار ایستادہ سرو سمن
زدرد فراقش فلک گو سیاہ
بنہ گیہ تنن نہ کلن گی منار
نوٹش گو شکستہ دل ناتوان
جدا گو سر از تن آنجوان
چو بلبل کرن بوسہ برگلعذار
وچھن بام تن گلعذارس ہمتن
بمردانگی رود افسانہ یاد
وہب گو بگلزار دار القرار
بمیدان ترن وقت لبوز جگر
نکون بردہ خیمہ لسن دو دتر
درین جنگ گیہ آخرانہ شہید

ولو بلبلو بر عروس چمن
نوائی رجز تراو درنوحہ تیز
چھو افسانہ گو عندلیب چمن
شہیدانہ گو سوئی باغ جنان
سو مردانہ بر اسپ تر کانہ دراو
مبارز کرن از مخالف طلب

شہادت عمر بن خالد رضی اللہ عنہ

ونان آسوئی لالہ بانسترن
جوانی کہ بد عمر خالد بنام
سوئی دشت ہیجا سو ہیجانہ او
طریدی برن برخریدی جان

سین عقد تزویج گل و یاسمن
سین گلشن کن فکان مشک بیز
وہب با زن و مادر مہربان
بکو روگل اندام و شیرین کلام
تن آراستہ با سلاح و سلب
بشیرین زبانی سوئی کو بیان

کہ ای نفس سرکش عنان تیز کر
زکم ہمتی پا نہ بیگانہ روز
بجانانہ کر جان شیرین نثار

طریدی خواندن عمر بن خالد رضی

بجون شہادت طرب خیز کر
چھو غمخانہ دنیا زہ پرہیز کر
دل خسروی نذر پرویز کر

ونت نی کرن حملہ بر شامیان
سین صحن گلزار گلنار گون
سنان ہمعنان گو بہ برق تہاب

کڈن تیغ خار انکاف انبان
بشمشیر کشتن ہندی ڈیر گے

بشمشیر جاری کرن جوی خون
پیرن نشتن از حملہ شیر گے
بجون عدو گی پیکان ہیچو آب

وُہن افسرن سرژٹن ہیدنگ اکس ییٹ ہمت نم ہ ہرت سوار	شہادت یافتن خالدبن عمر رضہ	سیٖن کونی وشاین کارتنگ سوگو آخرانہ بدار القرار
پدر دراو مسند بدرد جگر کرن ترزمین ازمین سیار ان ایلم اراہ چوفیل دمان	دلیرانہ آن خالد نامور دتن دادمردی بہ تیغ و بہ تیر کرک تعصبوا الامان الامان شہیدانہ گوسوئی دارالقرار	بکف نیزہ اندر کمر ذوالفقار کرن کشتہ واراہ زقوم شریر سوئہ آخرانہ درین کارزار
شہادت یافتن سعد بن حنظلہ تمیمی رضی اللہ عنہ		
ترمُم سعد تمیمی بن حنظلہ کڈن تیغ بران بر آن اہل نار یمن و لولہ گوکلن گیک ڈبر	بمردانگی دراو بادلولہ دژن زہت شمشیر فولادجای ہلہ ہیو ازان زلزلہ آی بر رٹن جای برسدرۃ المنتہیٰ	دلیراہ چوررستم بررخش سوار سیٖن پھرٹ باعدائی بی فہم رای شہادت لبین عاقبت جان بہا
شہادت یافتن عمرو بن عبداللہ مدحجی رضی اللہ عنہ		
سو عمرو بن عبداللہ مدحجی چودُردانہ درحجرہ مردانہ ہیو سٹھاہ دادمردی دتن درجہان	یُس آسو از ندیم ابو عوسجی سٹھاہ سرکرن بی سر از تیغ تیز سٹھاہ کشتہ گو فوج ابن زیاد سیٖن آخرانہ سعید اہ شہید	بہ پیکار دشمن دلیرانہ گو سٹھاہ ہو کراز تیغ و تیرش گریز سٹھاہ شور ہیو درگروہ یزید
جواناہ نکورو عمار انس رضہ بکف نیزہ چون ناخن شاہباز کرن کشتہ واراہ بتیغ و سنان	شہادت عمار ابن انس رضہ شہادت وقاص بن مالک رضہ	سوئی خیمہ گو ہمچو مرغ از قفس کرن ہر زاغان وحشی دراز رٹن جای بر صفحۂ لامکان
ہنہ تس وقاص ابن ملک دوید کرن کشتہ از خارجی بہ سوار	سیٖن حملہ وربر گروہ یزید سیٖن عاقبت خیر گوی نس نشان	بہ تیغ و سنان گو کران کارزار رٹن جای برصفحۂ لامکان
شریح ابن عبداللہ نامدار	شہادت یافتن شریح بن عبداللہ	پتی دراو تس از پی کارزار

بمیدان کړن کارزار شدید
لیکن آخر او ته شهادت بکام

شهادت مسلم بن عوسجه رض

کړن گشته به زن قوم یزید
رټن درخیابان جنت مقام

بیه مسلم عوسجه دراو زود
چو سنان بدندان فولاد خای
بجوش آو از ناله حیدری
چو مژگان معشوق کړان صف
دړن کوفیین ترهټ شمشیر تیز
کړن خسته دل بسته فهم وری
شهید از آخر کار گو

کړن جنگ مردانه مردانه بود
سو شهو ته آسو در فاضلی
کړن سرد راو صف پیغمبری
کرشمه کړان خنجر تا بدار
کړن هر طرف گیر گی گوشه گیر
بیهی یاڅه گی گشته پانژه سوار

شهادت حبیب ابن مسلم رض

سو دیرینه در حرب کارآزمای
بشاگردی شاه مردان علی ع
چو ابروی عشاق تیغاه بکف
تران خنجرن منز بران چشمه سار
اکس سر تړان گو بین دست و پای
بجون بلان گو زمین لاله زار
سوی باغ رضوان بدیدار گو

سو بله مسلم عوسجه گو شهید
مه کړ ناله زار چون عندلیب
مه گرځه سوی میدان آهت پیر زود
نګر والدن دپوښ ای نیکنام
بو راضی گرځی ل چوهم نور عین
بتل پهر در او فرخ نهاد
سمت آی کوفی ته شامی شدید

حبیب ابن مسلم بمیدان دوید
مه کړ والدس نشیی دل خراب
چه سنگین درون کوفیان حسود
بپای حسین تی کړک جان فدا
کړک جان نثاری بپای حسین رض
به تیغ و سنان گو کړان کارزار

شهادت هلال ابن نافع رض

امام حسین دپیش ای حبیب
چو پس دراج چو بیمار در اضطراب
حبیب آپ و فیرت بحکم امام
مدا کیاه لبیک در حضور خدا
بفرمان ما درسو گو بر جهاد
کړن گشته کڅه کوفیان قهرار
سعید از کل گر پلید و شهید

هلال ابن نافع چو ماه تمام
چو برق جهت د چو باد دمان
مقابل تمس درا وقتین پلید
تهزنس بزرگس و چهوک د رکمال
هلالن چله یام لد بر کمان
زناده زهر گو شر افتادیاد
کدن از میان تیغ الماس گون
ننته ساتی ماره سر سیر

بمیدان دوید بحکم امام
بسامانه گو یام مانند سام
پکاتی سو در قعر دوزخ رسید
دربونه تمس کاڅه اکهاه از گروه
بهر گوشه گو الامان الامان
ستنت مردمارن لعن سهام
دوربیه بمیدان کړن جو به خون
کلس آهن ضرب سنان شر شدید

تمس آسو خش روان تیران
مبارز منگون از اهالی شام
تمس تیر آو از کمان هلال
سین بسته دلخسته چون برگ کوه
بهر ضرب تیری امیری فتاد
سپید تیر خالی ته سرکش تمام
مگر تشنه آب سوخته جگر
بناگه سعید از ... گو شهید

بیہ عبدالرحمن عالی تبار
بہ تیغ وسنان دراو شیر تریان
سوار و پیادہ فتادہ بدشت

شہادت عبدالرحمن رضؓ

کرن کشتہ گزرت تمی دشت پشت
شہیدانہ گو سوئی حق بحجاب

دلیرانہ گو بر سر کارزار
کرن مضطرب کوفی و شامیان
زلب تشنگی آسو در اضطراب

جوانان نکوروی یحییٰ بنام
بکف تیغ ہنت دراو مانند شیر
باآخر روان گو چو ابن سلیم
سپن محو حوران بدار السلام

شہادت حضرت یحییٰ رضؓ

شہادت عبدالرحمن عروہ رضؓ

بمیدان پئے حرب گئے شادکام
زلن آس کوتی کلن گیک ڈے بر
بفردوس علی بلقب سلیم
سو ہمنام یحییٰ علیہ السلام

بیہ عبدالرحمن عروہ عفیر
سو شاہانہ مانند اسفندیار

جوانان سو تابندہ بدر منیر
طربدی پیران گو میدان جنگ

دلیرانہ گو از پئے کارزار
جہند چو برق غرندہ پلنگ

دین جھوس دلاور بملک عرب
فداجان کرن جھوم بپای حسین رضؓ
کرک غرق آتش ابرق سنان

طربدی خواجہ عبدالرحمن رضؓ

بقیہ

مہ نشکس رستم زال پر حرب
چو خورشید تابان لوچھوس تیرہ شب
سر دشمنان از فروغ غضب

ونت ہی کرن حملہ بر دشمنان
گہن آسو چون ماہ ظلمت نداہ
نہ کھوتر از سنان و نہ از تیر و تیغ
کرن کوفی و شامیین کار تنگ

سٹھاہ مارن از تیغ و تیر و سنان
اگرچہ سپن خستہ از زخم تیر
پلنگانہ در جنگ گو بید ریغ
مگر زخم آمن اکسر شدید

تر ہن پہلوانن کرن سر جدا
زلب تشنگی آمن بمیدان اسیر
دریں حال دہ سر زرن بید ریغ
تمی زخمہ گو آخرانہ شہید

بتی مالک ابن انس خیبری
کرن قتل اعداالمین بسیار
باآخر در آن کثرت از دحام

شہادت مالک بن انس رضؓ

شہادت عمر بن مطاع الجعف رضؓ

ملوکانہ گو بر شجاعت گری
و جہیت کوفی و شامیو کر فرار
شہیدانہ گو سوئی دار السلام

بنہ دراو ہت تیغ ہندی بکف
زہ ترہ زبن خالی کرن از یزید

شہادت قیس بن منبہ رضؓ

ہماں ابن عمر مطاع الجعف
پس آنگہ بگلزار جنت رسید

بیہ قیس بن منبہ نامور
چو باد صبا از پئے کارزار

جوانان نکوروی خورشید فر
پیران گو طربدی بتازی نیان

سو مردانہ بر باد پا گو سوار
باواز شیرین سعی گو فیان

بوچهوس ابن منبه غلام امام
بردانگی دراس انیہر جنگ
چهوزالاه مه تس رستم شان دان
بدولت چوہمن بہمّت سام

طریق خواندن قیس بن منبّہ رض

رہ ڈرچهومنه ازکثرت ازدحام
فدا چهوم کرُن نقد جان عزیز

همک کوفی و شامین انتقام
بدولت چوہمن بہمّت پلنگ
بمردانگی دراس از بہر جنگ
براه حُسین علی و السّلام

برآمدن هاشم بن عتبه بن ابی وقاص از لشکر کوفه و اظهار نمودن محبّت اہلبیت و مقابله دادن با کوفیان

بناگه سُواره سپین آشکار
بسرخود و خفتان زرّین ببر
دپُن چهوس بومزمان ناخوانده کس
کړن ماره از خنجر و تیغ و تیر
بوچهوس هاشم عتبه ابن وقاص رض
دلس پیوس وسواس گو پیراس
دربن حال گړه هاشمن قیل و قال
فدا آسو بر آل خیر البشر
روانه کړن باکمال غضب
سومغرور از عقل و ادراک دور
دپُن تم که ای خیره و تیره دل
چهوپُن خیره و تیره دل تیرپلید
دست ئی ستان بالوس بر ہهن
چهنوی گو کنوی گوس با خاک و خون
کړُن زخمناک از خدنگ و سنان
کنوی کیاه کړت انه بایکهزار
بن سعد از فضل سیم علی رض
مقابل بفضل علی نامدار

دلیرانه چون سام و اسفندیار
زگردون ملک زن سپین آشکار
رضای رسالت پنه چهوم مه بس
مه لوزم مخالف سپین بر امام
تمس عمر سعدس مه چهوم من قصاص
دپُن مرد پُردل چهو هاشم بجنگ
که ای عمر سعد پراکنده حال
بن سعد بوزت سپین شرمسار
مقابل تمس پٹ امیر حلب
کرُن از درشتی بهاشم کلام
گزهان کونه چهوک دس منشغل
حُسینس چهو جدّ سید المرسلین
هرت پیس دندان چندین سخن
غرض عمر سعد لن پئی کارزار
بهشت و بحشت و کلنډ و کمان
اماهن لو وانه کرس ده سُوار
سپین پُرخطر از غم اجرلی
تره یت گی مقابل دهن بهر جنگ

حمایل نه شمشیر اندر کمر
ستهاه لرزه پیو در گروه فرار
پتر بایو چهوم عمر سعد شریر
بطمع درم با اهالی شام
یه بوزت بن سعد پیو دراس
کړو کیاه مه بیٹون سپین کا زنگ
کړت نانظر سوی روح پدر
ولی دل قوی بر سر کارزار
امیر حلب دراو با صد غرور
فروت کیاه زه بتهوا اهالی شام
کرنت پیروی چهوک بقوم یزید
تمس مهد جبان روح الامین
بتهر از سر زین سو گو سرنگون
مقابل بهاشم کڈن اکه هزار
کرک گیر اشراه در آن گیرودار
تمس سیت فضل علی نامدار
دهن پٹ تره هت نو کڈن از سوا
کرک کارزار راه بغیر از درنگ

شہادت یافتن دیگر کس از شہدا و شہادت یافتن فضل بن علیؓ کہ اولین اہلبیت بود

سہی سرو شہزادہ فضل علیؓ
تُن دشمن ہر طرف ہانی ہوی
سواران ہاشم ہمین ویسا
چہو ہتھو ابر ہاران ز آسمان
ضرب دریا کہ آس انی تیر و تیغ
خراماں سو گو سوی دار السلام
سو ہاشم لڈان آسو مردانہ وار
کرن کشتہ افسر تہند بیدریغ
زتن سر با عدا ایا دو ہمین
زنیزہ کرکے الامان الامان
دریغا بمحنت سپن ناتوان

دلیرانہ تن گو بہ تیغ جلی
دہو اندرہ نوکشتہ گی درجہاد
بہوی علی آی بر کارزار
کرک خستہ کر تن بتیر بلا
زہپگار کین آوری بیدریغ
بہوی اول بالمام افزا
کنوی دون ہزاران اندر نامدار
علمدار اعدا بضرب سنان
کرن تر بخون یلان سرزمین
نگہ گو زلب تشنگی بیقرار

نکہ رشتہ کڈن بام تیغ دور دے
کنوی نی نو جہا دس دوان آسو داد
کرک تیر باران تہتوی از کمان
کنوی مبتلا گو سو در کربلا
دریغا ز زخم سنان و سہام
سو فضل کعلی ولی مرتضیٰ
بہتھ حالی منزہ یک ضرب تیغ
کرن با امیر حلب ہمعنان
سنیزہ ان جاہلن بیگمان
ہمت آی کوفی ہمین ویر
بنور شہادت دتن نقد جان

شہادت حبیب بن مظاہرؓ

حبیب مظاہر شیر بن مقال
دپس نمو کہ ای پیر نیکو نہاد
بہ پیرانہ سر کرد مے اختیار
چہ منظور بر من آشہادت حضور
زہ تیرہ مردمارن بتیغ و سنان

ہٹاہ پیر مرد آسو دیرینہ سال
مر چہوم یادگار از زمان پدر
بجرب عدو در چنین گیر دار
وبرزن دراو بر سپ تازی سوار

اماس اجازت منگون بر جہاد
باقرار حق یار خیر البشرؐ
دپس تم ز دنیا لو گو مت نفور
بشوق شہادت کرن کارزار
سو گو آخرانہ بباغ جنان

شہادت یزید بن مہاجرؓ

بیہ زید ابن مہاجر حیف
سو در جنگ گو وانہ دلوی شہید

بامر حسین گو دوان سوی صف
ز دست پلیدان قوم یزید

شہادت انیس بن معقلؓ

انیس ابن معقل نسب اصبحی
ہزبرانہ در جنگ مردانہ آد

سو زن تیغ رخشندہ مصبحی
کرن کشتہ دہ مرد از اہل شام

سوی جنگ اعدا دلیرانہ داد
پس انگہ سو گو سوی دار السلام

شہادت عابس ابن اشبیب رضی اللہ عنہ

پتے دراو تر عابس ابن شبیب
غلام ہتن ہمت جو ذب بام

کڈن دست و بازوی مردی زجنیب
بہ ہیبت چو رستم بہمت چو سام

سپین عمر سعد سره وچپت ودا دل سره
نه هسته نه سواران خنجر ګذار
کړک جنګ مردانه با تیغ و تیر
کمښت د زه هسن تم بسوراخ مور
کړګ کا ډزار چو سهراب و سام

تیلواس بیو ګو دس تس هر اس
تمن د وکن هتن تل د و د بهام هوم
کړ کښته وراه زقوم شریر
ټکنه ټټک کو نیان شل ید

تمن پټ کډن از ټی کار زار
نه کهوتر از فزونی وني از هجوم
نه بد ډ شهی سام و بهرام ګور
بملک عدم دات پا نژ اپلید
شهیدانه ګی سوی دار السلام

حجاج ابن مسروق چو شیر نر
کړن کارزاره بفوج یزید

شهادت حجاج بن مسروق رض

ګنډنت دراو مردانه خود و سپر
سو مردانه ګو آخر انه شهید

دو کس ابن عارث ته ابن عبید
د دکس سیف عارث ته ابن عبید
امکس نته د دمنو زار زار
دپوک اس چه در ګریه بر خویشتن
هوا دار و غمخوار چانی تمام
کړ دا سن تیغ پر دار براز تحال
به لوزنت د لیرانه ګی هر د و یار

شهادت عارث و ابن عبید رض

هران تهو چه و باران ابر بهار
چه غالب ته پټ دشمنان شدید
ز جام اجل ګی بدار السلام
امامن د پوکی تو مه پانس رضا
تلنګانه بهمن ته اسفندیار
شهیدانه ګی سوی د دار السلام

زه صیاد زن درای زهر صید
زه صیاد زن درای از بهر صید
امامن سبب ګریه کوی پر هو تمن
عراقی و شامی ګروه یزید
تو ئی اس چه در ګریه از الفعال
از ادن غذا اچهوم بامر قضا
د لوک د ادم ردی زین کا زار

غلاماه نکو ردی ترکی نژاد
بفرمان شهزاده ګو بهر جنګ
کډن برق ن ان تیغ تیز از میان

شهادت غلام حضرت امام رض

٢٠
ز ده ماران از کوفی و شامیان
رټن جای آخر بدار السلام

بتجوید قرآن هم بس آسو یاد
کړن جنګ مردانګی بې درنګ
بجوبی هتن کو فین انتقام

شهادت حنظله بن سعد عجل رض

بیه حنظله ابن سعد عجل رض
ته چوک دوق آسمان د زمین
ونت نی تمن ګو سو اندر زمان

کړن عرض پیش امام اجل
بو ګزه پیش این بدران لئیم

د پرن کای شهنشاه دنیا و دین
د ګخوف از واقعات جحیم
که ای هکسان لامان الامان

نه بوز وسو فرعون عاد و ثمود	ګلنت کانه اکها ماتمن تنده رود	سو نمرود و نادون بغیر شدید
ازین دار فانی سپد ناپدید	ګزهان کو نه چهو خوف پرورد ګار	ثیرهان پانسی پانه چهو نعر نار
دپوک تس ته ګزه قصه خوانی مه کړه	به پیری یه ناز جوانی مه کړه	اکسی از حبیبن چهپنه بانمر بند
وبیاین نه آیینه اسه سود مند	به بوزت سپن حنظله بیقرار	دپن هم چه پره پاڅه از اهل نار
کډن از میان تیغ زنګار ګون	کړن از مخالف وان جوی خون	بسر ناګهان آسن تیغ جفا
	شهیدانه ګو همچو اهل وفا	

شهادت یافتن سعد بن عبد الله رض

بیه سعد عبد الله باوفا	جوانانه بزیبائی و اصطفا	سواراه نکوروی سکندر صفات
بظلمات زن ګو چو آب حیات	هتن انتقا ماه باهل عناد	لب شمشیر فولاد اندر جهاد
بتیغ و سنان هازنګ ده سیاه		سو ګو آخرانه بسوئی اله

تمهید شهادت سعد جعفی رضی الله عنه وغیره

دلو بلبلو آو دل درخروش	بهه دریای خون شهادت بجوش	به تحقیق از راویئے معتبر
سپن ثبت دفتر درین مختصر	سو یله سعد جعفی درین ګیرودار	شهیدانه ګو سوی دار القرار
حناده بن حارث الفری کړن کشته کهه اندرین ګیرودار	**شهادت حناده بن حارث رض**	دلیرانه ګو بر شجاعت ګری شهیدانه ګو سوی دار القرار
بنه تس عمر ابن حناده دراد ولیکن سو ګوانه ونوی شهید	**شهادت عمر بن حناده رض**	پئے جنګ از حکم شهزاده آد زدست ګروه یزید پلید
بیه ابن حرّان بن یکو سیر کران ګو بګرز و سنان کارزار زڅن کله د سینه سردران سپن آخرانه ز دنیا ده ما	**شهادت ابن حرّان رض** **شهادت محمد بن مقداد و عبد جانه رضی الله عنهما**	تلون تیر و نیزه کش سنان و سپر ګهی از یمین و ګهی از یسار تلون هله هر سو ز ګرز ګران شهادت بن لتنبه خون بها
زه سرو روان تا زه نازک خرام		زه ګل از ګلستان فیروز فام

اکس نا و محمد بن مقداد
کرک کشتہ تم کوفیان شریر
امامن روانہ کرک بخشتن
دویم قیس ابن ربیع ہمام
دپان پانزمس عطہر جادہ نام
کرک تک قلم حملہ چون شیر نر
بیکبارہ گی کومی و شامیان
کرک ست ستاو نہان زیر تیغ
زجیل امام حسین کہ دمہ

بیس عبد جانہ خانہ زاد
کرک کارزار اہ دران گیرودار
بکنبک ہشر گوستان ناستن
تریم اشعث ہاشمی ابن سعد
سپن بیشن و پس ہفت اختر تمام
بہ تیغ و سنان گی کران کارزار
سمت گی ستی زن رنگ زمیان
و تہمت گی زمیج زمین ہیکمان
سپن کشتہ ازمرد پنجاہ و سہ
زمیدان سپن کشتہ تم شہزادہ

کرک کارزار اہ دران دار وگیر
کرک کشتہ از کوفیان دہ سوار
اکس سعد نام آن غلام امام
دگر عمر قطہ چہارم چو رعد
تمی یکدل و ہمدگر یک نظر
بانہار خون گو زمین لالہ زار
بیکجا بتیر و سنان و تیغ
تمی ست ستاو بہفت آسمان
کرو ید سواران دشمن شمار

دربیان آنکہ تا اینجا بعد از پنجاہ و سہ کس از یاران امام ہمام بدرجہ شہادت رسیدند و از کوفیان شہزار القتل شدند و ذکر اسامیان اہلبیت کہ قبل از امام شہید شدند

بہ تفصیل از ہمرہان امام
سہ نوبت بآل نبی واز بام
کوہن لرزہ کو دہ سپن ہزار
شفق بر افق درد او از ماہ تو
گمت آس اولاد نہ اقربا
دیوک تس کہ ای سرور مومنین
پس انگہ سو عبد اللہ نامور
دلیرانہ اندر صف کارزار
بلہ عمر سعد تہ چھون ترکتاز
چو ترکانہ پر دل چو شیر ژیان
تس سیت عبد اللہ نامور

پنوں رو دو باقی دہیح ن امام
زمین گو پر از فتنہ و ولولہ
نسر رہیو بہر دامن کوہسار
امام حسین شاہ والاتبار
کرک ہالہ درگرد گل چون صبا
مہ بر عمر زہ پت اس کہ جانفدا
بن مسلم شاہ والا گہر
سو ترکانہ گو شاہباز عرب
کرن زو بسوی سواران راز
فدا مہ مقابل تہون تس بجنگ

نبن جامہ نیلگون ولو مدام
جہان گو پر از شورش و غلغلہ
نبن جامہ نیلگون کہ گرد
سپن زار واندوہگین و نزار
سمت آی درپیش آن شاہ دین
بخورشید اقبال نو اقتدا
بردانگی دراو خورشید دار
مبارز کرن از مخالف طلب
دین آو اک ہاشمی نوجوان
فوی آسو باندیو خشتنگ
سپن یام یکبارہ گی ہمکمر

کڈھن از میان کمر تیغ تیز
ڈتن داد مردی ہمین وبہ

کرن خوگرس تن خرسن ریزہ ریز
رجز نہ طربدی پران گوشور

سین تن تھیدس گمسن پٹ سوار
نمکو آسو مضمون کرد وارہ غز

طربدی خواندن عبداللہ ابن مسلم رض

گتھن چھوم روانہ بسوی بہشت
بسرچشمۂ آب کوثر سرشت
جواب م اکثر سو سالار دین

کرن باغ فردوس کوی رو کا گشت
ہہ الوار دیدار چھوم آرزو

وھین لے وبر و مسلم تاجدار
سو رخسار زیبا نہ دیدار ز شت
بیرم نامہ ہا ئیکہ برمن نوشت

کرن گشتہ قدامۂ خیرہ سر
جہنم گیبن جای گے غنت گو
زشہزادہ کشتنہ ابن حمیر
بخاک عدم میلن ہیہ دہ سوار
چو برق آیہ تس تیغ بر فرق سر
تر کوفی کرن ہارہ زیر قدم
ہمن از دم تیغ خار انگاف
کرن کشتہ وارہ زکوفی سپاہ
سوعمر بن صبیح صدادی ہلید
اغافل دم تیغ زہر آبدار

بمیدان ہبرد را و تمند پسر
تزیم دراونہ کا نہ میار زہنر
دیان آس تن ہنر وانی امیر
بجنگ آس بیہ ابن صالح نصیر
تھے تن نہ پہ کالہ گی تا کمر
امیر حبس آ و قدامہ نا و
زہ اڈ کرتن از فرق تا زیر ناف
سٹھا کو فیو شور ٹل ہر کنار
شدید آسو بیس ا ز گروہ یزید
ذریعہ تمی زخمہ تہ گو شہید

سوئی شاہزادہ اتن یام و
شجاعت وچھت فخر نی زاک ڈار
بہ تیغ و سنان تہ نامدار
دلاور جوانان شمشیر و تیر
زہ اڈ بر زمین ہیں گر کھیوس رم
مقابل بشہزادہ گو ہم لگام
پس انگہ کرن حملہ بر قلبگاہ
رٹوک درمیان آن تہ نامدار
تمی لای بزنار کنا جدا ر
بیکدم بفردوس اعلی رسید

پتر دراو تمند بلا قیل و قال
ہتر آسو تس یا علی مرتضی
سٹھاہ خارجی مارن از تیغ تیز
یسار و ہمین گی زمان و رمان
زمین سرخ گون گو ہوا گو سیاہ
بہ تیغ و سنان تن گیس لالہ زار

شہادت جعفر ابن عقیل رض

سٹھا ہو کر از تیغ تیزش گریز
کران پارہ کینٹرن نہ کنھ مارہ گی
زباد فتاد داد فریاد و آہ
بجام شہادت سو سرشار گو

دیان آس تن جعفر ابن عقیل رض
دلاور چو حمزہ شہید رضا
کرک ہر طرف الامان الامان
بکھا رکنھ تل تخ آوارہ گے
کرک تیر باران بران شہسوار
سعید از مشرف بدیدار گو

بیہ عبد الرحمن ابن عقیل رض

شہادت عبد الرحمن ابن عقیل رض

روان گو چو یوسف سوئی دیل

برا عدا کړن حمله از تیغ تیز
سوګو آخرانه بدار السلام

زهر سو کړن ګیر قوم شریر
کړن کشته کښه اندرین ګیرودار

کړن جنګ مردانه افزون تمام
روانه سو ګو سوی دار القرار

چه ون نوبت آل جعفر بکار
سو عبد جعفر محمد بنام
دلیرانه در عرصهٔ کربلا

شهادت محمد بن عباده رض

دتن داد مردانگی بر ملا
رجز ګو پران در ګذرګاه جنګ

نیاری چهوطیار بر کارزار
اجازت هتن از امام همام
هنر برانه شاهانه ګو بیدرنګ

محمد بو چهوس ابن عم امام
چو شیر ژیان در اس از بهر جنګ
دنت ئی کړن حمله بر دشمنان
کړن پاره پاره تهنزن تتن

طریدی خواندن محمد بن عباده رض

کړن کارزار ا نتیغ و سنان
دتن داد مردی چو شیر غرین

بجون مخالف کړن چهوم قیام
پی انتقام ګروه لیام
دتن ته هټن تیغ یلی دشمنن
رټن جای آخر بجلد برین

بیه در او تسند برادر بکام
اول بای سسند قاتل خیر سر
مبارز سهاه مارن از تیغ تیز
ز جعفر تمی هس تتن یادګار

شهادت امام عون رض

بجنت سو آخر سین جاګیر
کړن فکر بر بیکسی های خویش

بعون الهی تمس عون نام
رټن نه رټن تتن بخنجر جګر
امام زمان ګو سهاه دلفګار
ز اندوه حسرت سین سینه ریش

برآمدن عبد الله ابن حضرت امام حسن رضی الله عنهما

وی جنګ عبد الله ابن حسن رض
تسند جالډ بهشت سین دردناک
بچشمان چو نرګس برخ چون ګلاب
دین تتن چهو هم مهربان از پدر
توئی چاره کار بیچاره ګان
مه دل د مت از آتش خار خار
دین تتن چهو هم زخم سینس دوا
توی از اجازت سین سرفراز

اګه ګوش باهوش نهادک بمن
بدانشوری آسو آراسته
ز ګیسوت سند عنبرین مشک ناب
چراغ شبستان زهرا توئی
توئی مرهم زخم افګارګان
یه بو زت امامن سو رټو در کنار
ذه پټ نهو اجازت مه کر چهو وا
ګرس ساز و سامانه بازین ند

دل آزرده یامت چهون عم پاک
بجاه جوانی سو نو خاسته
نزد امام آو باچشم تر
جهان پرور و عالم آرا توئی
اجازت دتم نیزه بر کارزار
چو بلبل دتن بوسه بر ګلعذار
کرس التجا تم بعجز و نیاز
کړن تازه شاهانه ګندن کمر

لبر ئې ئېهاوُن عمّامهٔ زیبقی
باسامان کمانُ و نشانُ و خدنگ
طربدې پران گو بفرزانگی

بپای ئې ئندوان موزهٔ فستقی
نهوُن پا بمیدان سکندر مثال

اوبران نهون تیغ خورشید رنگ
بفهم و فراست بوجه کمال
چو شمع شبستان بپروانگی

بوچوس لو منظور شاه حسن رض
نبیره چهوس از شاه مردان علی رض
رسُول خدا سرور انبیائ
زه پیمان گسل د راک از مکر و فن
نه چهی شرم از خو د نی خوف حق
ازین کار بیهوده هر کینه عار

طربدی خواندن حضرت عبدالله رض

چهومیا لوئی ئې جد سرور مومنین
د لوت دعوئی دوستی از دغا
کاد زاد ئې نموُن حضرت عبدالله
باکوفیان و شامیان

سرور جهان سرور انجمن
جهانگ چهوئی ئې جدا از زمن
زه فولاد دل د راک ای عمر سعد
دغا باز لاگت بفخر زمن
نه بیم از جهنم نه حرص از عدن
نه بیبه از محنت نه از خیل زن

تیهے پاڅ از ضرب و زخم لسان
دلیرانه گو هیچو غرنده میغ
دلیرانه گو شاهباز عرب
نه چهوئی هس کړ سو فخر امام
بن سعد را طعنه زد بختری
ازین نوجوان چهوک ترلان یو دور
نه معلوم چهو بیا به مرد جوان
هتن پاتر هیبت از لشکری

کړن زخم کاری بر آن ناکسان
اکی حمله پی برزلین بلبیت سر
منس عمر سعد بن بقهر و غضب
چو مرغان وحشی نه شیر شکار
چهو صد حیف ئې انخپین سروری
دیس عمر سعد ن که ای بختری
چهو کمه قومه تنهه شیر دل پهلوان
رڅوک د رمبان صفدر نامدار

بکف تیغ هیبت سوئی صف بیدریغ
سپین شور در لشکر بد گهر
ولی روُد پنهان ئې دراز د جام
ترلان آس کوُنی هین د ویر
خیال سری چهوی بعجب و غرور
خجل گوُس از میری و سروری
بحکم بن سعد گو بختری
چو گل گو گرفتار در خارزار

نه ډلیشت اماس سپین ضطراب
غلام آس و اک نه ملازم دوکس
غلامس د پاتن آس خیزز دان
سوز لو از ملایک ترلان تنهه پری
تمی چار تن پی باهل فرار
بخوف تنهو ترلان کهُل چهو از شیر نر
سمت آی کوُنی بغیر و زدان

ذکر برآمدن شکست یافتن حضرت عبدالله رض

بمردانگی هیچو شیر ژیان
عجب نه چهو پاتر وهنو کړ فرار
گرک لارکیجا بپانصد سوار
بنی شیث رعمی بپانصد سوار

بکنبک نره زن ئې زن باشتاب
د جانه اسد بیه محمد انس رض
کړن یک قتلم حمله بر بختری
بپر خاش یک حمله چاریار رض
تبهے پاڅ تل پاتر هیبت سر بسر
تقابل کړن آن و بر چار یار رض
بدلوار آهن لړ ټوک د رمبان

اسد ابن دجانهٔ مرد کار
مگر خستہ گو مٹ دران گیر و دار
دران لحظہ شہزادهٔ نامدار
بیہ وُہ سپہ نیم گُشتہ فگار
مگر تم دُشمن ضربت تیغ شدید
گرفتار اندر گروه شرار
ز تیغ و سنان گو گران کا زار
کرن نے و فیروزدان بر کنار
ڈٹک تم نہ دردانہ اندر میان
زہر سو گران گیک بار ان تیر
کرن دائرس نیزہ کاری بزود
بجنگ اسد گو صد سُوار
عنان تافت با تابش سروری
پریشان کرن لشکر بیوقار
درین حال از کثرت ازدحام
سپہن گُشتہ از شاہ والاتبار
پیادہ سو گو بر سر تامیان
ڈٹاں کو قین تہ تڑتان آسو صف
عنان تاب شہزادہ بر دشمنان
چو منقار عنقای قہر خدا
سٹھاہ خوف گو عمر سعد بد سل
کران کو نہ چھوک حکم بر کارزار
دپن تم کہ ای عمر سعد خسیس
طمع چھوی کرک حکم بر سینیان

بفیروزدان گو مددگار و یار
بدان زخم کاری سو پہو نیر بہن
مددگار سپنوس دران گیر و دار
درین حال عثمان موصل نزود
پلید آہ کرن از جہان ناپدید
دلیرانہ شہزادہ گو زود تر
نمو اندرہ گی ہارہ بیہ وہ سُوار
کرن بر سر اسپ پامت سُوار
تمن لگ دنہ زخم تیر و سنان
اسد ابن دجانہ گو باشتاب
ز و پاری سپن رو د جاری نی رود
اسد آسو مردانہ نر کا دلیر
بضرب اسد مارہ گو بختری
مگر گر سُوار و دگر بارہ زود
سو گو آخرانہ بدار السلام
تر بم حملہ کر گو فیو تیر شدید
نمور لو سو شہزادہ اندر میان
دو دستی ہتر ن و اپنی تیغ تیز
چپ و راست وایان تیغ و سنان
تہ ڈیشت مرگی گز ہت دو دلی نیم
مگر گو نہ از کار خود منفعل
وچھان کو نہ چھوک ہاشمی اک جوان
ز ہ طمع بر من کہ متوی چھوک رئیس
لو کن چھوک کران حکم بر کارزار

کرن از گروہ سگان زنگار
زلوس گر سو پیو پا ام زصد زرین
کرن گُشتہ اک ہت تہ وہ تم سُوار
بفیروزان آو مانند دُود
ولی آسو فیروزدان نیز فگار
کڈن تیغ الماس گون از کمر
وچھیت کو فیو سر بسر گر فرار
بیہ بختری آو بر کارزار
سپہن گیر تم در گروہ شریر
بیاری شہزادہ عالیجناب
مگر بختری آن سگ نابکار
کرن تم نیزہ ہنت کو فی از حملہ دیر
بپامردی یمن پروردگار
بگرد اسد تل ہمو شر و شور
مگر قاتل آن یل نامدار
سمت آی بر یک جوان شدید
سو وایان شمشیر از ہر طرف
سپن لشکر شیث پا بر گریز
تُنند نیزہ و کارعدان زدا
نریمان بارمان زخم بہ بیم
اکس افرس کُن دپن ای حمار
بیک حملہ ماری سٹھاہ پہلوان
لبت ملک ری شہر طبرستان
نہ ہوتت پا نہ ہت چھوک قدم بر قرار

دیئں تم شکایت لکھی یراہبر
مقابل سیں باشہ نامدار
پتی آو برجنگ مستند پسر
سپن کشتہ از دست بیدریغ

کری کشتہ یا گیر سپنک سپر
برودی کریں تم سراز تن جدا
تمن اڈونے گو جدا گوی سر
تمی کشتہ گی از شہ نامدار

بہ یوزت سوناچار برکارزار
مظفر سپن نامدار ہدای
پتی طارق و عمر طارق بتیغ
بتیغ بلی کڈنک از سر دمار

دوبارہ برآمدن حضرت عبداللہ بن حضرت امام حسن رضی اللہ عنہ بمقابلہ کوفیان و شہید شدن او

سو شہزادہ بر اسپ تازی سوار
سو شہزادہ بر حملہ گو بیدرنگ
عنان تاب بیہ گو بسوئی امام
مہ وازم بسر سخنی از بہر آب
امامن دیئں کای مہ خوش لقا
مبارزمنگون از اہالی شام
کرک حملہ یکبار درکارزار
رکوک درمیان تن سو شیر دمان
خواتین عصمت سرائی امام
تہنز مادر مہربان دلفگار

مبارز کرٹن از گروہ شرار
رٹن نیزہ برکف اٹن صف شتاب
کرن سرورس بار دیگر سلام
اگر آب وانم درین کارزار
چھی تزیش چھی آب خاص بقا
سو ڈیشت سپن لرزہ دراہل کین
اکن پٹ سمت آئی تم شہزار
بشیر خدا یو گروہ شغال

برآمدن حضرت امام قاسم رضی اللہ عنہ بن امام حسن رضی اللہ عنہ

زاعدا نبرد راونہ کانہ بجنگ
کرن کشتہ بہ پہلوان از غضاب
دیئں تس کہ ای عمر عالیجناب رض
کنوی زنو بو مارک زتادہ ہزار
بہ یوزت سو شہزادہ گو شاد کام
وچھوک یام چون تیرزہ تیر غرین
بہ تیغ و سنان و خدنگ و کمان
بجام شہادت سپن مست حال
جوان حسرتک آسہ ہر لحظہ جام
ہران آب دیدہ کران اضطراب

ولو بلبلو مانمک بادسوز
کلان نی یوچہ از سوزش این مقال
پیاپئے رفیقو قدم ہنو دنوی
بر دوش بیانی درین انجمن
امام جہان شاہد خانہ زاد
بہ حال برادر و چھینت دل کباب
اجازت دتم نیزہ برکارزار
مہ کرمیا نو خاطر پریشان بغم

چھو در نوحہ خورشید گیتی فروز
چھکان غم چھو در سینہ خار فراق
درون سرا شوبہ کیا کُن نوی
سو شہزادہ عبداللہ نونہال
جوان بخت قاسم قریشی نژاد
بزاری سو گو روبروی امام
بجان مضطرب چھو س بدن بیقرار
چھو ہم از برادر مہ ون یادگار

وکو سینکے طوطیو بادحال
دزان بلبل دل ببار فراق
روایت چھ از طوطیان سخن
شہیدانہ گو محو ایزد تعال
سپن بے سکون تر کرن اضطراب
دیئں تس کہ ای شاہ عالیمقام
دیئں تم کہ ای احن جان عم
اجازت دمی کیا درین گیرودار

منس گو به بوزت دلس خاره خار
ز چشمان تموحسرتک نزاورود
تهون سر بزانو نشر مندگی
سو تعویذ آسوس ز دست پدر
به تعویذ موثه راوزن بامحل
بدبنامه درپیش آمت نه زاه
دویم ای جوان لخت جان و جگر
سوگڑه مبتلا از قضا برملا
دل و جانکوی کرزنه کانه دریغ
بحبنت لنک پیش حق مرتبا
وصیت نمه نشس چچی بهی هوش کس
به باون بین دشمنان نس تمام
دپُن نس که ای جان عم و پدر
بجیمه کرن اهلبیتن حساب
خواتین عصمت کرن جمع زود
مه نشس ان لباس ولاین آب
کڈن جامهٔ نازنین حسن رض
سو عمامهٔ سید المرسلین ص
بتن سوء سامانه گنڈ نس لباس
دپُن نس که ای جان عم و پدر
کف شاهزاده کف نازنین
کرُس چشم افلاکوی پابیوس
بوادی غم شادیه بهنکال
بشادی گنه هن منز غمس سوگوار

به تنگی کرن جامنی تارتار
تمو عاجزی کرو ڈک زارزار
ولی دل پریشان بدماندگی
نمکو آسو بن با ومت وقت کار
لکهنت سه سئی ین تره تن کرعمل
دربنحال موثه رن سو تعویذ زود
زه قاسم سیمت چهو نام پدر
منس ضرب دین هر طرف دشمنان
مه کهو تراز مخالفنه از تیر و تیغ
زه چچی حنیج کو نه تمسند رضا
زه ات قولسی پٹ دلک گوشش کره
سو خط وچهو امن و دن نج ارزار
وصیت چه چانس خس منز دگر
عباس و علی عون و اکبر علی
پس انگه در گنج رحمت کشود
امن بنچه نمه آس تیره دلحزین
ولُن بر قد قاسم سیمتن
کمر بند حیدر به بند کمر
عجب ماهرازه کرن با اساس
بد ختر چو اختر ببرج کمال
کرن زهره با مشتری همنشین
ولیکن دل پُر غم و مبتلا
چو آدی گمت محو خواب و خیال
درین حال از دشمن پُر غضب

خواتین عصمت سر آیه زود
دپوک نس مه کرسان سینه فگار
مزه پٹ درین حال تر اون نظر
اگر کانه غماه گوزه پٹ آشکار
بخاطر گیس رای تهوهیو عماه
پرن آسو لکهومت تت اول دروِ
پنتر چانو بله وانه درکر بلا
بتیغ و سنان و خدنگ و کمان
اگر گشته سینک نه چهوی مرجبا
چهو قول امام علی مرتضے رض
پرت نامه گو پیشگاه امام
چو در دانه ها ران اندر کنار
ونت ئی لے ٹن دست قاسم شتاب
بیه خواهر و دختران علی رض
دپُن و الده قاسمن باشتاب
تهون بلیش شه سر بسر زرین
گنڈن بر سر نازنین نازنین
بیه قیمتی جامه کرنس ببر
ان دختر خاص خ دزود تر
کرن آفتابن بمه اتصال
سو مهرازه بله بیوٹ بانو عروس
درآن سختی و کربت کربلا
مه آسن به کینسے درین روزگار
مبارز کره ک از شه دین طلب

یہ کنٹ و اڑ در گوش ھہرازہ یام
وتہت گو سوا ز گنج زن اژدہا
مہ کہ تیرہ اچہ میانہ اندر فراق
فدا جان کرُن چھوم بپای حسینؓ
دپُن گلعذارن بہنگام حشر
بلک می تتی گنڈت یہ اسم کمر
نشانہ بو یت آئینس تہع ی
نبر ہئی ونت ہئی د راواز ہمنشین
دپُن تش ثہ پائی گرزہان چھو کُن بگر
ونت ہئی کرُن چاک گل پیرہن
سلاح وسلب دتوبس از خوشتن
سپُن شور محشر بچرخ کبود
بخرو دلی جان شیرین بکف

بقامت سپُن چون قیامت قیام
دپُن دلبرن کا ی مہ دلربا
گلان نخ ونہ ہند پاٹھ چھین درمحاق
یہ شادی حوالہ کرو با قضا
بوکنٹ جا یہ ترٹہانڈت در نعش ان ونشتر
بمحشر بیھوی رخت آسم تنے
بدان حیلہ می پرزہ ناوک نوی
امام آسو زانت بحال نقال
دوبارہ بوانی چھوما کاھنتہ بود
بیکدم نوی جامہ پارہ کرُن
سٹہاہ بوسہ کرُنس بروی وذقن
دلبرانہ در دشت مردانہ زاو
کرُن دُو رچون کو ہکن ہر طرف
کرو وارہ معنی تمکو آشکار

کف نازنین نو دکرتم رہا
کرُت کیا زہ میانس دلس برتبا
دپُن تم کہ ای مہ لقا حور عین
ثہ تہ مہ چھو پلُ دن برز جزا
دپُس تم بہ نزدیک عم وپدر
فراقک سنت داغ جان ومنے
ونت ہئی دِتن چاک برآستین
چھو خورشید اجلال اندر زوال
کری خلعت خاصنی ون کفن
کفن ہیوس تا بدامن کرُن
سو دراو از خواتین عصمت نزود
خرامانہ در جنگ مردانہ دراو
دجرز گو پران از یمین ویسار

طریدی خوج اندن حضرت قاسم بن امام حسن رضی اللہ عنہ

دل خریدار جاہ چھوم کرہ نوی
عزم وترتیب راہ چھوم کرہ نوی
آب ہمندی تہ باد سرخ عراق
بانگ یا سیدا چھوم کرہ نوی
بہ نبیؐ وعلی شکایت قوم

جان شکر زبر جاہ چھوم کرہ نوی
از سم اسپ ونیزہ جا نکاہ
بر شہادت گواہ چھوم کرہ نوی
کبر با چھوم کفیل ہر دوسرا

رخت مہرازہ گی کرُم در بر
ماہ وماہی تباہ چھوم کرہ نوی
در گلستان بنغمۂ بلبل
مصطفیٰ انت گواہ چھوم کرہ نوی
در حریم آلہ چھوم کرہ نوی

بر آمدن حضرت قاسمؓ بار دوم بمقابلہ کوفیان

تیھے پاٹھ در نوحہ برخوشتن

تہ کُس زانہ ہے جز علیؓ وحسنؓ

بجوش د رون و تخشکیٔ لب
زمر دا لکه ښاه مو د مردانه مرد
سوئ قبله گاه تام گرنم گذر
ندین گوک اّ نه بهر د نیا ملول
دوابن دوان آب چهوک پر سحر
چه طفلان معصوم گیمت خراب
پکښ اتش نچشمان نامردمي
چو شیر غرنده په سیمین بدن
سینه ډیشه یدوی جهان رجهان
کران بوسه بر خنجر آبدار
اک اکواره یدوی کرو کارزار
امس پټ کړو تیر ستمگارگی
سو دلگیر گو سوئ خیمه شتاب

مبادر زکرن از مخالف طلب
زلشکر نبرد راوکرکانه بزن
پیس بربن سعد ناگه نظر
ژه چهوک مست ولا یعقل انجام مي
بدام و ددو اشتر ماده نر
یه بوزت بن سعد خاموش گو
نه از چشم انصاف و نامحرمي
دلیراه چهو دلکشن چو شیر ژیان
نه چهوس ډر ز ضرب کهان وجهان
کمندس چهو دندان لف نگار
امس ټله کړین زتا وه هزار
یه بوزت د ریونه امس کانه بجنگ
چه خورشید بر تابش ماهتاب
و نال نه امس یا خودسه یا صد فسوس

سپاه سر کړن بے سر اندر نبرد
وچهک گوی سرها بدریای خون
دپن نن که ای ندبر بو الفضول
بطمع حکومت بر اقصای ری
بشومي کړت لبسنه اسره آب
کرت سرنگون سار و مدهوش گو
کړن حکم بر لشکر خویشتن
نه پیر واچهوکس از تیغ و تیر و سنان
دم تیغ گذران چهو لعل نگار
سمندس کهست چهوی عجب گوی باز
چهو هنر اکی حمله یکبار گی
سپن جنگس از بیم قاسم د رنگ
بخیمه درون لوزن از نوع دس

واسوخت زوجه طاهره امام قاسم بن حضرت امام حسن رضه

چهوکن جا په محبوب دلجوی من
یه تن و انوار طرف پهلوی من
یه بوزت بخیمه سو گو باشتاب

سو کړ ډیشه په طاق ابروی من
درس همچو مهتاب در تاب و تب

سو در جنگ اعدا تو خیمه نشین
پیه آب کړ فیره در جوی من
وچهن نرگس نرگس نیمخواب

واسوخت حضرت امام قاسم د رحق زوجه طاهره خود

د پن تس تو چهوس مست د شیدائ تو
رمه اندر نظر قد بالائ تو

چو زلف پریشان گیسوای تو
گله سوی کړو سانی کوثر س

چو سبزه بو ید چهوس نغمه پائ یمال
بحشر مشم گر تمنائ تو

برآمدن حضرت امام قاسم بار سیوم بمقابله کوفیان و شهید شدن وی

درين گفت گو دا يه آواز جنگ
عجب درد مان از سوز سينه سرود
ونت ئي ڪرڻ بام سبب آب خيز
ڏلان شير سي نش ٿهوي هيو ڇهوپ تمنش
مواجب لواڻ مهر لپه ڇهوڪ ني شاه
ذه مشهور از روم ڇهوڪ تا عراق
ڏپس تم ڪه اي سرو انجمن
دگر سو بوڇهوس ڪڻ لي نوي مرد ڪا
بوماني نه هر گز گذهن هر جنگ
نگس وار ڇهوڪ نزد آن نامدار
امس ناو قاسم ڇهوابن حسنؓ
ذه ڪر آزما نسل ازين نوجوان
امس ٽس اگر واته يڪجرعه آب
بواز حلم تو ڪر فرت نانه سر
بمواندره اڪ سو زنس هيچو سام
دتس تس ڪمان وسنان ۽ سپر
ڪرن خرچ ساري ڪمالات جنگ
بميدان فرڻ هر طرف هيچو خر
گرامايه تيغ آهس تس در ڪمر
ڪرس شاهزادن جدا سر زتن
وڇهت ازرقس سينه ڏو درفراق
سوميتوس ۽ رهيلواني بجوش
وڇهت ڏلو سو ٿهو پهلوان دلير
به لشڪرگه خويش ڪر تهم قرار

بهنگام هيجا سپن ڪار زنگ
ڏپن اين زمان الوداع الوداع
وڇهت ڪوني ڏشاميو ڪر گريز
به ازرق بن سعدني ڪر ڪلام
سپهدار ڇهوڪ بر گروه سپاه
تقابل ٿه ڪر پانه با اين جوان
بوڇهوس هيچو رستم قوي پيلتن
باآن نه ورمردي گرنهم ڪونه عار
مه بهتر مرڻ ڇهوم بناموس ونگ
ڇهوهمشهور آفاق در پردلي
قريشي لنسب تاجدار زمن
مه ڪر دعوي لاف مردانگي
ذهي ڏولتس ساسه بد بر ڪاب
مه فرزند ڇهيم پرهنر چار تن
سوڪره ڪار اين نوجوان اختتام
سو ليه آو درجنگ قاسم دلير
سو گو آخرانه زشهزاده تنگ
زشمم سمندان ٽسند استخوان
نمي ميت ڏلون زتن گوي سر
تريم سوزنس بام چابڪ عنان
مهتوس پهلواني هنري طراق
دتن ضرب نيزه بشهزاده تيز
ڏلان نيهه ڇهو روباه از نره شير
بناگاه ازخوف هيو برزمين

به لوزن نبرد راو مهرازه زود
زتن ۾ رس هانند جان الوداع
مقابل منس ڪانه الگها گونه پيش
ذه پڊ پهلوان ڇهوڪ ڏرا قصاي شام
نذور آوري ڇهوي ڏپس طمطراق
نته مانه ڪر جالو تاب ۽ توان
بيڪ سو اگر آنهم صد هزار
تقابل باين طفلڪ شيرخوار
ڏپوس عمر سعدان ڪه اي نابڪار
سرور دل شاه مردان عليؓ
ذه پڊ ڇهوي تڪبر بوڇهوس پهلوان
ڇهويهو لاف آنتار دبو انگي
ڏپس تم گر ذهر تلخ اي معتبر
سٺهاه نور مند ۽ قوي پيلتن
ونت ئي روانه ڪرڻ بد سير
دمنده چو پيل ۽ غرنده چو شير
اٿهس شاهزادن ونس موي سر
سپن لخته لخته بيڪ امتحان
دويم بام راهي ڪرس ازرقن
سوازدست شهزاده سوداز لسنان
پسر آو ذو دوم ٽسند باخروش
ڪرس تم لشمشير تن ريزه ريز
تمس لاره گو شاهزاده سوار
پلونوي سپن با بني همنشين

ٻنت ازرقس آ وٿو حال زار
ڏيئين تنهن کي اي هاشمي شير نر
ٿيو يکبارگي جان و جگر ۾ تنهنجي ڇٽ
ڪري جان ڇانوي ٻو ازين خلاص
ٻه ٻوزنت سوار ازرق سهڻين پر غضب
ولي طعن ڏنم ڪيس ۾ زمان
بخشم آ ويله ازرق بد گهر
پياده سو شهزاده استاده رهيو
ڏنئين نعره بر ازرق خيره سر
پياده وڃڻ قاسم نامور
ڪيس پٽ سين شاهزاده سوار
ٿيو جنگين ۾ ون بکين و بخلل
ڏيئين تنهن ٻه تيغ آهس تنهن ۾ ڪمر
ٻه چاڙهين پنهنجو سو ٿو هوم يادگار
ولي ڇهو ڪٿي وچاٽک ليرانه مرد
ڇهو ڏل آسنوي مردني عار و ننگ
ڏرس ٿي ند شهزادني بر ڪمر
ڪرن ڪشته ٿيو پهلوان نامدار
ٻيه ڪاٿه بر در او نه در نبرد
بخيمه وانه ڪرن خوش سير
تسلي ڪرن سارتي بن بنوي
سر و چشم ننهه ڪڙهن عنقريب
ڇهو ڪيا چاره بر حڪم حق جز رضا
ڇهو خصت مه جاڳس تن الفراق

وڌل تن اچڻ ٿيو جهان ڪوش تار
ٿيو مارت پير ميان هم چار تن
خبر ڇپنه ٿيو جنگ ڪس تنهن ڇڇوٽ
ڏيئين شاهزادن کي اي خيره سر
ڪرن حمله بر قاسم نوش لب
ٿيو پاڙهه ده طعن ڪرتم سجال
ڏنئين نيزه بر اسپ قاسم مگر
ڪڍڻ تيغ خارا شگاف ازميان
هٿس ازرقس ۾ رايه ٽٽي ايئهر
ڪراه سو زلس هجو برنده باز
بجوش آ و چون رعد در ڪارزار
ٻشمشير شه ازرقس پيه نگاه
امي سيت ڏنهم ٿٽ ڪيت سپر
ٿيو پٽ عزم ڪشتن مه ڪرمنت ڪمر
ٿي ڇهي هڇمتي حيلهاي نبرد
سوئي تنگ ڪر ازرقن پشت خم
جدا ڪي ٿيو اڏ ازتن بد گهر
بگرد ون سهڻين شور آن ۾ لوله
بخيمه امام آ و مردانه مرد
خواتين عصمت سرا آيه زود
ڪر و صبر تراو و مه ون ڪن زني
به دم آخر ينڪ غنيمت شما
ڇهو مطلق ڏنوي ون خدا بر قضا
و نتهي ڪرس تام چارن لگام

ڪرن حمله بر قاسم نامور
ڪرنت تيز عالم بچشمان من
سنراون ۾ مي نه هي سوي قصاص
تهند تراو پنهنوي ٿيو ون جاڻ ره ڪمر
ڏنئين نيزه بر قاسم نوجوان
ز شهزاده رد ڪين ٻي قيل و قال
بضرب سنان اسپ شهزاده مود
چو شير غران آ و بر آن جوان
امام ستمديدني ڪر نظر
بدست محمد انس ترڪتاز
تره طعنه ٻيه ڪيڪ ڏو بدل
ڪرن نعره از دل ڪڍڻ ۾ وه آه
ڏيئين شاهزادن کي اي مرد ڪار
دو پاره ڪري فرق سر تا ڪمر
اگر مرد ڇهوڪ ڪرسندي جا به زنگ
اثر پيوس ۾ دل ڪرڪ پيوس غم
ڪرس متسندس پٽ سين شهسوار
ز فوج اعادي پئين غلغله
امامن ڪرس بوسه بر چشم و سر
ڪرڪ بوسه بر پاي آن شاه جود
دو باره پئوي ڪرمه آن اسم النصيب
ڏمن ڇهو بهتر به از صد هزار
ڪرن هن ڇهوم سوي ۾ طن الفراق
صبا زن سوئي جنگ گو تيز گام

بہ دراونہ کانہ اکھا از میان
کرن کار زار آہ تیغ و سنان
سٹھاہ عمر سعد ان تلن شور و شر
کران دور از خویش خیل مگس
بہ تیغ و سنان و بگرز گران
دران کشتہ خون گو جدا شست سر
زرقار بیو اسپ ہمت سند بسر
توان کھنتہ رو دشنہ تا بیش تا حد
زہر زخم چون چشمہ خون بر ملا
مہ آزاد کرار خس و خار و خاک
صف دشمن از ہم کرن پاش پاش
ستارہ بہان تو و زیر نقاب
امامن کرس سنت بدلن و دتر
انن سوی خیمہ و دان نے ازرار
عروس جگر خستہ و دلحزین
تبسم کران گو سوئی بے نیاز
نہ خاتون عصمت سرا پاکباز
کران غازہ بر روی گلنار گون
ز الماس مژگان لب بنان آس در

نہ از کوفیان و نہ از شامیان
علمدار اعدا بشمشیر تیز
زنگ دو رمیان آنشہ نامور
زہر سو ہمت آس و باران تیر
صدا گو چو باز آرا آہنگ ران
زاعدا سین حملہ بر یک سوار
نوی برزین ہیوستہ نامور
تن نازنین آس گیم فگار
گمت بر ملا زن خط کربلا
امامن بہ فریاد کر یام گوش
کرن دو ر شور و فغان و خروش
ببالین شہزادہ ہوٹ سو شتیت
زرن شتیت ناپاکی گوی سر
تمن از نفس آسو باقی رمق
ببالین شہزاد زہرہ جبین
ہیرواز گو قد سکوی شاہباز
کران ہمعکی پاٹھ سوز و گداز
گل ہر حسن از سنبل تر نقاب
کنارک صدف گو ز دردانہ پر
دنان ہی بدلبر کران آس آہ

کرن حملہ یکبار بر دشمنان
کرن کشتہ کرنس مرسن رتنہ ریز
سو شمشیر و ایان از پیش و پس
دتن داد مردی دران دار و گیر
درین حال از تیغ آن نامور
ہمین ویار آی تم دہ ہزار
سنان آس سینہ از سعد شتیت
دو ییہ شتیت ٨٢ زخم برتنش آشکار
امامس دتن کہ یکی ای عم پاک
تنھے آو دریائی رحمت بجوش
یلہ تن بگردون کرزمان آفتاب
سر نازنینس سو پر اران جبیت
پس انگہ تلن قاسم تاجدار
سو خورشید دن آسکواند زشفق
تسند گریہ بوزت کرن چشمہ باز
پتہ عاشقن دو سوز و گداز
ہران بر رخ خویشتن خاک و خون
نہو دن تھا یہ خورشید زیر نقاب
گرفتار کلفت مگر ہیچو ماہ

مرثیہ خواندن نو وجہ طاہر حضرت امام قاسم رض

خون ہرن تم مین فگار کرن
روی دکموسن بخون نگار کرن

سر خروی بخون یار کرن
دارہ دارہ سوہارہ خون جگر

نو عروسن بخواہش شوہر
بس دل و سینہ داغدار کرن

برشهادت شهادت تنگ شاهد

ولو بلبلو گل گرځن گ ریز
تتحے ناله تراواز لو از تسگری
نبر نیزای عندلیب از قفس
بجای سمن در چمن لړ و دخار
وټت لړ و د چشمان نرگس نبور
ولو مختصر نار کوی اک شرار
امام چهانس لیوز جگر

واسوخت مصنّف

لطفلان گل ترہ او سکین بقفس
شقایق ټډت گی بدامان کنگ
چهو در جوش دریای فار التنور
قریشی نسب قاسم تاجدار

نالہ زار پیش یار کړن

ژه ترا ود رچمن د ردکی ناله تیز
کړن رقص مستانه حور و پری
پرستان سپین سنبل و لاله زار
ریاحینی دراو گلنار رنگ
کنو لو زتو نامه سوگوار
شهیدانه یله گو بدار القرار
سپین آتش غم سته شعله ور

شهادت یافتن ابوبکر ابن علی مرتضی کرم الله تعالیٰ وجهه

ابوبکر ابن علی مرتضیٰ رض
اماس نته ایستاده رود
دلک چهوم تمنا بعمر تمام
بغیر از سر و چشم و جان عزیز
اجازت دتم نیز اندر نبرد
هتوک رحضنهاه گے بدار القرار
دپس تم ژه چهوک قد زنک شاهبا
بجنگ آوری دراو مردانه مرد
تهوی حمله ور گو بتیغ دو دست
منس گی دو پاره ززین پیو بپر
سمت تام گی کوفی و شامیان

اماس نته آ وسوی باصفا
دپن تس که ای دلق نه فلک
لو کهفه تحفه نه هابه پیش امام
نه حاصل ثه نتی گومه از رو لرو
لو تله کوفی و شامین واره گرد
کنوی یت بورو دس لغم مبتلا
زرا ز درون از حد اسر فراز
لڈان گو سو نرکانه از هر کنار
دتن برگروه مخالف شکست
سپین لښته گی گشته اک هت سوار
کرک حمله یکجا رلوک زمیان
شهیدانه گوسوی دار القرار

ابوبکر ابن علی آ وزود
ژه چهوک تاجو راز سما تا سمک
وچهومته مه لایق ثه کنو گاڼه چیز
یه جانک تمنا دلک آرزو
امامن دپس خویش و اعیا و یاک
بجنگ بلا اندرین کربلا
غرض تن اجازت دتن بر نبرد
کړان واره از جان دشمن دمار
مین ضرب شمشیر تراون لبسر
نه ډیشن سپین کوفین خارخار
سعید ازل مقبل نامدار

پتے دراو تن سر در نامور
بمیدان سوگو از یی کارزار

شهادت عمر ابن علی مرتضیٰ رض

سو ابن علی ناه وتسند عمر رض
کړن کشته از کوفیان ترہ سوار

کس نا کس ہند کراں کشتہ نیز

پس انگہ سو شہزادہ عثمان علیؓ
سوگو سوئی میدان اچھو رستم دلیر
بتیغ دشمنان کو کراں کارزار
زبس نا سربن آسو کراں اک ہنگاف
زدست یزید الطبی آن ہمام

پس علی عون والا گہر
کراں حملہ بر قلبگاہ ہیچو شیر
کراں ہت نہ کھنہ کشتہ از دشمنان
زکوفی و شامی ہمہ شش ہزار
مخالف کراں گیس باران تیر
سر ہر طرف گو کرای قلم
دچھت کوفی و شامیو کر فرار
دیس تم کہ ای شیر پروردگار
دیس تم چھونہ شیر پروا بران
گرز ہن چھوم سوئی سید المرسلین
ونت ہی کراں لے و بصحرای جنگ
وچھت شامی دکوفیو کر گریز
زدست علی عون ضرب آنچنان
بنار جہنم سو مردار گو
کرک تیر باران بران ماشہسوار

شہادت عثمان ابن علیؓ

شہاہ سرزتن از یمین و یسار
تمی کشتہ بلہ جمع گی در نظر

شہادت یافتن امام علی عونؓ

بہ تیغ و بگرز و بتیر و سنان
بہر سو ڈنک گرد شہزادہ صف
سپیں گیر آنشاہ روشن ضمیر
نبر دراو از لشکر دشمنان
اکس نت س تلان گی ہزاران ہزار
ذرا صبر و آرام کرای ہمام
اگر تمہ میش غوغا کرن
شہاں چھو بس چپنی شربت خوشگوار
کراں سرزمین تر بچون نہنگ
پنو خارجی صالح ابن سبا
زگردن کرس دراس لوکی سنان
تہ ڈلیشت سپیں کو فیں اضطراب
نمو زخموی تن گیس لاہ زار
بفردوس اعلی سپیں تن مقام

پس انگہ دتن نقد جان عزیز
سوارہ سو بر مرکب صندلی
دتن نعرہ حیدری ہیچو شیر
ترز ھی تیغ جاری کراں در مصاف
شمار آ و اک ہت نہ پنجاہ سر
شہیدانہ گو سوئی دار السلام

دلیرانہ با تیغ و تیر و سپر
قیامت سپیں کو فلیں آی زیر
سمت آی اعدا یمین و یسار
سو بر تیر اعدا سپیں چون ہدف
کڈن از میان تیغ مکی علم
کراں حملہ از تیغ و تیر و سنان
بہ نزدیک شہزادہ بیہ و باز
پھو کیا اضطراب اندرین ازدحام
رمہ پاٹن چھو با خود سپیں یقین
زہر چشمہ خنجر آبدار
کراں کارزار اہ شمشیر تیز
بجنگ علی عون کو سوئی نیار
تھے بر زمین ہیو مردار گو
کرک یک قلم حملہ بر یکبار
درین حال در کثرت ازدحام

شہادت یافتن عبد اللہ ابن علیؓ

پتی دراو عبد اللہ ابن علیؓ

کراں حملہ از جوشش پر دلی

کڈن تیغ الماس گون از میان
کړن کارزار اهین بسیار

پتی آو عباس علی خوشخرام
مه بر جنگ له عدا اجازت دهم
نصیحت زه کړم بر گروه جهول
قدم جسته تر اون سوئی کوفیان
دوین کوفین بیا او بوزو کلام
جگر پاره آن علی مرتضی
چه و باقی نتو کښه نمس کم عیال
لبن نو و داز تشنگی نم نجات
به لوزن و دگ یک قلم زار زار
زه آب فرات سره الاه مه کړ
دریخال از خیمه مخدرات
توجن مشک همره بتیغ و سپر
سپین آگه از عزم عباس امام
کړن کشته اعدا اسهاه بیدریغ
چپ و راست یله راو چون شیر نر
ز زخم سنان تن گین زخمناک
پتیتس محمد انس باشتاب
مگر و انو نوی بضرب شدید

شهادت یافتن عباس بن علی رض

کړن عرض خدمت به پیش امام
دیس نم چه و همه مشفق و دلفگار
کښن ظلم اکمتر برال سول
به بوزن سره دراو از امام جهان
چه شهزاده فرزند خیر الانام
هتن خون ناحق درین گیر دا
ز اطفال و معصوم واز اهل آل
ذراه کهوتزا زداورداد کړ
بدل سخت تر گی بجال کبار
به بوزن سره شهزاده گو سوئی شاه
ز اطفال و تهو شو تر لشه و تنات
نگهبان فرتس سره اراک نزار
بجنگ و جدل یک قلم آی نام
فکن بیټ متن مشک پر ز آب صاف
پتهر تراونک از سران شیت سر
درین حال باشوق لوز لقا

شهادت محمد بن انس رض

سهاه کشته گی کوفی و شامیان
سو گو آخرانه بدار القرار

دوین کای برد رسهاه چه وم مه غم
اجازت دمی کیاه پی کارزار
به بوزن سره دراو از امام جهان
قدم جسته تر اون سوئی کوفیان
گرفتار کرب و بلا از قضا
کړو کشته تن جمله خوش و تبار
چه و بهتر دیو شر تباه از فرات
کړو یاد احوال نار سقر
دلوک تن اسی و ال سپین چون حجر
ونن سر بسر قصه با درد و آه
سو عباس علی و راو باچشم تر
نره سا اس انی پیاده صغار و کبار
مگر شاهزادمن بکف آس تیغ
بتیغ و سنان گو کرانی مصاف
جدا گو نمس فکواک از جسم پاک
ز دار فنا گو بملک بقا
سوی رزمگه دراو چون آفتاب
یزید و سعد انک کړ شهید

شهادت امام علی اکبر فرزند ارجمند حضرت امام حسین رض

امام جهان گو سهاه ملول
ز در جیب و دامان گرهان آسو پر
مکدر سپین از گروه جهول
تره فرزند نتو رود همراه شاه
ز الماس مژگان ز نباآن سو در
سواره شرن و ت سوئی رزمگاه

علی اکبر ئې تړلې کړې پر رکاب
ژړه ستنوی ئې سالو بار ستم
مه چھوم عزم بادل یې هوی ونن بیدا
کڈم تام در حال پا از رکاب
رخن لې سه کړه ئې رټن در کنار
معنبر دو گیسوی آن سیمبر
بمیدان سو گوهیچو خورشید انور
دپوک چھا ملک یا مه و آفتاب
چھو نام گرامی علی اکبرش
بخلق حسن مجتبائی ولی
بشوق نبی حمله خیل کبار
وچهان آس رخاره ته ابروان
هوی آمتن ونن چھو از بهر جنگ
چھو پیغمبر اندر صف جنگ بدر
طریدی پران گومیدان جنگ

مه کړه بیکین سینه د دمنت خراب
ژړه ستنوی چھو دم در گلو زهر مار
کیم سینه و سر بیا پینت فدا
پېن اگر دتن یتن مع زین زر
سپین محو یتر کال با آن نگار
بحسن و وجاهت شه عمزدا
پېن ساحت معرکه هیچو طور
دپوک عمر سعدن یه ماه منیر
که تشبیه حلیه به پیغمبرش
بخیل نبی حمله خیل کبار
یوان آس یدوی بدل بیقرار
گرز ماکن آس خو رسند وتسکین پذیر
چو لولوئی لالا بلالائی سنگ
غرض زراو یله سرور نامدار

ژړه ستنوی کړه کیا درین داغ غم
ژړه ستنوی چھو گلزار دل خار خار
به لوینت یتیر و نهو زاسپ عقاب
زره نیزه و تیر و تیغ و سپر
بسن نوزده ساله رشک قمر
مشتبه بری رسول خدا
سپین کوفی و شامیین اضطراب
چھو در ربع مسکون کنوی بی‌نظیر
پدر چھو یس حسین جد امجد علیؓ
گرز ماکن آس یدوی بدلن بیقرار
یوان آس بیش درپیش این نوجوان
چو پروانه در گرد شمع منیر
چھو پر خاشگر با تمام اهل غدر
چو شیر خدا ازپی کارزار
بشیرین زبانی سوی خاره سنگ

پدر چھوم حسین نام علی اکبرم[1]
مه چیم والده دختر یزدجرد
هوادار و غمخوار و خویشان قریب
بجز مادر و خواهران حرم
حواله کړم با قضا جان خویش
زمین گو زخون رنگان لاله گون
وچهنت کوفی و شامیو کړه قرار
شکایت کړان گو زجوش جگر

طریدی خواندن امام علی اکبرؓ

وډډت گی چو پر هما از سرم
گرز ماکن چھونه از خوف خلق ناک درد
چھه میند از شربت کوثرم
بیک حمله از میسره قلبه گاه
پریشان پېن از میمنه و یسار
دپېن گب سپاهگوم با سلاح

مه چھوم جد نبی و علی حیدرم
سه خاتون عصمت سر محترم
باین بیکسی چھو منه در کربلا
چه از تشنگی خشک مغز سرم
ونت نیمی کډن تیغ الماس گون
ژبان آ وصف ما چو تیر نگاه
مو شیر خدا گو بسوئی پدر
کجا آب تا میسکنم افتتاح

[1] نام والده حضرت امام علی اکبرؓ شهربانو بوده است که دختر یزدجرد بادشاه ایران از اولاد نوشیروان بوده است۔

امامن ڏنس بوسه بروي پاڪ
ٿيون بربان ڏرڏهان ننڍ نگين
نگين ڏر دهان ننڍ ٿيون بام ٿو ود
دوباره قران وڳ سوئي مصاف
امارت ڏمي موصلح عنقريب
بميدان سو ڳو هيچو فيل ڏمان
مگر ٿم ڪريس ڏسو ضرب سنان
بيڪ ضرب شمشير ڳو ناپديد
ڪرين خيز اسپس سوئي شاه زود
زچشمان ڪيس اشڪ گلنار رنگ
زلشڪر ڳه شام ڏٿو شو روشر
سپهدار سينڪ ڪرڪ يد فرار
تقابل ڪرڪ يد هاين نوجوان
بجنگ علي ڏنس ڏلن جوش ڪر
بسوئي علي اڪبر نامدار
ڏنن بر علي ضرب نوڪ سنان
پس انگه ڏنن نعره حيدري
بهم يام ڳي جمع چون نرد بان
دو مصراعه غالب مصراعه گو
معجن ڪوفي و شامين ڀيوري
زه سان آيي ز ڪوفي شاميان
دو ڪف تيغ دايان ساروين
بيران ڳي سرن سربد ريا خون
سو شهزاده بيه و با ناله زار

ڪرن صاف خورشيد و رخاڪ
سه انگشترين آس از مصطفى
سيئن تر لب ازنه آب ربائي جود
بن سعد تي طارقس ڪر بيان
بيه تي يه ڪنيتراه ته اسي نصيب
ڏنن ضرب نيزه با ڪبر عليؑ
به شمشير ماڻن سر رهزنان
پني بايو هتند ننس طلحه نام
ڏنن پيچ بر پيچ مانند دود
بيڪ ضرب گو گشته هيچون مگس
ڏنڪ داه صحرا پس يڪد گر
مصراعه ڪه عمر سعدن قرار
ڪرت مير لشڪر تباف توان
ڪلس منزرگ سخوش گيبه راي
چو فيل ڏمان دراو از ڪوهسار
مگر شاهزادن شمشير تيز
ٿمس ادرث احدا سي برتري
بشمشير ڪترن نه سرتا سرين
اڪوي بيت چون خط قلاعه گو
محمد طفيل بن توفل تبار
ٿمو ڏو سو شهزاده اندر ميان
ڪرن تيز دستي چو باد صبا
شنا و مخالف ٿيا سرنگون
به پيش پدر آد بيه آب خواه

ڪڏن تام از دست انگشترين
ٿمس ادرث خود از علي مرتضىٰ
زحين ٿيش پنج زن ابن آصاف
تقابل ڪرڪ يدباين نوجوان
به بوزنت سو طارق سين شادمان
بصد جاهلي وخري احولي
عمر ابن طارق بصحرا دو يد
پهند حال ڏ ليشت سين تلخ ڪام
مگر شاهزادن ڪرس حلقه تنگ
نفس بسته گوتس درون قفس
مصراعه ڪه عمر سعدن فرار
سپهدار سينڪ ڪرڪ يد زه ڪار
به ٿيو تام مصراعني گوتس ڪر
زيا دسخن ڏالن از جاي پاي
دراثناي راه دراو چابڪ عنان
ڪرن چوب نيزس ٿمس لي زيره زير
ڏنن نعره الله اڪبر عيان
ڪران ٿس نه پرڪاله از صد زرين
بن سعد ني يام وچهد اوري
مقرر ڪرن با دو ده صد سوار
سو اندر رمه هيچو شير عرين
ڪران ٿس ملڪ آفرين مرحبا
سمت ڪوفي و شاميو ڪر فرار
زسو حگبه گو ڪران آه آه

دپن هاین ای نور چشم پدر
انه هنت هاریق و ماء معین
دوباره سوی رزمگه گو چو شیر
تغلب و جناح و یمین و یسار
پتی ای زاکت منس نسی سوار
د تو اک نیزه دارن دویم تیغ تیز
سو آواز بله و اڑ در گوش شاه
اچهو آسو هاران نجم گهر
خواتین عصمت سرا در خروش
هران آس اچهو نه بدل دردناک
پس انگه با آهسته گی بر پسر
سخنهای شیرین نز آغاز کر
کرن بازیبه نرگس آب بدار
هران کیا نه از دیده چهون تاب
چه فلاکنی برزهی هر طرف
رحیق و اباریق و مشک و گلاب
درین گفتگو باز بیهوش گو
رٹن جانی آخر بخلد برین
که ای مشفق مادر دلفگار
بو اک جادنس گوس ستانه مست
بو جاون یهی تسرت سلسبیل
گنزهم از اخسریران کو نه خلاص
سپن شهره بانو یه دم آتشین
بجیمه دلافگار تیز سفر آرد

ازین پس نس لب آتشنگی غم مبر
ازین مژده شهزاده دلشاد گو
ان شیر مردان جنگی بزبر
چو شیر آسو اندر گروه شغال
سو اک تیغ زن وان دگر نیزه دار
دیو زخمو آتاه والانبار
دران لحظه گو پیش رخشنده ماه
در آغوش ای تو تمک سر نازنین
بشو و فغان آب یه هر سو بجوش
کرن باخواتین عصمت عتاب
دپن کای دلارام و لخت جگر
یه کت و اڑ بله شاهزادس بگوش
وچهن باتنی رحمت اندر کنار
بسوی فلک دیده بالا کریو
ملک حور و غلمان بهت صف بصف
مه هاوان جهم پیاله بر بر نوش
وچن نرگسین چشمه خاموش گو
چه از کاشفی ات روایت دگر
رٹس سرور عالمن در کنار
دپلوم نم دویم چهوم بریحی احسین
جگر تشنه فرزند بیغال و یل
ونت سی و رٹ جان بجان آفرین
دران آس از نار غم در کمین
زمین و زمان تزلزل نمود

ژه پراران حوران خلد برین
ز رنج و غم و غصه آزاد گو
سنها تیر تیج تیغ آن نابدار
چهکان آس ام سنگ و خشت و سفال
سو اک مره دوم سو این تمیز
ز زین بر زمین پیو کرن لاله زار
ان نو و در خیمه رشک قمر
سپن شور و غوغا بچرخ برین
امام ستمکش معصوم پاک
چهو کیا چاره جز صبر انقلاب
ذراه نرگس و غنچه لب باز کر
کرن غنچه لب باز با عقل و هوش
دپن با خواتین عصمت جواب
عجب قدرت حق تماشا کریو
بکف جام و تسنیم بلور ناب
بتن لبس سندس نخ اطلس پوشش
سپن محو باذان حق الیقین
دپن و الدس یروی پدر
وچهم لتن نه کاسه کوثر بدست
اتهس کت رٹت منتظر حور عین
با خلاص بله وانه در بزم خاص
سپن مسند آرای خلد برین
ودن نهو دوان تیهو چهو بریها
زآهش سپن لنگ گردون کبود

در بیان شهادت امام علی اصغر فرزند صغیر حضرت امام حسین رضی الله عنه

ولولۀ بلبلو دل چه شو د اضطراب
دلک ترې او تو ناله با درد و سوز
کړو امر بر خضر و الیاس نه وُ د
کړو آب رحمت بجگها نثار د
کړو غمگساری بد جگر خستگان
شه کربلا رُو د تنها بغم
خواتین عصمت سرا مخدرات
هران اشک حیرت بره آن واقعات
امام ستمدیدنی چه شو حال
مه چن از شرب شهادت چه شو جام
وئت نئی سپین د والجناح سوار
بصدهای هو نه لفریاد و بجوش
علی اصغرس انپئی رشح آب
چه لب تشنه گومت یه طفل صغیر
دتوک تام فرزندئتن بره ملا
چه خاتم ببالای انگشتر بن
دپن کوفین بد مه تقصیر چه شوم
درین کربلا ابتلا برملا
بیک جرعۀ آب لب تر که یو
به بیرحمی از غیرت انتقام
سو کوفی شر بره اسوی ته تیر و عار
نمی لا یو بر حلق معصوم تیر

بره میم خزان غمن که گلاب
د بو جلوه ایجو لجه کائنات
چه لب تشنه پراران بربحر جود
مه ای ابر رحمت چه وُل بیچو خون
کړو آبیاری به لب تشنگان
شهیدانه یه گین یاران و خویش
هران اشک رحمت آرن فعات وا
کران آه و ناله هران نه خون
بغم گبر گو شاه جاه و جلال
مسلمانی حق چه شو صبر و قرار
قدم تیز تر اون سوئی کارزار
پر زمین اہل بیتن همکو ماجرا
زبان خشک گیرم چه د رنج تاب
امامن د یوک بچه شیر خوار
سوئی کوفیان گوشه کربلا
بباز و رٹن لتن هیر نازنین
لوهی کر منوی ظلم و تعذیر چه شوم
یه معصوم بیچاره شیر خوار
دبن یا د صغرای محشر که یو
اگر غرق گتره عاصی بحر و بر
حرمله بن کاهل نابکار
بمعصوم پاک آو دیا مت سو تیر

شب غم امی حاله انتن بروز
ز بره د بیانی چه خورشید ذات
چمن نازه که تو ز ابر بهار
جگر ریش و دل خسته زار و زبون
کران ئی چه راوی ق رلینجا رقم
کنوی رُو د بیکینه اک سینه ریش
خواتین عصمت سرا محذرات
گلاله سیه گون بداغ جنون
لضارج کران اهلبیتن تمام
زٹن جامه کفاری هند چه کار
درین حال بو زٹن زخیمه خروش
نمو دپو که ای شاه هردوسرا
به پستان ما در نه رود شیر
دلو نم همن پانه اندر کنار
رٹن رو بره و یام برصد زرین
تهندی رخک نو رهیو زرین
توی چه س سزاوار رنج و بلا
چه لب خشک تر طفل زار و نزار
به بو زت نمو توره که من کلام
زه هر گز گزه کنه بجز اشک تر
درینحال د راواک پلیداه قهر بر
بیک لحظه گو سد رگوی جا پذیر

امامن سو تیر از گلو کڑ نبر
بدامان خو د صاف کړ نس سو خون
دڅن ښهره بالوانه بو د عین
دچپت آس د رجوش خون جگر
به زانن ئمی هاتم جانگد از

بدامان خود صاف کړ نس گهر
دڅن بوسه بر روی آن نازنین
دېن نس چین تر یش از جور عین
کڈن آه جانگاه ازسوز دل
چه هیم مبتلا تر لبسوز و گداز
سو نکتاه یحی مانمک نه انه کړ

امامن سو تیر از گلو کڈ برون
مبادا هس پس نیهونه خون بر زمین
به احوال بله ما جه د چهو سهر لبسر
سپین نیز و مخزون ملس آب و گل
همس دی رد کوی آسته کهه اثر

دربیان محاربات حضرت امام حسین رضی الله عنه و ذکر شهادت امام همام و غیر حالات و قوعات

چهو اندر روایات آن فیلسوف
بیتو ړو د تنها کنوی بر ملا
مگر آسو بیمار و لاغر حزین
زخود ژمر از زندگانی امید
امامن د پس نیز و لوی بهر جنگ
خلافت چه میان تا بیوم الحساب
ژه پټ تیغ اعدا چه ئن مختصر
پس از حمد و نعت و ثنا و درود
دویم مصحف آسو بسن ز خیر النساء
بپرده بزین العباد از نوید
بیه رمز اسرار علم نبی
زسینه بسینه زلب تا بلب
دېن نس بخشی خلافت تمام
مقابل با عدا پس بپد ننگ

همس آسو از راز پنهان وقوف
به احوال ډیشت سو زین العباد
بضعف قوا مضطر اندوهگین
کمر بسته شمشیر نی بکف
ژه تاخیر کړه هر ناموس و ننگ
ژه چهو ک البستن هیتو دن بکفل
نمن میانه خونک چهو مقصد مگر
دتن کتن سو مصحف تیران حد
بیه نسخه های علی مرتضی
ترییم این محشر نئی علم
نمکو سهر چهو پوشیده از اجنبی
بسینه زڅن تنگ چهن جان بر
بسجاده کړمکتسه قایم مقام
چهو در وصف تیغ و ثمند امام

سشه کربلا مبتلا در بلا
بنر در او از خیمه مانند باد
قدم سست د رلرزه چون برگ بید
هتن استه استه گته عن ای سوسف
ژه روزن چهو باقی به چهو م مضطرا
چهو پس حسبنا الله و نعم الوکیل
ونت ئی ان سوئی خرگاه زود
سو از خط عثمان عفان سند
بیه جعفری تحفه سرخ و سفید
زشاه نجف بیه دوات و قلم
به سوی علم گو از نسب تا نسب
کړن نتن نه حالان سینه خبر
پس انگه بیا مانه گو بهر جنگ
تبرک ز تصنیف د ادی کلام

تیغ گوهردار بود الحق زینکو گوهری
گوهراو تابناک و آتش او آبنا کب

آتش هم رنگ آب و آب رنگ آتشین
آب و آتش گشت یکجا همقران و همقرین

کرده از خون دلیران در صف میدان جنگ
تیز تگ چابک عنان پولاد سم خارا شگاف
شیر صولت پیل پیکر کوه تمکین دریا گذار
اینست مرکب اینست راکب اینست تیغ و اینست مرد

لعل خارا کوب ایش خاک را با خون جبین
خورد سر کوچک دهان لاغر میان فربه سرین
رعد هیبت برق سرعت باد جنبش تیز بین
ای هزارانه آفرین بر جان پاکت آفرین

دلیرانه در کف لئي ٿي ذوالفقار
زمین ۽ زمان کرس آفرین
ڏٺن با غین سر شمشیر تیز
ڏٺن با غین ٿي وصف صف
بخون یلان گو زمین لاله زار
ز سر تا سرین تن گزهان ریزه ریز
پکان گو صبا وار سوئی فرات
هرن از پئی آب ائي ديگه آب
ڏيئن لئي ز لب تشنگي با قيات
ملاقات بر آب کو نه کرو
يه بو زت صبا وار گو شهسوار
اپرز کو فيو ۽ ن زيهر امام
وصايا کرن اهلبيتن تمام
که اي کام جان پور فرخ نژاد
بسوئي مدينه گزهک ناتمام
ز مظلومي و دلفگاري من
عمن منز اگر آسه کانه مبتلا
مشک ميانو لو زت بين ۽ اقعات
هتن بنو بنوي رخصت انسخذرات
نه از اهل کوفي نه از اهل شام

سرن گو ته زتان سر بين و ر
سو گويا دوباره سين آشکار
بپوه تيهو گزهان نخل از برگ ريز
ز گلنار خوني واز درد آه
بيک حمله گي گشته پانزده تن سوار
سو ميدان سين خالي از بد رگان
نته پر تو نور خورشيد ذات
ولي گر چه بيش تر بيش سيراب گو
مه بس ۽ ن سپر تر تيش نه آب فرات
دریغا ل فواه پيوشهر نام
و چون خيمه بر جاي خود بر قرار
مگر آسه تقدير حق بر صواب
همن کن ڏيئن ز چهره ناموس و نام
پس از قتل من گڏ نه تيغ کين
همن دو ستدارن ته مهابي م
کرن هام لب تر نه ز آب لال
کران باد هم واقعه کيه بلا
نصيحت يهي ڇي آبو زت امام
سوئي رزمگه گو نه خوش صفات
دلوک عمر سعد ن که اي اهل م

سين علغله تا بچرخ برين
علي مرتضي اشتير پروردگار
ڏٺن ز هيبت شمشير از هر طرف
زمين لاله گون گو هوا گو سياه
بمس سر زتان گو بشمشير تيز
ز خون لاله گون گو زمين انسگان
و چون آب دريا گمت خون ناب
مگر پانه بي آب بي تاب گو
اراده بسوئي همپيره کرو
دلوک گي سپه غارتن تا خيام
سين ۽ انه معلوم تهو هو کلام
و چون مخدرات رخ تخنجاب
پيرا نگه ڏيئن ٿي زين العباد
ز چهوک خادم مادران حزين
دلوک جمله احوال زاري من
انن ميان لب خشکي اندر خيال
يه احوال لئي زت لبين تم نجات
سخن مختصر ختم گو والسلام
بجنگ آونه کانه نزد امام
گزه هو حمله و رسر بر امام

بہ یوزت کرک حملہ از ہر کنار
سنت زخم آی از گروہ شریر
زخون لعلگون تر کرن روی خاک
سپین سرزمین تر بخون نہنگ
درینحال ابن تمیر آد تیر
سپین لعلگون رنگ نوز مبین
ملون خون جاری برخسار پاک
بجشر کرد تازہ خونگ خضاب
زقوس قزح تیر ید گوہ ما
پگہ ہوشتہ ساری ڈئن ناگہ زیر
دہنت ئی ہنیرو نہو اسپ عقاب
وچھون در خسوف آفتاب کمال
امام ستمدیدنی وچھو جمال
بکین ہیوٹھ بر سینہ نازنین
بباد صبا پیو سجار جگر
مگہ گونہ شمر لعین منفعل
امامن دپس بل نلخ تہند نقاب
سہ بینی بہت منزرخن ہیچو غوک
توجن یام وچھوس براندا خام
مہ امشب جمال رسالتماب
تہ وس کیا چھوز ساعت قدر دو
دہم از محرم تمکو کیا چھو راز
بوتی چھوس یرتہان ارت چھوم پدر
زسینہ ہنیروس دہ ناہ وز دور

بہ پیکار بر شاہ والاتبار
دئن نعرہ حیدری برقرار
سپین صفحہ دشت خون تابناک
زہ ہمت نبنہ گی خالی از دشمنان
بلعل لب شاہ آفاق گیر
کڈن از جبین یام پیکان تیر
سپین روی گلنار گون تابناک
بنی کال آسن سمت خاص و عام
بہ ازار قدرت ڈئن خون بہا
خدا آسہ حاکم بنی دادخواہ
یزودی نہر کھور کڈن از کاب
بامر ابن سعد گی شامیان
دئن نہ من کینہ سہ خود مجال
در آن لحظہ گو لرزہ بر روی خاک
مکدر سپین دور شمس و قمر
امامن پر زہوس کیاہ زچھوی نامکرام
تئن یام وچھوس رخ چون غراب
دپس شاہزادن ذراہ نل قبا
نمودار تن آسو داغ جذام
نمی ہا و منت جا نو چھوم تام کرام
چھوید آفتاب قضا در تموز
دپس شاہزادن جہانک خطیب
نمازی اندر جان مہ ہیرم نہر
نہ تکبیر و تہلیل کرہ بو قیام

بنور مجسم زباران تیر
دوبارہ کڈن قبضہ ذوالفقار
منارہ سرن گی بمیدان جنگ
زلان گی زبیم سان ہرمان
دوئیم تیر آو ناگہان برجبین
سپین رنگ خونین سو مہر منیر
دپن و بروئی رسالتماب
تتی منگہ نادہ بیکو انتقام
بہ تیر قضا ید چھو از گوشہ گیر
تمکو معرکہ زانتو آسہ کیاہ
سپین شاہ دمان شمر ڈیشت سو حال
سو شاہ شہان رڈو تمو درمیان
مگر بے حجابانہ شمر لعین
امامن کڈ آہ از درون سو ناک
فلک آو در گریہ از سوز دل
دپن کرام ذی الجوشن و شمر نام
دو دندان نہر از دہان ہیچو خوک
ز پہلوی خود گوشہ این عبا
امامن دپس وچھنوی چھوم بخواب
مقام و کلام و انتقام تمام
دپس تم چھو دوہ جمعہ قف نماز
چھ مشغول مدح و ثنای حبیب
یہوی وقت چھوم در نماز حضور
بہ تسبیح گم رہ سنتہ بند کلام

په کټ بوزیامت بشمر از امام
بصد عجز و زاری بسوز و گداز
سوئی قبله لوزت وُ دُن ح از ار
نگه تیغ از کف بوان بر زمین
گرشهمت بر و نهه کښن ین کړه آن آسن ابا
بگر دن هیا کا نه په خون امام
امام آسو در سجدهٔ اوّلین
شهیدانه گو جانب عرش پاک
ذرمج گج دَه زوُن اندر محاق
بماتمکدهٔ بیټه جنّ و پری
گمذان آ و پُر جوش باد شمال
سیه گون لعینه چو قرص مداد
سټام کال عالم تنیهوی تیر رود
نمودار گو خلطه کړه بلا
بجوش و خروش آ و سوئی خیام
نگاپو کران آسو اندر جنون
چو آن آس چون غنچه خون جگر
کرن لاله دل بغم داغدار
کرت کیا شهنشاه اسلامسی
بصد عجز و زاری کران انبیا ره پار
کرن هر بسجده دتن نقد جان

زسینه تیهر و نهو په تعجیل تام
مگر در ادائی صلوٰة و قیام
سو راضی سیئن بر شهادت تیار
د پاکن آسن یا رب چهو کښن تیغ تاب
دپان هاره کښن خون آل عبا
غرض وقت پشین در عین نماز
بکف تیغ هت آ و شمر لعین
شهنشاه خورشید در نیمروز
سیئن شو محشر بسبع طباق
سیئن خون کده خون بر افق
سیئن زنگ صحرا چو دود زگال
سمو سس اندر گیرگی خاص و عام
بیکا یک سیئن دشمن تهو کبود
پنے ذو الجناح آ و وحشی قتال
سپر اهلبیتن قیامت قیام
وچهان شهره با نو آچهوس حال
مگر آه از دل کڈن کړه نبر
دئن فخ و الجناحُن تهوی حیا و فا
کرت کیا جهاندار ایّامسی
پس انگه پرن بیمو زین العباد
باسپان جنّت سیئن همغان

سو شهزاده مشغول گو در نماز
و ته آسو نش طاقت اختتام
یو ان گی مخالف بیا رو بمین
کړه یار رنجه کا نه پنجهٔ آفتاب
بهو کس طاقت و زور این انتقام
سوئی سدرهٔ گو قدرت تنگ فاهبان
امام زمان بر مصلّای خاک
سیئن سر د اندر کمال تموز
کواکب د داز آتش آذری
نمودار گو خون رنگ شفق
سیئن لـ وی خورشید انت دود باد
سیئن سارنی تهو سیه از ظلام
پس انگه سیئن کم سو باد فنا
بخون مبارک کرن رنگ حال
ز چشمان هران آسو باران خون
دزان آس اندی برق حلال
هران گوهر از نرگس آهوار
زتُن بے شهنشاه ملک صفا
به لوزت و دان ذو الجناح آسو زار
دتن بوسه پای آن شاه داد
انّا لله وانّا الیه راجعون

در بیان رسیدن مرغ خون آلوده در مدینهٔ طیبه

و لو ملتب لو قصه کوتاه کړه
بدنیا چه اوفات گل مختصر

لکھان ئی چھو صورت نگر معنوی
بملک بقا گوز تیغ جفا
بجون مبارکن پٹن بال و پر
بروضۂ محمد چھکون خون ناب
نگرزا لو کینژ وز شروز شین
پن زواقعہ تن سپن شوگی حساب
دلیکن منع تس سپن زو دتر
کرو زودا ز کربلا عزم راہ
دوہن ون کرن عمر سعدن قرار
جسدہای شہداتہون فراز
یمن وعدہ ملکگ کریا و حاکمو
بفرا بیہ چھوک بیہ باقیات
ستن پادشہ درای لعد از فساد

کران آہ در تعزیت پیروی
وڈان آو مرغ سفید از ہوا
وفان آو بیہ برہوا زو دتر
وڈان گوبہ تیزی بجوش و خروش
صدم آیہ ماکنہ بجال حزین
روایت چھ بیہ قسمہ از اہل کین
تعرض با آلات تسون مہ کر
روانہ سپند اہلبیت امام
بمیدان لٹن سپت کنہہ اہلکار
پہنو لاکہ کوفی تہ بیہ اہل شام
پتو ہا رلبنہ ز دنیا رنو
اگرچہ فنا گی یزیدی تمام
یزیدی نہ کوفی ہمو کربلا د
چھو نا روز محشر میکو طمطراق

بلہ شاہ معصوم در کربلا
بمثل کبوتر کرن کمہ ہوا
بسوی مدینہ وڈان گوشتاب
نہ ڈبشت گی اکثر ز حال و زہوش
سو تاریخ لکھو بعضیو در کتاب
بتاراج بلہ آو شمر لعین
منادی فرکڈ ود اندر سپاہ
بمعہ شاہزادہ در افضای شام
یزیدی کرن دفن اندر مزار
سزا یاب گی قاتلان امام
ازین دار فانی لبو کنہ نجات
بروز قیامت ہنک انتقام
چھو کرسر دسپدن نا رفراق

فلعنۃ اللہ علی الظالمین۔ لہم فی الدنیا خزی و لہم فی الآخرۃ عذاب عظیم۔ تمام شد دفتر دوم

بر آمدن اہلبیت کرام بطرف شام و رسیدن ایشان در منزل نہروان

سوئی شام بلہ اہلبیت امام
ترئم دراک ہمراہ شمر لعین
پکان گی بہ تعجیل در صبح و شام
ز شاہ شہیدن ہنگام کار
گوڈن دات در منزل نہروان
تمی پر زہو چھو کیا پوٹ گرد و غبار

روانہ کرک با گروہ لیام
بیہ کوفی و شامیان شہزادہ
گہی منزلن منز کران گی مقام
الو در بیان کنہہ نمکو مختصر
پس یکدگر سر بسر کاروان
دپوک تس اکھا آسو زاہل عراق

سو محض تقیلہ نہ قیس لکمین
سپن نم ترہ یا تشہزار آسنو
کرامات بسیار گی آشکار
بیہ کینژاہ نمو دار گو در سفر
تتی آسو ترسا اکھا نامدار
یزیدس گمت باغی اند نفاق

سو گُذشته لکو قید تمُ سند عیال
کرِن رو بسوی شهر کربلا
لب نازنین آسو اندر کلام
پڑهن آسو آیات قرآن امام
تنهُو توره ڈِنو هس حُسین علیؓ
لڈُن خاک بر سر ڈُن زار زار
بیه پارچاه قیمتی ز العفات
بدن محمدؐ علیه السلام
شبانگه مقرر کري کپهر کران
بصندوق شهدا بروز شبان
بیهره تهو ز افلاک تخت عاج
وچهان آسو حالات خبر آسو
ڈنگی ور بر گرد آن تخت عاج
برُوي آتشین آسو تن هیچ دُود
گو ڈک صاحبن ترا ویامت نظر
کرن بوسه چشمین شهن بیشمار
نگهه بیه مِتس مشفق پنجتن
بیهر پیو دست بیخود و بیخبر
نگه صاحب تختنی گُذشتاب
تخت روان کهنو بچرخ برین
مُریدانه گو جانب پنجتن
بیه پیر بچ وٹهه گوشت دپان بوالبشر
تعزیه آمت چهه با مصطفیٰؐ
مرتب گوک ناید وچهین حال بد

سپین آشکارا بیه پسا لونی کمال
بروی حسین پام نزاد ان نظر
تهه ڈیشت سپین مرد نرسا غلام
ڈپُن پهرے دارن مین کیا چهو نام
اُس جد نبی ته پدر چهو س علی
کڈُن جامه ازدق مصری نهر
روانه کرُن جانب محذرات
تمُس نا ویجهی در اسلام هیو
تهو ک خفیه سرهای آنسروان
چهل تن نجو آس دنیم شب
بهت نیک بخناه چهو روشن سراج
پتته ونهه ز افلاک بیه پانڙ تخت
بزودی چو شاهان فرخ مزاج
اٿهه گرزه دو مين اُنهس آس تیغ
برخسار آن سرور تا جور
کرُن گریه بیحد بصد هاي هوي
ودان آسو هریک چو مرغ چمن
ولی از دو دیده وچهان آسو حال
تهوُن زیر پرده رخ آفتاب
پس انگه سو منجوق بیدار گو
مه وننوم افسانهٔ خویشتن
چهه یم شیث بیه نوح و موسیٰ کلیم
همین نو زنینس لصدق و صفا
وننت سُی کڈک نها پراه تنن نزود

بیه بوزنت سو ترسا سپین مبتلا
وچهون پرتو نور ذاتک اثر
ڈتُن وارہ کرن آ ونز ڈیک یام
بیه بیسند پرن تیر تعجب مع آم
بیه بوزنت سو ترسا سپین بیقرار
کرُن درتن شاهزاده بهر
مشرّف سو گو از طفیل امام
تمس عاقبت خیر انجام گو
چهل تن مؤکل تهوک پاسبان
دو هس آس حکمت برنج و تعب
اما مرد منجوق بیدار آسو
ولت بنو بنوی آس تم بسز خت
پتي آ و تنخضاه ز گردون فرود
برزان همچو عزل گرزان همچو میغ
رڈُن آن سر نازنین در کنار
ملُن رخ برخسار و ابروي هوي
سو منجوق آگه سپین سر بسر
گمت بیخود از هوش و هم حال
بصندوق نهاوُن سر نازنین
با سرار پنهان خبردار گو
تمُو ڈپو هس اي بي ادب خیره سر
چهو تو زورم خلیل و بیه عیسیٰ عظیم
ته یدُ یه آدمي آسو ک اي بیخرد
نمی ضربه برُخ گوس رنگ کبود

پس انگه با فلاک کهت پا پتر تخت
کړک عزم رفتن سوی ملک خام
سو احوال د ليشت سټها گو کې د ر
وچهک لښت تنز چو خرطوم فيل
بجضر زلبتر تلن پام سر
دچهان آس کوني پا ر و امين

سو منجوق بر خاک پيو چون درخت
سمت آی ساری پيا روامين
دلن لرزه پيت گوکی نبر و زبر
بدن د رتب لزه با تاب د تب
شپک حال شمر من و نن سر بسر
درين گفتگو گو مرت بر زمين

بوقت سحر درا به لشکر تمام
سو منجوق بنجو دو چهوک بر زمين
کړک پام سيد ارد قت رحيل
گمن مضطرب حال از هول تب
درين گفتگو گو مرت بر زمين
وچهان آس کوني پيا ر و امين

رسيدن اهلبيت کرام در شهر موصل

سوی شهر موصل لړک عزم راه
شبانگه کړک جای ديگر عبور
دپان شهره بانو به آس اک کنيز
بشيرين کلامی سه شيرين کلام
دپن نتش پو چهين چانه تره پر حزن
ز اطلاس و سندس پم ند و قماس
چه آسان پنجا په منسوج باف
ژه کتو جامه واراه بو کره خريد
گرځهن پن تره چهوی پانی اختيار
وچون لسته تمه قلعه کوه آ سو در
دپس تو و تم چهک نامش بنام
لشيرين کلامی کنيز امام
د پوی کم تره ميانوی سرانجام وم
بموسی و هارون چهيانوی يقين
نمی خوابه اندره و نوم چانو نام
بدين محمد کرن پيروی

لصبدر و غوغا يکان گی سپاه
نقلعه نهوک بارگاه امام
وفادار شائسته نزير تمېز
د د ن پيش بانو سټها زارزار
زران چهپسته چانوی لباس کهن
اجازت دهمنا درين کوه ها
و نان تم حريره چه سنگين صاف
دپس شهره بانو به کا خچ تش سير
ژه گره بد پتر هان چهک گمر نېن دردبار
صدالج د تی نت د رس کن کنيز
لشيرين کلامی کنيز امام
دپس تم پهود ی چهو لمټ مه دين
ژه کنه پاڅه زانت کنيز امام
نمی وقته موسی مه ډ پو ټهم بجواب
سراسر د فو عات حال امام
اماس تعظيم نهاوکن سلام

ز موصل اکس و منگس لرو د دور
نبر بيټهه کوني ته بيه اهل شام
نکوکار پاکيزه خصلت مدام
هر کن گوهر تر چو ابر بهار
ژه آسوی لباس خز و نخ و لباس
چه جا پاه پسنديده ترمرغزار
مه در حبيب چهم مهره کنه از جريد
مه آزاد کړم ژه چهک پيشتر
به بو زنت سه گيبه سوی ده و دتر
نه بو زنت اکهاآ و نامس عزيز
دپس تو ره نم چهک ژه شيرين بنام
بموسی و هارون چهو ميانوی يقين
دپس نم پهود ی چهو رمټت مه دين
فروزنده روشنتر از آفتاب
و تهاه ها و نم در هدايت قوی
بيه با گو نهو نم کنيز امام

به بوزت کنیز آیه باصد شتاب
بفرمانبري چهک ته مېماني قرین
به تعظیم بله والو بردر عزیز
گنڈن هر خدمت یکر صبح و شام
لب شاه مظلوم در خنده آو
بناگه لبون بره دین سبق
عزیزس بگوش آمت و یاث کلام

دنن شهره بانو بهت سُند خواب
ذه مختار چهک پاته بر نیک و بد
سوزن زد خریدیه شیرین کنیز
صبح یامن فلو آوند دا امام
کلا ماه زلعل درخشنده رواو
ذه خوشنود بو بي خنده زل سول
سپن خاکپائی امام همام
بفرمان موسی علیه السلام

کرس شهره بانو به صد آفرین
ذه کنو از خدا کر منگې جز مدد
کرن مال و دولت فدا بر امام
ز موسی کرن لتس ادای سلام
دپن لتس که ای بندۂ خاص حق
کرن چان جاجات و مقصد حصول
لبن لوز دین رسول انام

رسیدن اہلبیت کرام در ملک حلب و حقیقت آن مقام و فرار کردن گروه نزدیک دیر

ولو لبن بلو فضه کوتاه کر
دوهس یک پکی وات هنگام شب
نگهبان تهوک بیراز هر طرف
کرت بیره با بارگاه امام
بقهر آلهی سپن زلزله
صدا ایچو صور سرافیل گو
بیگه امر کر شمر بی با سپاه
بیکان گی بزودی پیاده سوار
تنی آسو دیراه زسنگ خام
بهت ننه نکوخوی اک عابداه
بیرز تکر شام صحرا نشین
گیک مردم دیده اندز نقاب
بناگه وتهو از آسمان تخت زر
ظهوراه عجب دلیراو چون کوه طور

بیان نو بنو راز این راه کر
سپه جملگی آس نم شهزار
ز شامی و کوفی سپه صف بصف
بناگه ز گردون سیکبار گی
بچرخ برین هیو عجب غلغله
ز برق بلا در همین نیم شب
از ینجا کره و زود تر عزم راه
پیکان آس از صبح تا نیم روز
زراند و ده سیاروی نکو سقف و بام
مقرر کر کت بارگاه امام
شهید لن هندوی دو عابد امین
شکافاه عیان تالوس گو غو دیره
سراپرده زر لعفت و لعل و گهر
تخت آس خاتو ناه از علین لوز

بگه درایه لشکر لبسوئ حلب
کرک جابگه در درون حصار
بیکجائیمت کوفی و اهل شام
وسن برق خاطف متن نار کی
هوانبره از گنبد نیل گو
دزت گو معه خلق لطف حلب
بقطع منازل کرک لسته بار
مقاس اکس وات وقت تموز
به نزدیک بتخانه اک معبداه
بهر ضی عابد هد بیر زخام
شبانه سپاهی سپن خواب مست
پراز نور بتخانه جز جنس غیر
سوئ شاه مظلوم گو تخت لوز
بیه معبت خانو نه روزت چهنور

رمټ شاه مظلوم اندر کنار
سرور سره سینه نور بصر
ژه یه دښمنو تن کړی زخمناک
همو ظالمن انتقام جلال
وداڼ هفت خاتونه تمه زار زار
که ای هیرګستنخ چشمان پیوش
چه نور خدا دختر مصطفی
بیبه ساره تنه هاجره با صفا
کمو عابدان لو زیامت کلام
دلس نور اسلام کوی پیوس حوش
ذواه دیر موذن آن باهسته یام
ونهان شعله لورک مین ویار
مخ لوړ دیشت پڅن باحضور
وقوعات شب دستان هر بسر
ژ ټوک یام زنار از نور دین
سمت آی لمم حمله نقاد تین
کړو جنګ با دشمنان رسول
کړو حمله بر کوفی شامیان
ډنګ ذات اکبر بجرم عظیم
ګرفتار سین بهر حال بد
بخیل سګان کورچ ګوهر کنار
نصرت شو و غوغا سوی عسقلان
کړک شادمانی بفتح یزید
نمس آس نسبت بشمر لعین

کړن بو بسته تس ګلګ حسن بیشمار
چو همه راحت جان و آرام دل
خدایس چو راضی تن کیا جهول
ژه خوشروز چانوی همک انتقام
هران آسه آتس همچو ابر بهار
وچهان چوک بنو زخق از تیره ګی
در بن دیر آمر جه خیر آلسنه
سنمم آلسه چهن زاهل قبول
پنهر پیو نګون سر سنګ خام
ببه سوی بتخانه تراون نظر
قدم نیز تراون بسوی امام
کړس جوش عشق تنستکن دلس
زدل ح ور ګو نار کفرک قصور
مرید آی تسند لصد اعتقاد
دلن پیوک انوار حق الیقین
کړک عرض باشاه ګردون جناب
بحب امامان آل بتول
امامن کړکسد منع بر قتل عام
چه واقف هی بر عذاب الیم
سحر دیر شرفک به نافو رزر
بقطع منازل کړک لسته بار
تنګ درای باشادمانی نبر
پلید اه امتنج حاکماه تیزست ید
مغنی لتن با دف و چنګ و عود

دیرن تس که ای جان ها در پدر
چو هم مقصد و فرحت کام دل
چو یدګیر ګومت به چانوی عیال
چه از اهل کوفه چه از اهل شام
کړ آواز خاتونه که باخروش
بګستلح روی کړت خیرګی
خدیجه صفورا ته مریم حوا
بتعزیه خاندان رسول
ګډ هست بد نفا آویا نت هوش
مګر آسو ونه لو رچا ګک اثر
وچهون نور حق تس موبعض انکار
بره س لور ایمان نهانی تلس
نبر دراد بارن و تن هر بسر
پرک کلمه درشین زین العباد
سیلم الدین آس ید بر همن
کړوا مر مبرو بقصد ثواب
لشبخون کړو بسته نید میان
مین زانه هیت یانه حق انتقام
بپا دشس و اتن زاعمال بد
لمو دار ګو جانب بحر د بر
روانه سپرخیل ګبن دلان
از ینو اقعه یام بوزک خبر
سو ګیر کینه یعقوب با کدین
کړن تازه مجلس بیا زو سرود

صبح فلوتہ یامت سین شب تمام | سمت آس کوفی تہ بہ اہل شام

دربیان محاربہ کردن ضریر خزاعی ہمراہ کوفیان و شامیان

دریں حال اک تاجراہ مالدار
نہ آسوز اہل کوفہ نہ از اہل شام
فران قیدین شہر سی ہر طرف
کران چھی کجھ شادمانی بزور
دیئں تم اکھا آسو ز اہل عراق
چہ شادی کران اس بجاہ و جلال
دیئں تم حسین علی مرتضےٰ رضہ
سو سرور چھو دون عالمن تاجور
وتت ئی زہمت بتعجیل تام
وچھون گیر اندر ہجوم عناد
غریب الوطن چھوس مہ چھو غمخوار نہ دو
کری زود حاضر بو جز گفتگو
دیئں شاہزادن کہ ایخوش سیر
ہتھوک و ارہ مستور با اختصاص
بہ بوزت ضریرا و مانند تیر
نکوروی و خوشخوی طناز اس
لدن خواخیں منز ہر قسم چیز
بطمع درم لہ دتس بندوار
کرن رخت شاہی زین العباد
ہبازار ڈوہن سہا از دم جام
نشوخی رٹن تس لگام از دو دست

بناگاہ گو وارد آن دیار
وچھین کثرت خلق باشور و شر
سپہ ہردن و وصف نصف
اکس کن بر زمین کیاہ چھو یہ تہ تر شور
بعغی و تکبر تکین و نفاق
ضریران دیئں و نتہ تمسند مہ نام
یمن و اللہ چھی سہ خیر الناس
چھو ذخر دو عالم سو فخر امام
قدم حبتنہ تراون لبوی امام
ضریرن بہ تعظیم کرتس سلام
مگر چانہ چھوس خاندانک حضور
ژہ ماحاجتاہ کنہ کنک آرزو
تہ حاجت مہ چھم یذرہ گندک طمع کر
دوہیم ئی چھو حمال شہدا تمام
بتجویزہ آن شاہ روشن ضمیر
دتن تس اتھ خرج و ہمیان زر
روانہ کران اہلبیتن کنیز
ہتھون مسحد راتس نجدمت کنیز
سو تا دور محشر بہ نیکی چھو یاد
شتم آسو بر اسپ تازی سوار

ضریر خزاعی ہمتس آسو نام
بہر کوچہ بازار و دیوار و در
اکس کن پر زمین کیا چھو یہ تہ شور و شر
کجھ شادمانی کرانی بزور
سو گو کشتہ لگو قید تمسند عیال
بمب ٹ چہ شادی کران اہل شام
دیئں تم مہ چھوم بوز مت سربسر
تمام جہانک امام ہمام
امام ستمدیدہ زین العباد
کہ ای شاہ معصوم عالیمقام
ژہ ماحاجتاہ چھوی انتہ کنہ آرزو
کری زود حاضر بجز گفتگو
اول ئی چھو مطلب عورات خاص
یکن دور از اہل بیت کرام
کنیزاہ تمن محرم راز آس
ز اقسام خرمانہ حلوائی تر
دتن حاملان شہیدن تہ دیار
ز نعمت تمن و ات ہر قسمہ چیز
ہتن مختصر رخصتہاہ از امام
پر از کینہ دل بینہ سر پر خمار
دتن نعرہ با جوش چون تہمتن

ڏپُن لڳس ڪه اي خيره سر تيره دل
نه ڪه اهل ڏيئن ڪرڻ سينه چاڪ
شمر آءُ در خشم ٻوڻت بيحال
ٻيا زار و ٿيو شور از هر ڪنار
ڳرن تل سڀئي بر زمين پائمال
سڀئي جمع ڪوئي ته ڀيه اهل شام
نبرد را و بله ماه صحرانشين
ضربر خزاعي ته ٻيڊا ڪو
نظر پيام نرادن ٻيهار ويين
سٿهاه سُنت قدم گومت از خستگي
سوٺ شهد زيا زنگه انبياء
ويٺاه خالق لتن ڪرام ها و
پراکنده خاطر ته انديشناڪ
توئي ڇهو وڌان ته لڏان لشڪر هڻه سُور
وڇاڻ ڪو نه ڇهو ڪينه اهل شام
به سختي تهندي خو ته زياد ڳو
غرض باونگ سرسبر ماجرا
ڪر وڪياه بناحق نگو شر و شور
ضربر ڪڍ آه درون پُر اثر
سلاح ترڪش و نيزه و تيغ و تبر
اگر تو ته دوز لوهه همدم ته يار
ڪرڪ عهد و پيمان دران انجمن
هٿن اسپ و شمشير و خود و ڪلاه
ڪرن واڻه ترغيب ياران تمام

ڳڙهاڻ ڪو نه ڇهوڪ ڏرجهان منفعل
جهانس ٿه ترا وُٺ عناد ڳڙهبر
ٿهون خون مظلوم مارن حلال
نفتي ضرب ڏٺهس ميين ويار
شمر ڳو پيڪان با گروه ضلال
به خورشيد زرين چوڌُس زر
مشهد گه نيلگون از ڪمين
لڙه نيو ڏيٺهن ڳرتن نگار
وڇون نه پيڪان ڪا نه اکهابر زمين
ٻوٽهي آس اکِ گنبداه از خام
به مدفن بعضي از اتقيا
پريشان و ڇهن محلبا پرخزين تن
وڌان اسستنه لڏان لشڪر خاڪ هڻه
ڏپوڪ بتس مع ڪر جنده ماتم زدن
ڇه لب تشنه گيمين نجون امام
مه ڏٺچم خواتين شاه عرب
ٻيه جمله احوال چون و چرا
ڇه ماڪهه زاسپ و سلاح و سپاه
ڏپُن دو شمن ماڪوي ڇهو منه ڊر
زر و مال و جان ڇهو ڪرن ازش
دمو داد مردي بهنگام ڪار
ضربر خزاعي يگه بر مزيد
زره هاي فولاد و اسباب و جاه
ٻيه خواهراه آس تن ها ڪرناد

ڙه ڪاراه ڪرڻ بد ڳڙهيڪ بد هلاڪ
سراسر تلوڻ عالمس شور و شر
ڏتن تازيانه مٽس لڳ شمار
سڀئن نڄو داتڙ ته پيو بر زمين
بنزديڪ مسجد ڪرڻ تن مقام
بدرياي مغرب نکرت ڳو بسر
ڏيان پيام لضف انت تب تار ڳو
نه پهلو به پهلو پر از خار خار
پيڪان لڳو لڳوي ڳو باهستگي
زعهد سليمان عليه السلام
اندر تت ضربرن قدم پام تراد
سٿهاه خسته انتر ته اندوهگين
ضربرن ڏپوڪ ڪيا گمت ڇهو قصور
ڇه اهل مصيبت ٻهان سرحدن
ڏپوڪ تم مه ته داد و بيداد ڳو
زگر يه تمن خشمه ترخشڪ لب
تمو ڏپوچه مسڪين بجز زر و زور
بجز گرمي سينه و دود آه
رهيو مي لشڪر اسپ و هم مال و زر
برد انگي نيزه ٻهر قتال
تنم اڪه هنته ده آس پڪيان تن و
سلاح و سلپ ڳو ڪراني خريد
سرانجام ترتيب سڀنوس بڪام
بصندوق عصمت سه فرخ نهاد

بیہ عزم برادر دچھون یام تمام
گل دل خلوص از نسیم صبا
طغان نام آسو سن غلام ماہ جوان
بونہ نیزہ نز کانہ بر قصد رزم
سپید دیاران شہد تمام
بحکم شمر بیٹھ اندر دیار
منادی فرک اُو در عسقلان
دُعا منگنو از پیر مقصود شاہ
شمر یام کُر مسجدی منز قرار
کڈو نیزہ نز کش تہ شمشیر و تیر
اڈو نیمہ در مسجد عسقلان
حمایل کُرک تیغ و تیر و سپر
طغان ترک تہ خواہر و ہم ضریر

بیہ حال یاران شہد تمام
گنڈن تیر و ترکش ہرد انگی
بترکی نژاد آسو تیر پہلوان
سپہ ہر کس یکدل و یک وجود
وچھوک جنگوی چرخ مینا بکام
ترم دوہ سپین اوّل بامداد
بمسجد بہو جملہ خورد و کلان
ضریرن منادی کیہ بوز یام
کرس زُت کرکینہ در خوار و زار
چہل تن تہ وپیرہ بر چار در
کرو سرزمین نز بچون بیان
بجب ادرادن بہنگام کار

گنڈن بر سر عمامہ در بر قبا
آمادہ بر کار فرزانگی
بہمراہ خواجہ کرن عزم جزم
بسجادہ عہد ز اہل سجود
اما شا بہو دون وہن گزرا
سو دوہ آسو جمعہ مراد و داد
وچھو حال از اسیران براہ
دُبن دشمنن وُن ہمو انتقام
نمازی اڈن دشمنان شریر
بہر در بہن حملہ ورذہ نفر
ونن ئی گنڈ کُود رجا کم
بہر در تہوک دہ نفر استوار
سنت گی بمسجد بمعہ تیغ و تیر

ہلاک شدن کوفیان و شامیان از دست ضریر خزاعی و فرستادن یزید پلید لشکر جدید

سپین اک شریرہ مسجد خطیب
بن سعد تہ شمر بیہ بیوین یاد
بگوش ضریر آیہ سی ناخوشی
کڈن تیغ خارا شگاف از نیام
ہلہ ئل بلو ہر طرف وفت کا
دہو ہا دو نمسی بدروازہ خون
ز ڈلک نس کنوی کن تہ بینی دلب
تھے پاڈ سن ز ک لسوئی یزید

بمدح و ثنائی یزید مہیب
ہُرن سپین ہم آلِ بتول رض
سراسر وتر ہس تھر کرن سرکشی
خطیبس بمنبر کرن ریزہ ریزہ
کلن ڈیر گے گو زمین لالہ زار
سبیہ روز یعقوب[۱] نابکار
اڈوی ریش کاٹنس اک وجب[۲]
شمر لوڈ دت دچھون نس نان

کرن وصف شمر لعین ابن زیاد
ہتن بدن بر عیال رسول صلعم
طغان ترک استادہ گو ہیچو بام
سٹھاہ سر زٹن ہر طرف تیز تیر
ز مسجد تلیس اکھا گو بڈن
رٹوک سار فی منز کرک تیر جل
سو نزاوک کرت تیہو غذب ابتدا
کھٹون پان دریا یہ نردبان

۱ یعقوب نام حاکم عسقلان بود ۱۲ ۲ وجب بمعنی یک پاؤ ۱۲

بُت نازنین خواہر خواجہ نالش
فرن جوی خون کوئی وشامین
ضریر وجوانان مشہد دلبر
ژتامل آس ہر سو سر دشمنان
ڈلان جستہ جستہ چو باد دبور
گمت کُشتہ گویا بخاک و نجون
زتیغ ضریر و زمردان کار
بتعظیم وتکریم با اعتقاد
لُسپید منہزم فوج اعدا امام
چہ از اہل کوفہ چہ از اہل شام
نفس کینہ سینتی سین سینہ تنگ
ولی در جہان لے دزکت یادگار
کڈن خفیہ لشکر سوئی عسقلان
ہژن لشکراہ دبیر پا شیر گیر
کرن قلعہ تسخیر از تیغ و تیر

ژتان ہر طرف سر سرن درنلاش
ژتان آس سین سر سہ از اہل شام
ابو ان نن مہن آس مانند شیر
اسپین صحن مسجد پُر از کشتگان
دو نبستہ سین لبستہ راہ عبور
ستہاہ ژل نہ کل وارباہ درگریز
مٹہوک رُستم وسام واسفندیار
تہوک نغش شہداء الصدا افتخار
زہنت نہ تھکن وانو در ملک شام
لبیہ روی یعقوب بے گوش ولب
دتن حکم کُشتن بتس بیذ ننگ
یزیدن کنو بوزلیہ بدخبر
سواران جنگی گروہ یلان
بہر حال نھاون گروہ سپاہ

دو دتنی چو ابروی خود تیغ زن
ہٹان گوی سر تس بہفتاد گام
بشمشیر و گوپال و تیر و سنان
ز انہار خون از تن بدرگان
ستہاہ کُشتہ مجروح وخوار وزبون
زلان اہل آشفتہ جان اشک ریز
ضریر آو در پیش زین العباد
خواتین عصمت سرا بر قرار
یزیدیں سمع افسانہ باوُن تمام
سو دل سوز تھک کی روز وشب
سرانجام جاہل چھوتی وقت کار
بنا رحد گو سن ببرد زبر
ولی دود محکم سو خواجہ ضریر
سو محکم کرن دشمن صد راہ
بعزت رجھون شاہ آفاق گیر

داستان محاربہ ضریر با یزیدیان و منع کردن امام زین العابدین رض از محاربہ

دو بلبل گل سین سرفراز
زطہم چپید زار و زخرمان
روانہ سپید یام فوج یزید
تزہ ساس آس مردان خنجر گذار
بہ چقچاق شمشیر و دزناق تیر
منارہ بہر دو رگمیت کلس
تہیے پاٹہ لگ تُون وہن کارزار

سر آغاز کہ نالہ دلنو از
روایت چہ از داستان کہن
سوئی عسقلان با نزاع شدید
نبرد راد از قلعہ عسقلان
زمانہ ز قوس قزح گوشہ گیر
جریدہ مرت گی ستہاہ در مصاف

ہرو در کرو مختصر داستان
بہ تحقیق نئی آو اندر سخن
ضریر س کمر بستہ در رہگذار
کرک سرزمین تر بخون یلان
ستہاہ شور و شیر و تہو متی ین
دریڈ گزہت گردن وشت وناف
ستہاہ گُشتہ گی از زمین بیشمار

مگر روز پنجم ز زین العباد
بناحق کرو کیا نه جنگ و جدال
چهڙون سان فیروزمندي مزید
سیئون منع از رزم و جنگ و فساد
چهو هتر روانه کر تهو سوي شام
ڏیپاتس ضرر سِن تهو تهو خیال
چهو باقي محشر میکو انتقام
ڏیچهو آسه کیا در خیال یزید

روانه شدن اهلبیت کرام باعزاز تمام در شهر دمشق نزد پلید و قبل رسیدن شمر ذي الجوشن و قاتلان دیگر و گفتگو کردن حضرت امام زین العابدین و همراه یزید

زمشرق پگه در او مهر منیر
بفرمان شهزاده باوفا
قصب لوش شهدا تعظیم تام
پکان زود تر گي بسوي یزید
ز دروازه ته انگ عیال امام
لدان خاک بر سر دان زار زار
انگ امام شهدا په پیش یزید
سیئون تن جمان یا همان عزو جاه
حسین ها وچهوس الدین فاطمه رض
امام جهان شاه ارض و سما
ته کتو عرصه خالي کر از دشمنان
جهان و فضا کر از جفائي حسود
سُٺاه جوش و هتو حاضرین کلام
بپاداش خود آسو امیدوار
سر از تن جدا تس کرگي تام
بیک طرفة العین نایاب گو
پس انگه یزید پلیدین نظر
اکها آسو حاضر نمس سعد نام

سیئون قاف تا قاف آفاق گیر
انگ مخدرات عماريٰ زر
گي از عسقلان سوي اطراف شام
ز مخلوق گي کوچه باز اد پر
سیئون ماتم تازه در ملک شام
خواتین عصمت لصید احترام
ڏپوک تم و نو یام هر یک شهید
ڏپن تس سیئون قتل شاه جهان
بهشتيچ حلیمه تس خادمه
سو کُم گشته در کربلا از ابا
سیئون کشته سلطان شیر افکنان
جهان کو بچشمان هر دم سیاه
سیئون اشک جاري زهر خاص و عام
سیئون حکم جلادس از تیغ تیز
لصجاسو ترا وک بالاي بام
مکافات بد سي سزاوار گو
تتحقیر کرسو ي رشک قمر
ڏیئين تم که اي ظالم بد خصال

سیئون عهد و پیمان الصلح و صفا
باعزاو تمکین لصد زیب و فر
بقطع منازل لسعي مزید
بکثرت سپر محشر چ موز مر
سو احوال ڈیشت بسیار ویر
تهوک جاي تنها بجاه تمام
بشیر ابن مالک سو جمال شام
امام جهان یا کهان و مهان
پدر مرتضیٰ جد شد مصطفیٰ
بمه خویش و یاران و با اقربا
باامید انعام و اکرام و جود
بطمع زر و منصب و مال و جاه
ونت یام موکلیو سنگ نابکار
کرس سر جدا تس هر ریزه ریز
مکافات بد سر سزاوار گو
بیک طرفة العین نایاب گو
هتن بدن تن بر گرده امام
کرن تیره عالم چوڏیئي نگاه

حقارت کران چھوک بنور خدا
وچھوم بارہا در کنار رسول
کرک عرض در خدمت آنجناب
کہ دِتس تحسین تصدیق غور
لکھو پرت اکھاہ خط ہین منجلی
مس منز چھو از زورمندی اثر
فرق وچھنہ تم کنھ خطن یکدگر
مگر چھم مہ ستہ دانہ مخنک ببر
ونت ہی چھکن ہفت دانہ گھر
ستم درمیان بر زمین زہا یہ دود
خداین جبرئیل دپوای امین
پہنز ناخوشی خوش خدا ہین چھے کیہ
تفاوت چھنہ در دو چشم ودو گوہ
کرن سی عمل تیتھ بروئی زمین
ثہ تہ ماندن جفا بر حسین ندان
گژہک تہی باندر جہنم اسیر
کرن عرض کای خالق دو جہان
تمامہ سو چھوی وصف نام غفور
بوچھوس بخت ون جرم عاصی ہمہ
کرت طی سیہ نامۂ روزگار
یہ بوزت نگولنا رتہ گو یزید
سراسر بمحضر سپین شرمسار
یہ حیرت وچھت از زمین و...ر
سپن شور از کثرت ازدحام
چھوئن دون جہانن امام الہدیٰ
دوہا اک بنیو آس ہیم خنوزن
بکشتی گژہو اک اکس کامیاب
نمو تورہ کہ منع کشتی بزود
لکھت نیو نبوی و تو با علیؓ
بفرمان جد لکھو تمو خط خاص
دپوک تم بمادر یہ ہا دو مگر
بین دون خطن چھس کرانی نثار
زہ شاہزادہ لگ تہ ماندنی ہمدگر
بقصد جستجو تم دچھن کھاوری
اذا لگ ہین زہ ماندنک زبین
زہ اک زی بدست امام حسنؓ
رسول خدا آس ونن تی حرو وش
بجای کہ پیغمبر و مرتضیٰؓ
بجو زیری از تیغ و تیر و سنان
مہ بوزمت چھو موسیٰ سرکوہ طور
چھوتی کیاہ بگنجینہ کن فکان
ندا آس اتہ ذات حق ای کلیم
مگر قاتلان بنی فاطمہؓ
غرورس اندر پای رو دی بگل
بحضار گو نار غیرت مزید
کھتوس تیرے وسو اس رو دس بدل
یتیمن ہندوی یکطرف نالہ زار
بدار الامارت سپن و لولہ
یہ نور دو چشم علی و بتولؓ
بنزد پیمبر حسین و حسنؓ
وچھوکس چھو اسہ منز توانا بزور
چھو ختم خصومت بکشتی نمود
خطاہ آسہ منہ پسند یدتر
یہ پیش علی نیوک با اختصاص
دپوک فاطمنؓ چھوہ ہوی ہمدگر
لبوئن اکھا تر چھوسوی استوار
تر لب اک تمی زری دوپم ان بزود
زہ خورشید تہ ماندان اک مشتری
زہ ادمخنہ داس برابر تہ کر
دو ہم در کف آن حسین زمن
نتیجے پاٹھ گو جبرئیل امینؑ
خدا پانہ تہ ماندان ہندی وضا
پگہ محشرس منز در آن دارو گیر
کلیمانہ گو ہیچو نور ظہور
کرک عفو یدوی بجرم و قصور
بلا شک دپان چھم غفور و رحیم
زہ ای جاہل مست می پر خمار
توی گو کہ رہبر دو عالم خجل
یزید بد ستمگار بد روزگار
زہین کلہ بن کن سٹھا گو خجل
ودان یکطرف مردم خاص و عام
بیار و ہین ہیو عجب غلغلہ

اندر دو یزید پلید ازنفاق
کرت کونه د سلطنت تیه سلام
شرافت چه سادات نی مرتبا
چه آیات تطهیر شانی حقه
تهون پای عزت لعرش برین
لعمرک چه سر تاج نش سر دردش
محمد چه و شس سرور انبیا
بچه عظمت و فیض روحا ینت
زه تی حجتاه چی نه اظهار کړه
قلمبند کاغذ سپینت سفید
چه و پرچانو اقوال ای مهتدا
زه ون کړ دس منزره چه وتی دعا
امامن د یلو ازروی عقل و تمیز
درین معرکه قاتلس هنو قصاص
تریم سر بسر مخدرات امام
نمک سوی طیبه افضای شام
یزیدن هنن دمه بیم شرط زور
یزیدن دس کای پلید عنود
دس تم که ای ظالم کینه ور
تهمتن د ببران خورد و کلان
لکهت مهرو بینی خط ز زنگار
دتوت طمع ز ده کهان جهان
درین گفت گو سر ټوک تن بزود

بتر کن بچالاکی از طمطراق
دپس تم که ای ظالم بی ادب
خلافت چه میراث نه ال عبا
بمعراج کهنو میانو جد بر فلک
باین چشم ډبهن جهان آفرین
بکحل ما زاغ لچشم سیاه
تهوت ظلم تهندس عیالس بروا
نزول قرآن جد سنز چهم دلیل
نته ات کلامس ته اقرار کر
یزیدس جگر خون سهن نرین کلام
چه و چانوی بد عالموک مقتدا
بجانی انی سر بسر بد رنگ
زه نش خواستگاری مه خصم تر چرز ور
دویم جملة شهدای عالیمقام
نمک سوی طیبه افضای شام
چهارم یگه روز جمعه نماز
اوّل منگه ناون سو قاتل لغفور
دلی کم زه مارن امام همام
دتوت ناسپا هن ته تیغ و تبر
سپه یه عیبت ات لی بی پی
زهر سو کذت لشکر بیشمار
زه چه وک دښمن خاندان رسول

غرورانه باشاه کړنم کلام
ذرا کهو ز از آتش قهر رب
بقرآن دره ون جاهل مطلقه
بپابوس تس آی خیل ملک
قدسی لپس لولاک پیغمبرس
بچونهیت چهس ملایک گواه
نه آسو عزم شاهی و سلطنت
شفیع الوری سوی چه وتی قال و قیل
وونت بد زنیکی مه تهو کاه امید
دپن باکمال ادب با امام
بتقدیر کو کار یبو بر و غا
یه مطلب د لک چه وی نتهاسی ره منگ
اول نی چه و د مطلب اختصاص
کرک دفن درجای مقتل امام
تریم سر بسر مخدرات امام
مه ین سار لک یدپرن با نیاز
کرک شمر ناپاک حاضر بزود
تلوت شور و شر عالس روم و شام
زهر سو کرت جمع فوج بلان
ز ملک حلب تا با قصای ری
زه نا رت یه خون شهان جهان
ببه چان هم افسران جهول
جز امیول تس د وزخ نا رود و د

خطبه خواندن حضرت امام زین العابدین رض در مسجد جامع دمشق بروز جمعه و شور محشر برخاستن

یه شپه دېچین گفتگو کو تمام
نیازی کړ کړ یې رکوع و سجود
سپین شهر بر خواص و عوام
وچوکړوی آن ناه آفاق گیر
پس از حمد و نعت و خدا و رسول
جدا گومنت از خویش و قوم و تبار
حزین بر بلا مبتلا در بلا
بیس جدا اطهر رسول خدا
یه تقریر گو سارنی جا بگیر
ترت گو دلی دنهو سټها شور و
زا ښکلوان و آه جگر
یوان نهو چهو دریاز طوفان بجوش
یزید پس دقیقه ونکسی خبر
فصاحت نهم ماشهان عرب

پگه درا و خورشید گیتی بکام
بسجاده پله آو زین العباد
چهو برمنبر شام عزیک امام
امام الوری کهنو سر نزدبان
دین یا ایها الناس نه اہل قبول
پریشان د دون سیدل و بی پدر
پدر رهبان کو کشته در کربلا
به بی حجتی عنبر جرم و قصور
سپین شور و محشر زبرنا و پیر
ز خضار و نهو ناله دردناک
هوا البته تر گو زراه نظر
سیه گون سپین سقف از دود آه
ته بوزت اندرگوش نه یه وزبر
ز کردار خود واره گو منفعل

کړ کړ فرش تا مسجد جمعه ز دود
چو خورشید نور خدا بارشاد
ژهیپ یک قلم آی برنا و پیر
باواز شیرین سپین خطبه خوان
چهو سن و ربیو منت نه یار و دیار
سننه یزید مظلوم خسته جگر
حسین علی سرور و مقتدا
به کاراه چهو از شرط اسلام و دین
به فریاد مظلوم گو پرا تر
هر گو اشک ماتم کړ کړ جامه چاک
نهوی آی مردم بجوش و خروش
زمین په سپین آسمان گو سیاه
بڈت گو غمس نمر سپین خشک لب
سپین پاره از بار غم پا بگل

روایت دیگر در بیان خطبه خواندن امام زین العابدین رضی الله عنه رضاه عنا

دو بلبل و گل سخن ریز گو
چهو دو پیاله لاله داغ نگار
ز خود کهفته دو سته امید جان
لصد مکر سوزن لبوی امام
به بوزت بد لداری خاص و عام
کړ کړ سرد نز آتش خشم و کین
بیکوا انزله پانے خدائی دو دود
جمع خلق بله گے برای نماز

لب غنچه تا گه شکر ریز گو
گو از بیم غوغا پریشان یزید
بدل گو پریشان سپین نا توان
مه بله جاله فرمان بجان کړ قبول
دو باره امام آو در از دحام
دین آسو نقد بر حق از قضا
یه گنز ژن ته غوغا کړن کیا چهو شود
بتعظیم ظاهر لصد اعتقاد

بیا د گل و لاله کړ ناله زار
کف حسرت خود بدندان گزید
ندیماه بعجز و نیاز تمام
مه لشکر کیا زده زان چهو کی ملول
با آب شفای کلام متین
چهو بهتر نهون سانوت یات صفا
بیه قسمه داوی لکهائی چهوانی
یزید آو همراه زین العباد

مقرر کرن شامیاں اک خطیب
ہرزن عیب حسینی کرن پر امام
ہچھوٹ کرن شہ تہو خطای دروغ
حسین علی رہبر خاص و عام
تبرا انہس پادشاہس کرت
رچھوٹ ذوم بدکار ایا مسی
پس انگہ فرن وبسوئی تیر بید
پنون وعظ خو ٹرت دین گیر دار
غرض مشتہی ترسین اہل شام
بآواز خوش مشتملہ دعا
دیس ازسر ہوش کای مردمان
بو اندر بلا مبتلا کچھوس اسیر
بوچھوس سایہ تمہ قد بے سایکوی
بوچھوس مادح سید المرسلین ص
بوچھوس قبیداغ جنون وحسن
کرک گشتہ ناگاہ در کربلا
وتت ٹی کدن آہ دل پراثر
چوگل وراوتن از نسیم صبا
دتن نعرہ حیدری بر یزید
سوہا دی السبل فخر خیل رسل
اکی دورہ گھتنت چھو ازنہ براق
چھو دونو تستہ دی اعرشن برین
ملک از زمین تا فلک ہمرکاب
خدایا نہ ڈیٹھوں بچشمان سر

سو بر نردبان کھتو بشکل مہیب
بہ لوزت بچشم آو شاہ عرب
بنارنملق دو دک دو رفروغ
پدر مرتضی اچھوس تہ جد مصطفی
تولا براولا دسفیان پرت
ڈراں چھو کنہ از خوف پروردگار
لوکن جھوک دوان برم بو عدو یزید
دیس اہل شامو چھو بہ آرزو
سر نردبان کھتو امام ہمام
ہر سو کرن پارہ دلہای زار
کرو گوش لقمہ زان تہ عزیزان
بوچھوس ابن شاہ شہیدان دین
بوچھوس ماہ بہ تمہ لقد تیرمایکوی
بوچھوس آیہ سورہ والقمر
بوچھوس یادگار حسین وحسن رض
گنہ جیسم آسوکیا تہ حسین علی رض
زسر زو دتر اون عمامہ تہہر
پریشان کرن گیسوی عنبرین
کہ ای دشمن خاندان عبید
تنہ نگہ دنعلین چھو تاج فلک
بقطع منازل تستہ دی تبراق
تقرب دنی وانتاون قدم
بحکم خدا حاکم آنجناب ص
ز اسرار العبد قباتس بہر

کرن وصف برآل سفیان تمام
بصد فہرتس کرن دیتن بی ادب
چھو سالار دین پور خیر الانام ص
تمن والدہ چھی سہ خیر النسا رض
کرت ذم شہنشاہ اسلامسی
تمن کذب و بہتان کرت اختیار
ڈلوت کوتہ می خطبکوی اختیار
کنو لونہ ہو ماسندی وگفتگو
پرکن خطبہ بامت بحمد و ثنا
سپر خونفشانی چو ابر بہار
مہ لیس نع انہ نہ زانتن ناگزیر
نبا زادہ سید المرسلین ص
مہ دعوی چھو از سورہ یاسین
بوچھوس سو دوسودای خیر البشر
مہ ڈلوٹھم پدر اقربا بر ملا
سپن کیازہ گرتتہ بتیغ جلی
دتن چاک جامن تہ گرنک قبا
چو سنبل تھون بر گل نازنین
محمد چھو سرتاج ہر جزو کل
بمعراج حق تاج بخشش ملک
سو سرور چھو محبوب جان آفرین
غلامی کرت چھوس وجود عدم
گدایانہ جبرئیل دربان در
شوبان تاج لولاک نے پابسر

شو بان تاج لولاک نبیا بسر
زاسرالعبد شد قبا لش ببر
رہ ذرّات ین جحتین جھم گواہ
کہند جد محمدّ جو خیرالانام
شہادت کرلوان گواهی ڏيو
بظالم جو موجود داستہ تہ گو
دمشق سیر زن قیامت بپا
جو تعقبیدہ در ورطۂ انقلاب
سنتی افسر از قاتلان امام
سیُن سر دنز آتش فتنہ بام

نبی کر باعجاز شق القمر
چھو نہ بام افلاک تنہ جی زمین
سو چوم جدّ اطہر بام آلہ
اگر میانو دپہ حاکم ملک شام
پرکو فائدہ از الٰہی نیو
ازین قول در خلق کو غلغلہ
نہ ڈیشت سیڻ خشک لب تر یزید
ڏيڻ کو یہ از حکم تقدیر کار
نبی سرکش از لشکر آن پلید
اماس کرُن عزت و احترام
بسو غات شاہی ہٿم لوزیات

بجو رشید خاور کرن نہ نظر
با نعام حق رحمۃ العالمین
شہادت ڏيو زود ای خاص و عام
جو کذّاب پیش خواص عوام
جفا پوُن ما کینہ کرظلمو
زشور و فغان در جہان غلغلہ
ہمکر و جبل ہارُن از دیدہ آب
پس انگاہ از کوفی و اہل شام
متن قتل کو با عذاب شدید
روانہ کرُن جانب محذرات

روانہ شدن اہلبیت بسوی مدینہ و دفن کردن شہدا در میدان کربلا

و لو بلبلُو گل سیڻ آتشین
ڈ بہ فیرد لہا زحبّ الوطن
جو سرمایل آستان کرم
ازان پس جہان کو پراز شور و شر
جھنوی کو پشیمان نجلت ذلیل
لڈن سوئی عصمت سرا بیشمار
سٹھاہ افراز شامیان ہمرکاب
بخدمات کو سینت نعمان شبیر
بیہ شور محشر سیُن بر ملا
سین منتظم جیمنی ہین سر
شتونگن نا زچی نندرہ برخوابگاہ

نبرترا وارغم دم واپسین
جو سرمایل آستان کرم
کرو عزم و ترتیب راہ حرم
یزید ستمگار بدروزگار
جو خسران دارین تنزی ذلیل
تہوک پردہ گیہای عصمت طراز
بہمراہ در خدمت آنجناب
پکان کو بسوی مدینہ امام
بلہ وات در خطۂ کربلا
تر و تازہ اجسام شہدا تمام

وتن منزکرو کیاہ سن آیہ تن
کرم عزم و ترتیب راہ حرم
زراوی روایت سیر مختصر
سیڻ دریهان خوار و بے اعتبار
غرض سندس و خرو دیبا خرار
زری پالکن منز بسوز و گداز
بیہ ہمرہ ماہ آفاق گیر
یہ تیزی سوئی طیبہ از ملک شام
دہم آسو تاریخ ماہ صفر
نیتھی اس محفوظ از خاص و عام
بُتہو بیٹھہ و تہائی ہمتن آسو گواہ

نمی کلہم آتس ہفتاد تن
نہ گومت تغیر لباس و مثال
کرن دفن ماخونہ جامہ تمام
معطر کرن ہر بسر بعث و نشر

تر و تازہ مانند گل در چمن
بخون مبارک نہ یکمت مگس
تنھے پاٹھ آتس بدار السلام
پس از دفن شہدای عالیمقام

نہ آسیب و چھومت گرگ و شغال
نہ زاغ و زغن ڈلمت انہیچ کس
تمی رختہ نیرن بمیدان حشر
بسوئی مدینہ کرک عزم تام

رسیدن امام زین العابدین رضہ در مدینہ منورہ و استقبال کردن اہل مدینہ و ماتم گرفتن آنہا

بشہر مدینہ سپز سُتی خبر
ہر سو دوان کاروان کاروان
سپن زلزلہ در زمان و زمین
نلوک شور و غوغا لصبر و صفا
دپوک حال ہانوی چھو سر بسر
کرک ظلم و بیداد و جور و جفا
خدا بس چھو حاکم بروز جزا
سرانجام جاہل چھو سوزندہ نار
سمت کال ینہ آسہ ہر خاص و عام

نتک و رای ہاری مدینہ نبر
سپز در مدینہ قیامت قیام
ملک آی در گریہ تیرگی غمین
دنوک دادو بیداد دینوی تمام
یہ درپیش آسہ آوا ندر سفر
پس انگہ باِلہام خیر الانام
سرانجام جاہل چھو سوزندہ ما
یمکو داد درپیش رب العباد
تنی منگہ نا و یمکو انتقام
لبوز درون بیچھ خلوت نشین

زن و مرد اطفال و پیر و جوان
سپن تازہ ماتم ہر خاص و عام
نیتھے پاٹھ تا روضۂ مصطفے
چہ از اہل کوفہ چہ از اہل شام
سپن امتی چان آسہ بیوفا
کرک شیوۂ صبر ضبط کلام
خدا بس چھو حاکم بروز جزا
چھو بر ذات امت و داد مراد
ازان پس خواتین عصمت گزین

در بیان ترغیب محبت اہل بیت میگوید

و لو بلبلو شرح ایجاز کر
درود راہ روان کر و لے مختصر
دل از زنگ و جہل و جفا پاک کر
وحوش و کواکب نہ جن و بشر
وحوش و طیور آب و باد و حجر

بر وق گل و لالہ آواز کر
و لو دردنا کو تہ چھوی مرحبا
بمطلوبی شاہ ادراک کر
بلرزہ چھو کرسی و عرش و زمین

سوئی روضہ پاک خیر البشر
کرو گریہ بر حال آل عبا
چھ یت ماتمس منز ملک سر بسر
و دان آسو افلاک و روح الامین
گل و بلبل و باغ و نخل و شجر

پریشان و درون زغم این همه
چو لاله بداغ و گل جامه چاک
پگه روز محشر گنهگار
دلس تهو تولای این خاندان
دران شور و شر با هزاران عذاب
مین آسه حب بنی فاطمه رض
الٰهی دلس نها وتم روشنی
بحب بنی و غم چار یار
الٰهی بنام امام حسن رض
بهندس غمس منز کرم اختتام

رٹ ما تماه بر بنی فاطمه رض
ژه نی ای مسلمان بحب تمام
بنک تاج عزت بدار القرار
بمحشر گه خلق از داوری
گنههن مبتلا عاصی از اضطراب
گنههم کمر زخورشید محشر ابس
زانوار خورشید دین سنی
الٰهی بصدیق و ابن خطاب
بپاس حسین سرور انجمن
لسبز الشهادت کرو خاتمه

مصیبت رٹ و د اندوهناک
بهندس غمس منز گنههی اختتام
تمنا ژه یذ چهوی نه حور و جنان
لیکنه بغیر حسین یاوری
لبن تم نجات از غم و واهمه
بهندوی محبت مچهوم بتقیاس
الٰهی برم دل کرم رستگار
بعثمان عفان و هم بو تراب
الٰهی بحق ده و دو امام
بعز و چار بنی فاطمه رض

در بیان خاتمۂ کتاب میگوید

بحمد الله این نسخه دلنوازه
سپین ترجمان تن کلامس سخن
کرم مطرس رشته شربان جان
ازان می کرم پر صراحی و جام
بتالیف نامه کرم عزم جزم
سپن وجه تصنیف لب لباب
چهو دوس اندر حال شهدای امام
وقوعات کوفه الی ملک شام
الٰهی بحق امام حسین رض
مه ایمان کامل ژه کرتم عطا
با تمام تصنیف این حال و قال

سپن ختم در حال سوز و گداز
کرم از سواد دو دیده رقم
چو نشتر قلم پکو بخون و ان
می معرفت عارفو نوش کر
عبارات نثرن ولوم برد نظم
تره دفتر به نامه سپن مختصر
ز آغاز و انجام حال امام
به راز شهادت بشرح تمام
بپاس شهیدان بدر و حنین
یهندوی شفاعت بروز شمار

بالهام غیبی دلن کهیوم جوش
بشنجرف خون جگر صرف غم
زفصادی خلک از خون خام
بمو اصل معنی بمیکو گوش کر
بترغیب احباب نظم کتاب
اکس منز غم ابنیاء سر بسر
ترجم واقعاتن اندر گو تمام
لسبز الشهادت کرو اختتام
بپاس شهیدان آل عبا
عطا کر بحقانیه خاکسار
ثرواه قست ١٣٤٢ نه شتوه چهو تاریخ حال

تمام شد روضة الشهداء کلان بقلم قاضی نظام الدین خان نیادی عفی عنه

نام کتاب	قیمت
نعت و مناقب	
شمایل نبوی کا ترجمہ یعنی شمایل شریف کلان	۱ر
شمایل شریف از جدید رسالہ	۱ر
کاشر سلام بحضور خیر الانام	۱ر
گلشن نعت حصہ اول	۳ر
گلبن نعت ״ دوم	۳ر
گلدستہ نعت ״ سیوم	۴ر
گلزار نعت ״ چہارم	۴ر
حدیقہ نعت ״ پنجم	۳ر
گلبن مدینہ	۴ر
اعجاز غریبہ مجموعہ معجزات حضرت محمدؐ	۱۲ر
گلزار مدینہ در عشق نبیؐ	۶ر
معجزۂ یمن	۱ر
معراج نامہ محمود گامی	۲ر
شمس فقیر وہاب کھار	۲ر
معراج نامہ کلان	۸ر
وفات نامہ ״	۸ر
قصص الانبیاء	۸ر
حجۃ الاسلام	۲ر
نور نامہ	۴ر
دعائے صبح	۲ر
قصہ حضرت خلیل الرحمٰن	۶ر
مجموعہ جنگنامہ آنحضرتؐ یعنی مغازی النبی کلان	۱ر۴
روضۃ الشہداء کی	عہ
مجموعہ مرثیہ و نعت فتح	
حسین رضؓ فارسی و کشمیری	۴ر
شفاعت حسنین رضؓ	۰ر
شہادت فرزندان امام مسلم	۴ر
محرم نامہ ۳ حصہ فی	۲ر
ظفر نامہ در انتقام یزید	۶ر

نام کتاب	قیمت
گلدستہ مناقب	۳ر
گلدستہ انوار	۱۰ر
کرامات غوثیہ	۳ر
کرامات محبوب العالمؒ	۳ر
کاشر سلطانی مؤلفہ از وہاب پری	۱۲ر
احوال الآخرت	۶ر
کاشر زون ۶ حصے	۲ر
کلام اللہ عارفہ شرحدار	۲ر
کلام شیخ العالم ۱	۲ر
״ ״ ۲	۲ر
״ ״ ۳	۲ر
جواز شیئاً للہ	۰ر
کاشر مفتی شرع محمدیؐ	۸ر
کاشر نام حق	۰ر
بدایع منظوم	۲ر
کاشر ضروریات دین	۲ر
کاشر عقاید	۲ر
کاشر پارۂ عمّ	۸ر
کاشر مسئلہ کتاب	۶ر
قصص حکایات	
قصہ اصحاب کہف	۲ر
قصہ حضرت شمعون	۲ر
قصہ حضرت ابراہیم ادہم	۴ر
یوسف زلیخا محمود گامی	۳ر
״ مسکین	۱۰ر
״ قادری	۶ر
قصہ حضرت ایوب صابر	۲ر
قصہ تمیم انصاری	۴ر
تاریخ فقہ و حدیث در بحث مقلد و غیر مقلد	۳ر
قصۂ نمرود	۲ر
قصہ کلیلہ و دمنہ	۴ر

نام کتاب	قیمت
قصہ ہارون رشید	۲ر
قصہ دشمنان عورت ڈلہ	۲ر
قصہ بہرام گور و رشک بہشت	۴ر
״ زہرہ و بہرام	۴ر
״ شاہ بہرام	۸ر
״ بہرام گل اندام	۲ر
״ سلطان محمود غزنوی	
״ شیخ منصور	
شیخ صنعان بہی نامہ	۲ر
قصہ گربہ و موش	۱ر
״ حاتم طائی ۲ حصہ	۸ر
״ فرخ فال یعنی گلزار حقیقت	۶ر
قصہ گل و صنوبر	۷ر
قصہ بدر منیر یعنی گلدستہ بینظیر	۴ر
قصہ چندر بدن	۲ر
״ سوہنی مینوال	۴ر
״ خنجر عشق	۳ر
״ جوہر عشق	۴ر
مقدم نامہ	۶ر
کاشر الف لیلا	۱۲ر
قصہ اکبر بادشاہ و بیربل	۵ر
نہر شاہ	۴ر
قصہ زین العرب	۴ر
چہار درویش	۴ر
دہ عذاب	۲ر
توبۃ النصوح خشت زن	۲ر
قصہ سبا	۱ر
قصہ یہود او قطروسی در تعریف ماہ رمضان	۲ر
گرسیت نامہ	۶ر
سکندر نامہ	۴ر
مکر زن	۲ر
منطق الطیر	۲ر

نام کتاب	قیمت
یک حکایت چار باغ رنگین بہار نامہ پیر نامہ سلسلہ نامہ	۳ر
خدیجہ نامہ	۴ر
شیرین خسرو محمود گامی	۳ر
״ ״ نامی	۸ر
״ ״ بطرز ڈرامہ	۲ر
لیلیٰ مجنون کلان	۳ر
״ بطرز ڈرامہ	۲ر
خلافت نامہ	۶ر
قصہ ممتاز بینظیر ۲ حصہ	۸ر
گلبدن عروس چمن	۸ر
شکر ریز	۸ر
گل بکاولی	۱۰ر
گلنور گلریز	۸ر
زیبا نگار	۱۰ر
گلریز کلان	۱۰ر
رعنا و زیبا	۸ر
ہیمال ولی اللہ متو	۸ر
قصہ قمر الزمان کلاں	۴ر
جنگنامے	
جنگ کربلا	۴ر
مختار نامہ ۶ حصہ فی	۷ر
خاور نامہ ۱۱ حصہ فی	۸ر
شاہنامہ ۱۰ حصے	۸ر
جنگ بیر العلم	۲ر
جنگ زیتون	۱۰ر
سامنامہ ۴ حصہ فی	۸ر
جنگ قندور	۶ر
جنگ دینور	۲ر
جنگ خیبر	۲ر
جنگ نال	۳ر
جنگ زقوم	۳ر

نام کتاب	قیمت
جنگ خندق	۳ر
جنگ احد	۳ر
جنگ بدر	۳ر
جنگ امام محمد حنیفہؓ	۸ر
جنگ امیر حمزہ رضؓ ۱۵ حصہ فی حصہ	۴ر
مطبوعات اردو فارسی وغیرہ	
[illegible]	۸ر
[illegible] نفسی	۸ر
چہل اسرار	۴ر
اوراد فتحیہ مترجم کشمیری	۵ر
اوراد قادریہ مترجم کبریت احمر چہل کاف قصیدہ شریف	۵ر
سورہ یٰسین	۱ر
قصیدہ بردہ مترجم کشمیری	۳ر
دعائے مونس حرز یمانی	۳ر
صرف ہوائی جدید	۲ر
״ ״ قدیم	۴ر
جدید تاریخ کشمیر اردو	۴ر
معزی در علم صرف	۲ر
الخمری بلبل [illegible]	۴ر
سیرت نقشبند رضؓ	۸ر
حیات صوفی رضؓ	۶ر
تحفہ محبوبی	۸ر
جنۃ الدنیا	۸ر
روضۃ الحسن	۸ر
سلطانی فارسی	۸ر
اسماء بدر	۴ر
ورد المریدین	۶ر